

UREDBA (ES) št. 450/2008 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. aprila 2008

o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 26, 95, 133 in 135 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Skupnost temelji na carinski uniji. V korist gospodarskih subjektov in carinskih organov Skupnosti je priporočljivo zbrati veljavno carinsko zakonodajo v Carinski zakonik Skupnosti (v nadaljnjem besedilu „Zakonik“). Zakonik temelji na načelu notranjega trga in mora vsebovati splošna pravila in postopke, ki zagotavljajo izvajanje tarife in drugih ukrepov skupne politike, uvedenih na ravni Skupnosti v zvezi z blagovno menjavo med Skupnostjo in državami ali ozemlji zunaj carinskega območja Skupnosti, ob upoštevanju zahtev teh skupnih politik. Carinska zakonodaja bi morala biti glede določb o pobiranju uvoznih dajatev bolj usklajena, ne da bi to spremenilo področje uporabe veljavnih davčnih določb.
- (2) V skladu s sporočilom Komisije o zaščiti finančnih interesov Skupnosti in z akcijskim načrtom 2004–2005 je treba prilagoditi pravni okvir zaradi zaščite finančnih interesov Skupnosti.
- (3) Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽³⁾ je temeljila na združitvi carinskih postopkov, ki so jih zadevne države članice ločeno uporabljale v osemdesetih letih. Odkar je bila navedena uredba uvedena, je bila večkrat in bistveno spremenjena zaradi obravnave posebnih problemov, kot so npr. zaščita dobre vere ali upoštevanje varnostnih zahtev. Zakonik je treba ponovno spremeniti zaradi pomembnih pravnih sprememb v preteklih letih tako na ravni

⁽¹⁾ UL C 309, 16.12.2006, str. 22.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 12. decembra 2006, Skupno stališče Sveta z dne 15. oktobra 2007 (UL C 298 E, 11.12.2007, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 19. februarja 2008.

⁽³⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1791/2006 (UL L 363, 20.12.2006, str. 1).

▼B

Skupnosti kot na mednarodni ravni, kot so npr. iztek Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, začetek veljavnosti aktov o pristopu iz let 2003 in 2005 ter sprememba Mednarodne konvencije o poenostavitvi in uskladitvi carinskih postopkov (v nadaljnjem besedilu „revidirana Kjotska konvencija“), h kateri je Skupnost pristopila s Sklepom Sveta 2003/231/ES ⁽¹⁾. Prišel je čas za poenostavitev carinskih postopkov in za upoštevanje dejstva, da so elektronske deklaracije in elektronska obdelava pravilo, deklaracije in obdelava podatkov v papirni obliki pa izjema. Zaradi vseh teh razlogov ni dovolj, da se sedanji zakonik dodatno spremeni, temveč bi ga bilo treba popolnoma prenoviti.

- (4) Primerno je, da se v Zakoniku uvede pravna podlaga za uporabo nekaterih določb carinske zakonodaje za blagovno menjavo med deli carinskega območja, za katere se uporabljajo določbe Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽²⁾, in deli navedenega območja, kjer se te določbe ne uporabljajo, oziroma pri trgovini med deli, kjer se te določbe ne uporabljajo. Glede na to, da je zadevno blago skupnostno blago, in ob upoštevanju fiskalne narave zadevnih ukrepov v trgovini znotraj Skupnosti je primerno, da se z izvedbenimi ukrepi uvedejo ustrezne poenostavitve carinskih formalnosti, ki se uporabljajo za to blago.
- (5) Za olajševanje zakonite trgovine in boj proti goljufijam so potrebni enostavni, hitri in standardni carinski postopki in procesi. Zato je ustrezno, da se v skladu s Sporočilom Komisije o poenostavljenem in brezpapirnem okolju za carino in trgovino poenostavi carinska zakonodaja, da se omogoči uporaba sodobnih orodij in tehnologij, ter se še naprej spodbuja enotna uporaba carinske zakonodaje in moderniziranih pristopov k carinski kontroli ter se tako pomagati pri zagotovitvi podlage za učinkovite in enostavne postopke carinjenja. Carinske postopke bi bilo treba združiti ali uskladiti, število postopkov pa zmanjšati na tiste, ki so ekonomsko upravičeni, da se izboljša konkurenčnost podjetij.
- (6) Z dokončnim oblikovanjem notranjega trga, zmanjšanjem ovir na področju mednarodne trgovine in naložb ter okrepljeno potrebo po zagotavljanju varnosti in varstva na zunanjih mejah Skupnosti se je vloga carinskih organov spremenila, pri čemer jim je bila dodeljena vodilna vloga znotraj dobavne verige ter so postali pri nadzoru in upravljanju mednarodne trgovine katalizator konkurenčnosti med državami in podjetji. Carinska zakonodaja bi morala tako odsevati novo gospodarsko realnost ter novo vlogo in poslanstvo carinskih organov.

⁽¹⁾ UL L 86, 3.4.2003, str. 21. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2004/485/ES (UL L 162, 30.4.2004, str. 113).

⁽²⁾ UL L 347, 11.12.2006, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/8/ES (UL L 44, 20.2.2008, str. 11).

▼ B

- (7) Uporaba informacijske in komunikacijske tehnologije, kot je določena v bodoči odločbi Evropskega parlamenta in Sveta o brezpapirnem okolju za carino in trgovino, je ključnega pomena pri olajševanju trgovine in hkrati zagotavljanju učinkovitosti carinskih kontrol, s tem pa nižjih stroškov za podjetja in manjšega tveganja za družbo. Zato je treba v Zakoniku oblikovati pravni okvir, znotraj katerega bo mogoče uveljaviti zadevno odločbo, zlasti pa pravno načelo, ki bo določalo, da je treba vse carinske in trgovinske posle opravljati elektronsko ter da naj sistemi informacijske in komunikacijske tehnologije za carinske operacije v vsaki državi članici gospodarskim subjektom omogočijo enake storitve.
- (8) Ob takšni uporabi informacijske in komunikacijske tehnologije bi morale države članice usklajeno in poenoteno izvajati carinske kontrole, da bi bile carinske kontrole zagotovljene v enakovrednem obsegu po vsej Skupnosti, s čimer bi se preprečilo protikonkurenčno obnašanje na različnih vstopnih in izstopnih točkah Skupnosti.
- (9) Da bi omogočili lažje poslovanje in obenem zagotovili ustrezno stopnjo kontrole blaga, ki se vnese na carinsko območje Skupnosti in iz njega iznese, je zaželeno, da se dajo informacije, ki jih zagotovijo gospodarski subjekti, ob upoštevanju ustreznih določb o varstvu podatkov, na voljo vsem carinskim organom in drugim službam, ki so vključene v kontrolo, kot so policija, mejne patrolje, veterinarski in okoljski organi, ter da so kontrole, ki jih izvajajo razni organi, usklajene, tako da bi moral gospodarski subjekt podatke predložiti samo enkrat in da bi navedeni organi blago pregledali na istem mestu in ob istem času.
- (10) Da se omogoči lažje poslovanje določenih podjetij, bi morale imeti vse osebe še naprej pravico imenovati zastopnika za opravljanje carinskih formalnosti. Pravice zastopanja pa si ne bi več smela pridrževati nobena zakonodaja katere koli od držav članic. Poleg tega bi se moralo carinskemu zastopniku, ki izpolnjuje merila za podelitev statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta, omogočiti, da opravlja svoje storitve tudi v državi članici, kjer nima sedeža.
- (11) Zaupanja vrednim gospodarskim subjektom, ki spoštujejo predpise, bi moralo biti omogočeno, da kot „pooblaščen gospodarski subjekti“ kar najučinkoviteje uporabljajo poenostavitve ter da imajo ob upoštevanju vidikov varnosti in varstva korist zaradi zmanjšane obsega carinskih kontrol. Tako lahko uživajo status pooblaščenega gospodarskega subjekta za „carinske poenostavitve“ ali pooblaščenega gospodarskega subjekta za „varnosti in varstva“. Prizna se jim lahko eden izmed statusov ali pa oba skupaj.

▼B

- (12) Vse odločbe, to so uradni akti carinskih organov v zvezi s carinsko zakonodajo in s pravnim učinkom na eno ali več oseb, vključno z zavezujočimi informacijami, ki jih navedeni organi izdajo, bi morala urejati ista pravila. Vse take odločbe bi morale veljati na celotnem območju Skupnosti in bi jih moralo biti mogoče odpraviti, spremeniti, razen če ni drugače določeno, ali razveljaviti, kadar niso skladne s carinsko zakonodajo ali njeno razlago.
- (13) V skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah je treba poleg pravice do pritožbe na katero koli odločbo carinskih organov vsaki osebi zagotoviti uveljavljanje pravice biti slišan pred sprejetjem kakršne koli odločbe, ki bi ji lahko škodovala.
- (14) Poenostavitev carinskih postopkov v okviru elektronskega okolja zahteva delitev pristojnosti med carinskimi organi različnih držav članic. Zagotoviti je treba ustrezno raven učinkovitih, odvrtačilnih in sorazmernih kazni po celotnem notranjem trgu.
- (15) Zaradi ravnotežja med potrebo, da carinski organi zagotovijo pravilno izvajanje carinske zakonodaje na eni strani, in pravico gospodarskih subjektov do pravične obravnave na drugi strani bi bilo treba carinskim organom podeliti obsežna pooblastila za nadzor, gospodarskim subjektom pa pravico do pritožbe.
- (16) Da se tveganje za Skupnost, njene državljanke in trgovinske partnerje zmanjša na najnižjo možno raven, bi moralo usklajeno izvajanje carinskih kontrol s strani držav članic temeljiti na skupnem okviru obvladovanja tveganja, izvajanje pa na elektronskem sistemu. Vzpostavitev skupnega okvira obvladovanja tveganja za vse države članice ne bi smela preprečiti naključnih pregledov blaga.
- (17) Treba je oblikovati elemente, na podlagi katerih se uporabljajo izvozne in uvozne dajatve ter drugi ukrepi, predpisani za blagovno menjavo. Prav tako je ustrezno opredeliti jasne določbe za izdajo dokazila o poreklu blaga v Skupnosti, kadar to zahtevajo potrebe trgovine.
- (18) Zaželeno je, da se združi vse primere, v katerih nastane uvozni carinski dolg, razen tistih po vložitvi carinske deklaracije za sprostitve blaga v prosti promet ali začasni uvoz z delno oprostitvijo, da se preprečijo težave pri določanju pravne podlage nastanka carinskega dolga. Enako bi moralo veljati za nastanek izvoznega carinskega dolga.

▼ B

- (19) Ker nova vloga carinskih organov pomeni delitev pristojnosti in sodelovanje med notranjimi in mejnimi carinskimi uradi, bi moral carinski dolg v večini primerov nastati v kraju, kjer ima dolžnik sedež, saj lahko za ta kraj pristojni carinski organ najboljše nadzira dejavnosti zadevne osebe.
- (20) Poleg tega je v skladu z revidirano Kjotsko konvencijo primerno zmanjšati število primerov, za katere je potrebno upravno sodelovanje med državami članicami, da se določi kraj nastanka carinskega dolga in se izterja carina.
- (21) Pravila za posebne postopke naj bi omogočala uporabo enega zavarovanja za vse kategorije posebnih postopkov, ki mora biti splošno in mora zajemati več transakcij.
- (22) Da se zagotovi boljša zaščita finančnih interesov Skupnosti in držav članic, bi moralo zavarovanje pokrivati neprijavljeno ali nepravilno prijavljeno blago v pošiljki ali deklaraciji, za katero je predloženo. Iz istega razloga bi morala izjava poroka pokrivati tudi zneske uvozne ali izvozne dajatve, ki zapadejo v plačilo po naknadnih kontrolah po prepustitvi blaga.
- (23) Da se zaščitijo finančni interesi Skupnosti in držav članic ter preprečijo goljufije, je priporočljiva uporaba režima, ki vključuje postopne ukrepe za uporabo splošnega zavarovanja. Kadar obstaja večje tveganje goljufivih dejanj, bi morala biti možna začasna prepoved uporabe splošnega zavarovanja, pri čemer se upoštevajo posebne razmere zadevnih gospodarskih subjektov.
- (24) Kadar carinski dolg nastane zaradi neuskladenosti s carinsko zakonodajo, je treba upoštevati, da je zadevna oseba delovala v dobri veri, ter v največji meri zmanjšati posledice dolžnikove malomarnosti.
- (25) Opredeliti je treba načelo o načinu določanja statusa skupnostnega blaga in okoliščin, ki se nanašajo na izgubo takega statusa, ter predvideti podlago za določitev pogojev nespremenjenega statusa v primerih, ko blago začasno zapusti carinsko območje Skupnosti.
- (26) Zagotoviti je treba, da hitra prepustitev blaga postane pravilo, kadar gospodarski subjekt predhodno predloži vse potrebne informacije za kontrolo na podlagi ocene tveganja ob uvozu blaga. Davčne kontrole in kontrole v zvezi s trgovinsko politiko bi morali izvajati predvsem carinski uradi, pristojni za prostore gospodarskega subjekta.

▼B

- (27) Pravila za carinske deklaracije in za dajanje blaga v carinski postopek bi bilo treba posodobiti in poenostaviti; zlasti bi bilo treba zahtevati, da se carinske deklaracije praviloma predložijo v elektronski obliki in da se zagotovi le ena vrsta poenostavljene deklaracije.
- (28) Ker revidirana Kjotska konvencija spodbuja vložitev, registracijo in pregled carinske deklaracije pred prihodom blaga ter nadalje predvideva, da kraj vložitve deklaracije ni tudi kraj, kjer se blago fizično nahaja, je primerno zagotoviti centralizirano carinjenje v kraju, kjer ima gospodarski subjekt sedež. Centralizirano carinjenje bi moralo vključevati možnost uporabe poenostavljenih deklaracij, odlog dne predložitve popolne deklaracije in potrebnih dokumentov, periodične deklaracije in odloga plačila.
- (29) Da bi pomagali zagotoviti nevtralne pogoje za konkurenco po vsej Skupnosti, je treba na ravni Skupnosti določiti pravila, ki urejajo uničenje ali drugo prepustitev blaga s strani carinskih organov, ki jih je predhodno urejala nacionalna zakonodaja.
- (30) Primerno je določiti skupna in enostavna pravila za posebne postopke (tranzit, hramba, posebna uporaba in oplemenitenje) ter jim dodati omejen nabor pravil za vsako kategorijo posebnega postopka, da bi subjekt lažje izbral pravilen postopek, da bi se izognili napakam in zmanjšali število izterjav in povračil po opravljeni prepustitvi blaga.
- (31) Olajšati bi bilo treba podelitev dovoljenja za številne posebne postopke z enim zavarovanjem in enim nadzornim carinskim uradom, pravila o nastanku carinskega dolga v teh primerih pa morajo biti enostavna. Veljati bi moralo temeljno načelo, da je treba blago, dano v posebni postopek, ali izdelke, narejene iz tega blaga, ovrednotiti ob nastanku carinskega dolga. Kadar je to ekonomsko upravičeno, bi moralo biti mogoče ovrednotiti blago, tudi ko je dano v posebni postopek. Enaka načela bi bilo treba uporabiti pri običajnem ravnanju.
- (32) Zaradi večjega števila varnostnih ukrepov, ki so bili v Zakonik vključeni z Uredbo (ES) št. 648/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. aprila 2005 o spremembah Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽¹⁾, bi morale postati dajanje blaga v proste cone carinski postopek, blago pa je treba carinsko pregledati ob vstopu in ob upoštevanju dokumentacije.
- (33) Glede na to da, da namen ponovnega izvoza ni več potreben, bi bilo treba postopek odloga pri aktivnem oplemenitenju združiti z oplemenitenjem pod carinsko kontrolo, postopek povračil pri aktivnem oplemenitenju pa opustiti. Ta edini postopek aktivnega

⁽¹⁾ UL L 117, 4.5.2005, str. 13.

▼B

oplemenitenja bi moral vključevati tudi uničenje blaga, razen v primerih, ko uničenje izvede carina ali se izvede pod njenim nadzorom.

- (34) Varnostni ukrepi, povezani z iznosom skupnostnega blaga iz carinskega območja Skupnosti, bi morali biti enako zavezujoči za ponovni izvoz neskupnostnega blaga. Enaka temeljna pravila bi se morala uporabljati za vse vrste blaga, po potrebi z možnimi izjemami, npr. za blago, ki je na carinskem območju Skupnosti le v tranzitu.
- (35) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (36) Ustrezno je zagotoviti pooblastila za sprejetje ukrepov za izvajanje tega zakonika. Te ukrepe bi bilo treba sprejeti v skladu z upravljalnim in regulativnim postopkom iz členov 4 in 5 Sklepa 1999/468/ES.
- (37) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za opredelitev pogojev in meril, potrebnih za učinkovito uporabo tega zakonika. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa Sveta 1999/468/ES.
- (38) Da se zagotovi učinkovit postopek odločanja, je treba preučiti vprašanja v zvezi s pripravo stališča Skupnosti v odborih, delovnih skupinah in komisijah, ustanovljenih na podlagi ali v okviru mednarodnih sporazumov, ki se nanašajo na carinsko zakonodajo.
- (39) Z namenom poenostavitve in racionalizacije carinske zakonodaje so bile zaradi preglednosti v Zakonik vključene številne določbe iz predhodnih avtonomnih pravnih aktov Skupnosti.

Skupaj z Uredbo (EGS) št. 2913/92 bi bilo treba razveljaviti naslednji uredbi:

Uredbo Sveta (EGS) št. 3925/91 z dne 19. decembra 1991 o odpravi nadzora in formalnosti za ročno in oddano prtljago na letih znotraj Skupnosti ter za prtljago, ki potuje po morju znotraj Skupnosti ⁽²⁾, in Uredbo Sveta (ES) št. 1207/2001 z dne 11. junija 2001 o postopkih za olajšanje izdajanja ali izdelave dokazil o poreklu in izdajanju nekaterih dovoljenj za pooblaščenega izvoznika v Skupnosti v skladu z določbami, ki urejajo preferencialno trgovino med Evropsko skupnostjo in nekaterimi državami ⁽³⁾.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23. Sklep, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

⁽²⁾ UL L 374, 31.12.1991, str. 4. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ UL L 165, 21.6.2001, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 75/2008 (UL L 24, 29.1.2008, str. 1).

▼B

- (40) Ker ciljev te uredbe, in sicer sprejeti pravila in postopke, ki se uporabljajo za vnos blaga na carinsko območje Skupnosti ali za iznos blaga s carinskega območja Skupnosti, z namenom omogočiti učinkovito delovanje carinske unije kot nosilnega stebra notranjega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker te cilje lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne preokračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

▼B

KAZALO

NASLOV I	SPLOŠNE DOLOČBE
<i>POGLAVJE 1</i>	<i>Področje uporabe carinske zakonodaje, naloga carine in opredelitev pojmov</i>
<i>POGLAVJE 2</i>	<i>Pravice in obveznosti oseb v zvezi s carinsko zakonodajo</i>
Oddelek 1	Zagotavljanje informacij
Oddelek 2	Carinsko zastopanje
Oddelek 3	Pooblaščen gospodarski subjekt
Oddelek 4	Odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje
Oddelek 5	Kazni
Oddelek 6	Pritožbe
Oddelek 7	Kontrola blaga
Oddelek 8	Hramba dokumentov in drugih informacij; dajatve in stroški
<i>POGLAVJE 3</i>	<i>Pretvorba valute in roki</i>
NASLOV II	ELEMENTI, NA PODLAGI KATERIH SE UPORABLJAJO UVOZNE ALI IZVOZNE DAJATVE TER DRUGI UKREPI V ZVEZI Z BLAGOVNO MENJAVO
<i>POGLAVJE 1</i>	<i>Skupna carinska tarifa in tarifna uvrstitev blaga</i>
<i>POGLAVJE 2</i>	<i>Poreklo blaga</i>
Oddelek 1	Nepreferencialno poreklo
Oddelek 2	Preferencialno poreklo
<i>POGLAVJE 3</i>	<i>Carinska vrednost blaga</i>
NASLOV III	CARINSKI DOLG IN ZAVAROVANJE
<i>POGLAVJE 1</i>	<i>Nastanek carinskega dolga</i>
Oddelek 1	Carinski dolg pri uvozu
Oddelek 2	Carinski dolg pri izvozu
Oddelek 3	Določbe, ki so skupne za carinski dolg, nastal pri uvozu ali izvozu
<i>POGLAVJE 2</i>	<i>Zavarovanje morebitnega ali obstoječega carinskega dolga</i>
<i>POGLAVJE 3</i>	<i>Izterjava in plačilo dajatev ter povračilo in odpust zneska uvozne in izvozne dajatve</i>
Oddelek 1	Določitev zneska uvozne ali izvozne dajatve, obvestilo o carinskem dolgu in vknjižba

▼B

Oddelek 2	Plačilo zneska uvozne ali izvozne dajatve
Oddelek 3	Povračilo in odpust zneska uvozne ali izvozne dajatve
<i>POGLAVJE 4</i>	<i>Ugasnitev carinskega dolga</i>
NASLOV IV	BLAGO, VNESENO NA CARINSKO OBMOČJE SKUPNOSTI
<i>POGLAVJE 1</i>	<i>Vstopna skupna deklaracija</i>
<i>POGLAVJE 2</i>	<i>Prihod blaga</i>
Oddelek 1	Vstop blaga na carinsko območje Skupnosti
Oddelek 2	Predložitev, raztovarjanje in pregled blaga
Oddelek 3	Formalnosti po predložitvi
Oddelek 4	Blago, ki se je gibalo v postopku tranzita
NASLOV V	SPLOŠNA PRAVILA O CARINSKEM STATUSU, DAJANJU BLAGA V CARINSKI POSTOPEK, PREVERJANJU, SPROSTITVI IN PREPUSTITVI BLAGA
<i>POGLAVJE 1</i>	<i>Carinski status blaga</i>
<i>POGLAVJE 2</i>	<i>Dajanje blaga v carinski postopek</i>
Oddelek 1	Splošne določbe
Oddelek 2	Standardne carinske deklaracije
Oddelek 3	Poenostavljene carinske deklaracije
Oddelek 4	Določbe, ki se uporabljajo za vse carinske deklaracije
Oddelek 5	Druge poenostavitve
<i>POGLAVJE 3</i>	<i>Preverjanje in prepustitev blaga</i>
Oddelek 1	Preverjanje
Oddelek 2	Prepustitev
<i>POGLAVJE 4</i>	<i>Razpolaganje z blagom</i>
NASLOV VI	SPROSTITEV BLAGA V PROSTI PROMET IN OPROSTITEV UVOZNIH DAJATEV
<i>POGLAVJE 1</i>	<i>Sprostitev v prosti promet</i>
<i>POGLAVJE 2</i>	<i>Oprostitev uvoznih dajatev</i>
Oddelek 1	Vrnjeno blago
Oddelek 2	Morski ribolov in morski proizvodi
Oddelek 3	Izvedbeni ukrepi
NASLOV VII	POSEBNI POSTOPKI
<i>POGLAVJE 1</i>	<i>Splošne določbe</i>
<i>POGLAVJE 2</i>	<i>Tranzit</i>
Oddelek 1	Zunanji in notranji tranzit
Oddelek 2	Skupnostni tranzit

▼B

<i>POGLAVJE 3</i>	<i>Hramba</i>
Oddelek 1	Skupne določbe
Oddelek 2	Začasna hramba
Oddelek 3	Carinsko skladiščenje
Oddelek 4	Proste cone
<i>POGLAVJE 4</i>	<i>Posebna uporaba</i>
Oddelek 1	Začasni uvoz
Oddelek 2	Posebna raba
<i>POGLAVJE 5</i>	<i>Oplemenitenje</i>
Oddelek 1	Splošne določbe
Oddelek 2	Aktivno oplemenitenje
Oddelek 3	Pasivno oplemenitenje
NASLOV VIII	ODHOD BLAGA S CARINSKEGA OBMOČJA SKUPNOSTI
<i>POGLAVJE 1</i>	<i>Blago, ki zapušča carinsko območje skupnosti</i>
<i>POGLAVJE 2</i>	<i>Izvoz in ponovni izvoz</i>
<i>POGLAVJE 3</i>	<i>Oprostitev izvoznih dajatev</i>
NASLOV IX	ODBOR ZA CARINSKI ZAKONIK IN KONČNE DOLOČBE
<i>POGLAVJE 1</i>	<i>Odbor za carinski zakonik</i>
<i>POGLAVJE 2</i>	<i>Končne določbe</i>
<i>PRILOGA</i>	KORELACIJSKI TABELI

NASLOV I
SPLOŠNE DOLOČBE

POGLAVJE 1

Področje uporabe carinske zakonodaje, poslanstvo carine in opredelitev pojmov

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta uredba vzpostavlja carinski zakonik Skupnosti (v nadaljnjem besedilu „Zakonik“), ki določa splošna pravila in postopke, ki se uporabljajo za vnos blaga na carinsko območje Skupnosti ali iznos blaga s carinskega območja Skupnosti.

Brez poseganja v mednarodno pravo in konvencije ter zakonodajo Skupnosti na drugih področjih se Zakonik uporablja enotno na celotnem carinskem območju Skupnosti.

2. Nekatere določbe carinske zakonodaje se lahko uporabljajo tudi zunaj carinskega območja Skupnosti v okviru zakonodaje, ki ureja posebna področja, ali mednarodnih konvencij.

3. Nekatere določbe carinske zakonodaje, vključno s predvideno poenostavitvijo, se uporabljajo za blagovno menjavo med deli carinskega območja Skupnosti, za katere se uporabljajo določbe Direktive 2006/112/ES, in deli navedenega območja, za katere se te določbe ne uporabljajo, oziroma pri trgovini med deli navedenega območja, za katere se te določbe ne uporabljajo.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določijo določbe iz prvega pododstavka in poenostavljene formalnosti za njihovo izvajanje, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4). Pri teh ukrepih se upoštevajo tudi posebne okoliščine, ki se nanašajo na blagovno menjavo, v katero je vključena samo ena država članica.

Člen 2

Poslanstvo carinskih organov

Carinski organi so prvenstveno odgovorni za nadzor mednarodne trgovine Skupnosti, s čimer prispevajo k pravični in odprti trgovini, izvajanju zunanjih vidikov notranjega trga, skupni trgovinski politiki in drugim skupnim politikam Skupnosti, ki vplivajo na trgovino, ter k splošni varnosti dobavne verige. Carinski organi uvedejo ukrepe, katerih cilj je predvsem naslednje:

- (a) zaščita finančnih interesov Skupnosti in njenih držav članic;
- (b) zaščita Skupnosti pred nepravilno in nezakonito trgovino ob podpori zakoniti poslovni dejavnosti;

▼B

- (c) zagotovitev varnosti in varstva Skupnosti in njenih prebivalcev ter varstva okolja, po potrebi v tesnem sodelovanju z drugimi organi;
- (d) ohranitev ustreznega ravnotežja med carinsko kontrolo in olajševanjem zakonite trgovine.

*Člen 3***Carinsko območje**

1. Carinsko območje Skupnosti obsega naslednja ozemlja, vključno s teritorialnimi vodami, notranjimi vodami in zračnim prostorom:

- ozemlje Kraljevine Belgije,
- ozemlje Republike Bolgarije,
- ozemlje Češke republike,
- ozemlje Kraljevine Danske razen Ferskih otokov in Grenlandije,
- ozemlje Zvezne republike Nemčije razen otoka Heligoland in ozemlja Buesingen (Pogodba z dne 23. novembra 1964 med Zvezno republiko Nemčijo in Švicarsko konfederacijo),
- ozemlje Republike Estonije,
- ozemlje Irske,
- ozemlje Helenske republike,
- ozemlje Kraljevine Španije razen Ceute in Melille,
- ozemlje Francoske republike razen Nove Kaledonije, Mayotta, Saint-Pierrea in Miquelona, otočja Wallis in Futuna, Francoske Polinezije ter Francoskih južnih in antarktičnih ozemelj,
- ozemlje Italijanske republike razen občin Livigno in Campione d'Italia ter nacionalnih voda Luganskega jezera, ki ležijo med obalo in politično mejo območja med Ponte Tresa in Porto Ceresio,
- ozemlje Ciperske republike v skladu s pravili iz Akta o pristopu iz leta 2003,
- ozemlje Republike Latvije,
- ozemlje Republike Litve,
- ozemlje Velikega vojvodstva Luksemburg,
- ozemlje Republike Madžarske,
- ozemlje Malte,
- ozemlje Kraljevine Nizozemske v Evropi,
- ozemlje Republike Avstrije,
- ozemlje Republike Poljske,

▼ B

- ozemlje Portugalske republike,
- ozemlje Romunije,
- ozemlje Republike Slovenije,
- ozemlje Slovaške republike,
- ozemlje Republike Finske,
- ozemlje Kraljevine Švedske,
- ozemlje Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske ter Kanalskih otokov in otoka Man.

2. Naslednja ozemlja, vključno z njihovimi teritorialnimi vodami, notranjimi vodami in zračnim prostorom, ki se nahajajo zunaj ozemlja držav članic, se ob upoštevanju konvencij in pogodb, ki se zanje uporabljajo, štejejo za del carinskega območja Skupnosti:

(a) FRANCIJA

Ozemlje Monaka, kot je opredeljeno v Carinski konvenciji, podpisani v Parizu 18. maja 1963 (*Journal officiel de la République française*/Uradni list Francoske republike z dne 27. septembra 1963, str. 8679);

(b) CIPER

Ozemlje suverenih con Združenega Kraljestva Akrotiri in Dhekelia, kot je opredeljeno v Pogodbi o ustanovitvi Republike Ciper, podpisani v Nikoziji 16. avgusta 1960 (United Kingdom Treaty Series No 4 (1961) Cmdd. 1252).

*Člen 4***Opredelevanje pojmov**

V tem zakoniku se uporabljajo naslednje opredelitve:

1. „carinski organi“ pomenijo carinsko upravo države članice, odgovorno za uporabo carinske zakonodaje, in vse druge organe, ki so v skladu z nacionalnim pravom pooblašteni za uporabo nekaterih pravil carinske zakonodaje;
2. „carinska zakonodaja“ pomeni skupek zakonodaje, ki jo sestavljajo:
  - (a) Zakonik in njegove izvedbene določbe, sprejete na ravni Skupnosti ter po potrebi na nacionalni ravni;
  - (b) skupna carinska tarifa;
  - (c) zakonodaja o sistemu oprostitev carin v Skupnosti;
  - (d) mednarodni sporazumi, ki vsebujejo carinske določbe, kolikor se uporabljajo v Skupnosti;
3. „carinske kontrole“ pomenijo določena dejanja, ki jih opravijo carinski organi, da bi zagotovili pravilno izvajanje carinske in druge zakonodaje, ki ureja vstop, izstop, tranzit, prenos, hrambo

▼ B

in posebno rabo blaga, ki se giblje med carinskim območjem Skupnosti in drugimi ozemlji, ter prisotnost in gibanje neskupnostnega blaga znotraj carinskega območja in blaga, namenjenega za postopek posebne rabe;

4. „oseba“ pomeni fizično in pravno osebo ter katero koli združenje oseb, ki ni pravna oseba, vendar mu je v okviru prava Skupnosti ali nacionalnega prava priznana sposobnost opravljanja pravnih dejanj;
5. „gospodarski subjekt“ pomeni osebo, ki se poklicno ukvarja z dejavnostmi, ki jih ureja carinska zakonodaja;
6. „carinski zastopnik“ pomeni vsako osebo, ki jo druga oseba za svoje poslovanje s carinskimi organi imenuje za izvrševanje dejanj in formalnosti, določenih s carinsko zakonodajo;
7. „tveganje“ pomeni verjetnost dogodka, ki se lahko zgodi v zvezi z vstopom, izstopom, tranzitom, prenosom in posebno rabo blaga, ki se giblje med carinskim območjem Skupnosti in državami ali ozemlji zunaj tega območja, ter v zvezi s prisotnostjo blaga, ki nima skupnostnega statusa, ki bi imel naslednje posledice:
  - (a) preprečil bi pravilno uporabo ukrepov Skupnosti ali nacionalnih ukrepov;
  - (b) ogrozil bi finančne interese Skupnosti in njenih držav članic;
  - (c) ogrozil bi varnost in varstvo Skupnosti in njenih prebivalcev, zdravje ljudi, živali in rastlin, okolje ali potrošnike;
8. „carinske formalnosti“ so vsi postopki, ki jih morajo zadevne osebe in carinski organi izvesti, da bi se zagotovila skladnost s carinsko zakonodajo;
9. „skupna deklaracija“ (vstopna skupna deklaracija in izstopna skupna deklaracija) pomeni dejanje, s katerim oseba – pred dogodkom ali v času le-tega – v predpisani obliki in na predpisan način carinske organe obvesti, da bo blago vneseno na carinsko območje Skupnosti oziroma bo s tega območja izneseno;
10. „carinska deklaracija“ pomeni dejanje, s katerim oseba na predpisan način in v predpisani obliki navede, da želi dati blago v določen carinski postopek, po potrebi z navedbo uporabe katerih koli posebnih režimov;
11. „deklarant“ pomeni osebo, ki vloži skupno deklaracijo oziroma obvestilo o ponovnem izvozu ali izdelava carinsko deklaracijo v svojem imenu, ali osebo, v imenu katere je taka deklaracija izdelana;

▼ B

12. „carinski postopek“ pomeni kateri koli naslednji postopek, v katerega je dano blago v skladu s tem zakonikom:
  - (a) sprostitev v prosti promet;
  - (b) posebni postopki;
  - (c) izvoz;
13. „carinski dolg“ pomeni obveznost osebe, da plača znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki se v skladu z veljavno carinsko zakonodajo uporablja za določeno blago;
14. „dolžnik“ pomeni vsako osebo, ki je zavezana za carinski dolg;
15. „uvozne dajatve“ pomenijo carine, ki se plačajo ob uvozu blaga;
16. „izvozne dajatve“ pomenijo carine, ki se plačajo ob izvozu blaga;
17. „carinski status“ pomeni status blaga kot skupnostnega ali neskupnostnega blaga;
18. „skupnostno blago“ pomeni blago, ki spada v katero koli od naslednjih kategorij:
  - (a) blago, ki je v celoti pridobljeno na carinskem območju Skupnosti in ne vsebuje blaga, uvoženega iz držav ali ozemelj zunaj carinskega območja Skupnosti. Blago, ki je v celoti pridobljeno na carinskem območju Skupnosti, nima carinskega statusa skupnostnega blaga, če je pridobljeno iz blaga, ki je dano v zunanji tranzitni postopek, postopek hrambe, postopek začasnega uvoza ali postopek aktivnega oplemenitenja, za primere, ki so določeni v skladu s členom 101(2)(c);
  - (b) blago, vneseno na carinsko območje Skupnosti iz držav ali ozemelj zunaj tega območja in sproščeno v prosti promet;
  - (c) blago, pridobljeno ali izdelano na carinskem območju Skupnosti, bodisi izključno iz blaga iz točke (b) bodisi iz blaga iz točk (a) in (b);
19. „neskupnostno blago“ pomeni blago, ki ni blago iz točke 18 ali ki je izgubilo status skupnostnega blaga;
20. „obvladovanje tveganja“ pomeni sistematsko prepoznavanje tveganja in izvajanje vseh ukrepov, potrebnih za omejitev izpostavljenosti tveganju. To zajema dejavnosti, kot so zbiranje podatkov in informacij, analiziranje in ocenjevanje tveganja, predpisovanje ukrepov in ukrepanje ter redno spremljanje in preverjanje postopka in njegovih rezultatov, in sicer na podlagi mednarodnih in nacionalnih virov in strategij ter virov in strategij Skupnosti;
21. „prepustitev blaga“ pomeni dejanje, s katerim carinski organi prepustijo blago za namene, določene za carinski postopek, v katerega je blago dano;
22. „carinski nadzor“ pomeni splošne ukrepe carinskih organov za zagotovitev spoštovanja carinske zakonodaje, po potrebi pa tudi drugih pravil, ki se uporabljajo za blago v okviru takšnih ukrepov;

▼ B

23. „povračilo“ pomeni vračilo kakršne koli plačane uvozne ali izvozne dajatve;
24. „odpust“ pomeni opustitev obveznosti plačila uvoznih ali izvoznih dajatev, ki niso bile plačane;
25. „oplemeniteni proizvodi“ pomeni blago, dano v postopek oplemenitjenja, na katerem so bile opravljene operacije oplemenitjenja;
26. „oseba s sedežem na carinskem območju Skupnosti“ pomeni:
  - (a) katero koli osebo z običajnim prebivališčem na carinskem območju Skupnosti, če gre za fizično osebo;
  - (b) katero koli osebo, ki ima registrirani sedež, glavno upravo ali stalno poslovno enoto na carinskem območju Skupnosti, če gre za pravno osebo ali združenje oseb;
27. „predložitev blaga carini“ pomeni obvestilo carinskim organom, da je blago prispelo v carinski urad ali na drug kraj, ki so ga carinski organi določili ali odobrili, ter da je blago na razpolago za carinsko kontrolo;
28. „imetnik blaga“ pomeni osebo, ki je lastnik blaga ali ima podobno pravico razpolaganja z blagom ali ima fizično kontrolo nad blagom;
29. „imetnik postopka“ pomeni osebo, ki izdelava carinsko deklaracijo, ali osebo, za račun katere je carinska deklaracija izdelana, ali osebo, na katero so bile prenesene pravice in obveznosti navedene osebe v zvezi s carinskim postopkom;
30. „ukrepi trgovinske politike“ pomenijo netarifne ukrepe, uvedene kot del skupne trgovinske politike, v obliki določb Skupnosti, ki urejajo mednarodno blagovno menjavo;
31. „operacije oplemenitjenja“ pomenijo:
  - (a) obdelavo blaga vključno z montažo, sestavljanjem ali pritrjevanjem blaga na drugo blago;
  - (b) predelavo blaga;
  - (c) uničenje blaga;
  - (d) popravilo blaga, vključno z obnovitvijo in ureditvijo;
  - (e) uporabo blaga, ki ga ni mogoče najti v oplemenitenih proizvodih, ampak omogoča ali olajša izdelavo navedenih proizvodov, tudi če je popolnoma ali delno porabljeno v procesu (proizvodni pripomočki);

▼B

32. „stopnja donosa“ pomeni količino ali odstotek oplemenitenih proizvodov, ki nastanejo pri oplemenitenju določene količine blaga, danega v postopek oplemenitenja;
33. „sporočilo“ pomeni sporočanje v predpisani obliki, ki vsebuje podatke, ki jih neka oseba, urad ali organ posreduje drugemu, in sicer z uporabo informacijske tehnologije in računalniških omrežij.

*POGLAVJE 2****Pravice in obveznosti oseb v zvezi s carinsko zakonodajo***

O d d e l e k 1

Z a g o t a v l j a n j e i n f o r m a c i j*Člen 5***Izmenjava in hramba podatkov**

1. Vsa izmenjava podatkov, spremnih dokumentov, odločb in obvestil med carinskimi organi ter med gospodarskimi subjekti in carinskimi organi, kot to zahteva carinska zakonodaja, in hramba takšnih podatkov v skladu s carinsko zakonodajo se izvaja z uporabo tehnik elektronske obdelave podatkov.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo izjeme od prvega pododstavka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

S temi ukrepi se opredelijo primeri, v katerih se lahko namesto elektronskih izmenjav podatkov uporabijo transakcije v papirni ali drugi obliki, in pogoji, pod katerimi je to mogoče, pri čemer se upošteva zlasti naslednje:

- (a) možnost, da začasno odpovejo računalniški sistemi carinskih organov;
- (b) možnost, da začasno odpovejo računalniški sistemi gospodarskega subjekta;
- (c) mednarodne konvencije in sporazume, ki predvidevajo uporabo dokumentov v papirni obliki;
- (d) potnike, ki nimajo neposrednega dostopa do računalniških sistemov in ne morejo predložiti informacij elektronsko;
- (e) praktične zahteve za deklaracije, ki se jih daje ustno ali na kakršen koli drug način.

2. Razen če ni posebej drugače določeno v carinski zakonodaji, Komisija sprejme ukrepe v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2), ki določajo:

- (a) izmenjavo sporočil med carinskimi uradi, kakor to zahteva uporaba carinske zakonodaje;
- (b) skupni nabor podatkov in obliko sporočil, ki se izmenjujejo v skladu s carinsko zakonodajo.

▼B

Podatki iz točke (b) prvega pododstavka vsebujejo podrobnosti, potrebne za izdelavo analize tveganja in ustrezno uporabo carinskih kontrol, po potrebi z uporabo mednarodnih standardov in poslovne prakse.

*Člen 6***Varstvo podatkov**

1. Vse informacije, ki jih carinski organi pridobijo med opravljanjem svojih nalog in so zaupne narave ali so zaupno posredovani, so poslovna skrivnost. Razen v primeru, kot je predvideno v členu 26(2), pristojni organi takšnih informacij ne smejo razkriti brez izrecnega dovoljenja osebe ali organa, ki jih je posredoval.

Vendar je razkritje takšnih informacij brez privolitve dovoljeno, kadar so carinski organi to dolžni ali pooblašteni storiti v skladu z veljavnimi pravili, zlasti s področja varovanja podatkov ali v zvezi s sodnimi postopki.

2. Sporočanje zaupnih podatkov carinskemu organom in drugim pristojnim organom držav ali ozemelj zunaj carinskega območja Skupnosti je dovoljeno samo v okviru mednarodnega sporazuma, ob zagotovitvi ustrezne stopnje varovanja podatkov.

3. Razkritje ali sporočanje informacij poteka v skladu z veljavnimi določbami o varstvu podatkov.

*Člen 7***Izmenjava dodatnih informacij med carinskimi organi in gospodarskimi subjekti**

1. Carinski organi in gospodarski subjekti lahko, zlasti zaradi vzajemnega sodelovanja pri prepoznavanju tveganja in izogibanja temu, izmenjujejo informacije, ki jih carinska zakonodaja ne zahteva izrecno. Omenjena izmenjava lahko poteka na podlagi pisnega sporazuma in lahko vključuje dostop carinskih organov do računalniških sistemov gospodarskih subjektov.

2. Če se udeleženci ne dogovorijo drugače, so vse informacije, ki jih udeleženci medsebojno izmenjujejo v okviru sodelovanja na podlagi odstavka 1, zaupne narave.

*Člen 8***Informacije, ki jih zagotovijo carinski organi**

1. Vsakdo lahko od carinskih organov zahteva informacije o izvajanju carinske zakonodaje. Tak zahtevek se lahko zavrne, če se ne nanaša na dejansko predvideno dejavnost v zvezi z mednarodno blagovno menjavo.

▼B

2. Carinski organi vzdržujejo reden dialog z gospodarskimi subjekti in drugimi organi, vključenimi v mednarodno blagovno menjavo. Spodbujajo preglednost, tako da dajo carinsko zakonodajo, splošne upravne odločitve in obrazce za zahtevke prosto na razpolago, in sicer – kadar je to izvedljivo – brezplačno in z objavo na spletnih straneh.

*Člen 9***Zagotovitev informacij carinskim organom**

1. Vse osebe, ki so neposredno ali posredno udeležene v carinskih formalnostih ali carinskih kontrolah, carinskim organom na njihovo zahtevo in v predpisanem roku v ustrezni obliki predložijo vso potrebno dokumentacijo in informacije ter nudijo vso pomoč, ki je potrebna za dokončanje teh formalnosti oziroma kontrol.

2. Oseba, ki vloži skupno ali carinsko deklaracijo ali obvestilo ali pa predloži zahtevek za dovoljenje ali katero drugo odločbo, je odgovorna za:

- (a) pravilnost in popolnost informacij, navedenih v deklaraciji, obvestilu ali zahtevku;
- (b) pristnost predloženih ali razpoložljivih dokumentov;
- (c) kjer je primerno, spoštovanje vseh obveznosti v zvezi z dajanjem zadevnega blaga v zadevni carinski postopek ali z vodenjem odobrenih dejanj.

Prvi pododstavek se uporablja tudi za predložitev katerih koli informacij v kateri koli obliki, ki jih zahtevajo carinski organi ali so tem dani.

Kadar carinski zastopnik zadevne osebe vloži deklaracijo ali obvestilo, predloži zahtevek ali zagotovi informacije, obveznosti iz prvega pododstavka zavezujejo tudi carinskega zastopnika.

*Člen 10***Elektronski sistemi**

1. Države članice v sodelovanju s Komisijo razvijajo, vzdržujejo in uporabljajo elektronske sisteme za izmenjavo informacij med carinskimi uradi ter za skupno registracijo in vzdrževanje evidenc, zlasti o:

- (a) gospodarskih subjektih, ki so neposredno ali posredno udeleženi pri opravljanju carinskih formalnosti;
- (b) zahtevkih in dovoljenjih v zvezi s carinskim postopkom ali statusom pooblaščenega gospodarskega subjekta;
- (c) zahtevkih in posebnih odločbah, odobrenih v skladu s členom 20;
- (d) skupnem obvladovanju tveganja iz člena 25.

▼B

2. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo:

- (a) standardni obrazec in vsebina podatkov, ki jih je treba registrirati;
- (b) vzdrževanje teh podatkov s strani carinskih organov držav članic;
- (c) pravila za dostop do teh podatkov s strani
  - (i) gospodarskih subjektov;
  - (ii) drugih pristojnih organov,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

O d d e l e k 2

C a r i n s k o z a s t o p a n j e

Č l e n 11

C a r i n s k i z a s t o p n i k

1. Vsaka oseba lahko imenuje carinskega zastopnika.

Takšno zastopanje je lahko neposredno, ko carinski zastopnik nastopa v tujem imenu in za tuj račun, ali posredno, ko carinski zastopnik nastopa v svojem imenu, vendar za tuj račun.

Carinski zastopnik ima sedež na carinskem območju Skupnosti.

2. Države članice lahko v skladu s pravom Skupnosti opredelijo pogoje, pod katerimi lahko carinski zastopnik opravlja storitve v državi članici, kjer ima sedež. Vendar pa je brez poseganja v uporabo manj strožjih meril zadevne države članice carinski zastopnik, ki izpolnjuje merila iz točk (a) do (d) člena 14, upravičen opravljati takšne storitve tudi v državi članici, kjer nima sedeža.

3. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določa zlasti naslednje:

- (a) pogoji, pod katerimi se lahko opusti zahteva iz tretjega pododstavka odstavka 1;
- (b) pogoji, pod katerimi se lahko dodeli in dokaže upravičenost iz odstavka 2;
- (c) morebitni nadaljnji ukrepi za izvajanje tega člena,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

▼B*Člen 12***Pooblastitev**

1. Pri poslovanju s carinskimi organi carinski zastopnik poda izjavo, da nastopa za račun zastopane osebe, ter pojasni, ali gre za neposredno ali posredno zastopanje.

Za osebo, ki ne izjavi, da nastopa kot carinski zastopnik, ali ki izjavi, da nastopa kot carinski zastopnik, pa za to ni pooblaščen, se šteje, da nastopa v svojem imenu in za svoj račun.

2. Carinski organi lahko od osebe, ki izjavi, da nastopa kot carinski zastopnik, zahtevajo predložitev dokazila o pooblastitvi s strani zastopane osebe.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo odstopanja od prvega pododstavka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

Oddelek 3**Pooblaščen gospodarski subjekt***Člen 13***Zahtevek in dovoljenje**

1. Gospodarski subjekt s sedežem na carinskem območju Skupnosti, ki izpolnjuje pogoje iz členov 14 in 15, lahko zaprosi za status pooblaščenega gospodarskega subjekta.

Carinski organi, po potrebi po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi, podelijo navedeni status, ki ga nadzorujejo.

2. Status pooblaščenega gospodarskega subjekta zajema dve vrsti dovoljenj: dovoljenje pooblaščenega gospodarskega subjekta za „carinske poenostavitve“ in dovoljenje pooblaščenega gospodarskega subjekta za „varnost in varstvo“.

Pri prvi vrsti dovoljenja je gospodarski subjekt upravičen do določenih poenostavitev, predvidenih v skladu s carinsko zakonodajo. Z drugo vrsto dovoljenja pa je imetnik upravičen do olajšav v zvezi z varnostjo in varstvom.

Ti dve vrsti dovoljenj se lahko kumulirata.

3. Status pooblaščenega gospodarskega subjekta ob upoštevanju členov 14 in 15 priznajo carinski organi v vseh državah članicah, ne da bi to vplivalo na carinske kontrole.

4. Carinski organi na osnovi priznanja statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta ter pod pogojem, da so izpolnjene zahteve, povezane s posebno vrsto poenostavitve, predvidene v carinski zakonodaji, dovolijo subjektu koristiti navedeno poenostavitev.

▼B

5. Status pooblaščenega gospodarskega subjekta se lahko začasno odvzame ali razveljavi v skladu s pogoji iz člena 15(1)(g).
6. Pooblaščen gospodarski subjekt obvesti carinske organe o vsem, kar se zgodi po podelitvi statusa in bi utegnilo vplivati na njegovo trajanje ali vsebino.

*Člen 14***Podelitev statusa**

Merila za podelitev statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta so naslednja:

- (a) evidenca o izpolnjevanju carinskih in davčnih zahtev;
- (b) zadovoljiv sistem vodenja trgovinskih in po potrebi transportnih evidenc, ki omogočajo ustrezne carinske kontrole;
- (c) dokazana plačilna sposobnost;
- (d) v skladu z določbami člena 13(2), ko želi biti pooblaščen gospodarski subjekt upravičen do poenostavitev, predvidenih v skladu s carinsko zakonodajo, praktični standardi usposobljenosti ali poklicnih kvalifikacij, neposredno povezanih z opravljanjem dejavnosti;
- (e) v skladu z določbami člena 13(2), če želi biti pooblaščen gospodarski subjekt upravičen do olajšav glede varnosti in varstva pri carinskih kontrolah, ustrezni varnostni in varstveni standardi.

*Člen 15***Izvedbeni ukrepi**

1. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo naslednja pravila:
  - (a) podelitev statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta;
  - (b) primeri, v katerih se preverja status pooblaščenega gospodarskega subjekta;
  - (c) podelitev dovoljenj za uporabo poenostavitev pooblaščenim gospodarskim subjektom;
  - (d) določitev carinskega organa, ki je pristojen za podelitev takšnega statusa in dovoljenj;
  - (e) vrsta in obseg olajšav, ki se lahko dodelijo pooblaščenim gospodarskim subjektom za carinske kontrole v zvezi z varnostjo in varstvom;
  - (f) posvetovanje z drugimi carinskimi organi in zagotavljanje podatkov le-tem;
  - (g) pogoji, pod katerimi se status pooblaščenega gospodarskega subjekta lahko začasno odvzame ali razveljavi;

▼B

- (h) pogoji, pod katerimi se lahko odstopi od zahteve po sedežu na carinskem območju Skupnosti za posebne kategorije pooblaščenih gospodarskih subjektov, upoštevajoč zlasti mednarodne sporazume,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

2. Ti ukrepi upoštevajo naslednje:

- (a) pravila, sprejeta na podlagi člena 25(3);
- (b) poklicno ukvarjanje z dejavnostmi, zajetimi v carinski zakonodaji;
- (c) praktične standarde usposobljenosti ali poklicnih kvalifikacij, neposredno povezane z opravljanjem dejavnosti;
- (d) gospodarski subjekt kot imetnika mednarodno priznanega potrdila, ki se ga izda na podlagi mednarodnih konvencij.

Oddelek 4

Odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje

Člen 16

Splošne določbe

1. Kadar oseba zahteva, da carinski organ sprejme odločbo v zvezi z izvajanjem carinske zakonodaje, mora oseba predložiti vse podatke, ki jih navedeni organi potrebujejo za sprejetje odločbe.

Odločbo lahko v skladu s pogoji, določenimi v carinski zakonodaji, zahteva več oseb in se jo lahko tudi sprejme za več oseb.

2. Razen kadar je v carinski zakonodaji določeno drugače, carinski organi sprejmejo odločbo iz odstavka 1 ter o tem obvestijo vlagatelja takoj oziroma najkasneje v štirih mesecih po dnevu, ko carinski organi prejmejo vse informacije, ki jih zahtevajo, da bi lahko sprejeli to odločbo.

Kadar carinski organi ne morejo upoštevati navedenega roka, o tem pred iztekom navedenega roka seznanijo vlagatelja ter navedejo razloge in dodaten rok, ki je po njihovem mnenju potreben za odločitev o zahtevku.

3. Če v odločbi ali carinski zakonodaji ni drugače določeno, začne odločba učinkovati na dan, ko vlagatelj prejme odločbo, oziroma se šteje, da je vlagatelj odločbo prejel. Sprejete odločbe lahko carinski organi izvršujejo od navedenega dne dalje, razen v primerih, predvidenih v členu 24(2).

4. Preden carinski organi sprejmejo odločbo, ki bi škodovala osebi ali osebam, na katere je naslovljena, zadevni osebi oziroma osebam sporočijo razloge, na katerih nameravajo utemeljiti svojo odločbo, ta oseba oziroma osebe pa imajo možnost, da izrazijo svoje stališče v predpisanem roku, ki teče od dne posredovanja sporočila.

▼B

Po preteku tega roka se zadevno osebo ustrezno obvesti o odločbi, v kateri so navedeni razlogi, na katerih temelji. V odločbi je navedena pravica do pritožbe, predvidena v členu 23.

5. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo:

- (a) primeri in pogoji, ko se ne uporablja prvi pododstavek odstavka 4;
- (b) rok iz prvega pododstavka odstavka 4,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

6. Brez poseganja v določbe z drugih področij, ki določajo primere in pogoje, ko so odločbe neveljavne ali postanejo nične, lahko carinski organi, ki so izdali odločbo, to odločbo kadar koli odpravijo, spremenijo ali razveljavijo, kadar ni skladna s carinsko zakonodajo.

7. Razen ko carinski organi nastopajo v vlogi sodnih organov, se določbe odstavkov 3, 4 in 6 tega člena ter členov 17, 18 in 19 uporabljajo tudi pri odločbah, ki jih carinski organi sprejmejo brez predhodnega zahtevka zadevne osebe, in zlasti pri obvestilu o carinskem dolgu, kakor je določeno v členu 67(3).

*Člen 17***Veljavnost odločb na celotnem območju Skupnosti**

Odločbe, ki jih sprejmejo carinski organi in temeljijo na uporabi carinske zakonodaje ali so z njo povezane, so veljavne na celotnem carinskem območju Skupnosti, razen če ni drugače zahtevano ali določeno.

*Člen 18***Odprava pozitivnih odločb**

1. Carinski organi odločbo, ki je pozitivna za naslovljeno osebo, odpravijo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) odločba je bila izdana na podlagi nepravilnih ali nepopolnih informacij;
- (b) vlagatelj je vedel ali bi mogel vedeti, da so informacije nepravilne ali nepopolne;
- (c) če bi bile informacije pravilne in popolne, bi bila odločba drugačna.

2. Osebo, na katero je odločba naslovljena, je treba o odpravi obvestiti.

3. Odprava začne učinkovati na dan, ko je začela učinkovati prvotna odločba, razen če v skladu s carinsko zakonodajo v odločbi ni drugače določeno.

▼B

4. Komisija lahko v skladu z upravljalnim postopkom iz člena 184(3) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena, zlasti v zvezi z odločbami, naslovljenimi na več oseb.

*Člen 19***Razveljavitev in sprememba pozitivnih odločb**

1. Pozitivna odločba se razveljavi ali spremeni kadar ni bil ali ni več izpolnjen eden ali več pogojev za izdajo odločbe, pa ne gre za primer iz člena 18.

2. Pozitivna odločba, naslovljena na več oseb, se lahko razveljavi zgolj v zvezi z osebo, ki ne izpolnjuje s to odločbo naložene obveznosti, razen če v carinski zakonodaji ni drugače določeno.

3. Osebo, na katero je bila odločba naslovljena, se o razveljavitvi ali spremembi obvesti.

4. Člen 16(3) se uporablja za razveljavitev ali spremembo odločbe.

Vendar lahko v izjemnih primerih carinski organi zaradi pravno utemeljenih interesov osebe, na katero je odločba naslovljena, odložijo začetek učinkovanja razveljavitve ali spremembe.

5. Komisija lahko v skladu z upravljalnim postopkom iz člena 184(3) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena, zlasti v zvezi z odločbami, naslovljenimi na več oseb.

*Člen 20***Odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami**

1. Carinski organi na uradno zahtevo izdajo odločbe v zvezi z zavezujočimi tarifnimi informacijami (v nadaljnjem besedilu „odločbe ZTI“) ali odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami o poreklu blaga (v nadaljnjem besedilu „odločbe ZIPB“).

Takšna zahteva se zavrne v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) kadar zahtevek vloži ali ga je vložil pri istem ali drugem carinskem uradu imetnik odločbe, ki se nanaša na isto blago, ali je zahtevek vložen v njegovem imenu, in – kar zadeva odločbe ZIPB – v enakih okoliščinah, ki opredeljujejo pridobitev porekla;
- (b) kadar se zahtevek ne nanaša na katero koli predvideno uporabo odločbe ZTI oziroma ZIPB ali katero koli predvideno uporabo carinskega postopka.

2. Odločbe ZTI ali ZIPB so zavezujoče samo v zvezi s tarifno uvrstitvijo ali opredelitvijo porekla blaga.

S temi odločbami so carinski organi zavezani do imetnika odločbe samo v zvezi z blagom, za katerega so carinske formalnosti opravljene po dnevu, ko začne odločba učinkovati.

▼B

Z odločbami je imetnik odločbe zavezan do carinskih organov šele z dnem, ko prejme odločbo ali se šteje, da je odločbo prejel.

3. Odločbe ZTI ali ZIPB veljajo za obdobje treh let od dne, ko začne odločba učinkovati.

4. Za uporabo odločb ZTI ali ZIPB v okviru določenega carinskega postopka mora biti imetnik odločbe sposoben dokazati:

- (a) v primeru odločbe ZTI, da prijavljeno blago v vsakem pogledu ustreza v odločbi opisanemu blagu;
- (b) v primeru odločbe ZIPB, da zadevno blago in okoliščine, ki opredeljujejo pridobitev porekla, v vsakem pogledu ustrezajo v odločbi opisanemu blagu in okoliščinam.

5. Z odstopanjem od člena 16(6) in člena 18 se odločbe ZTI ali ZIPB odpravijo, če temeljijo na nepravilnih ali nepopolnih podatkih vlagateljev.

6. Odločbe ZTI ali ZIPB se razveljavijo v skladu s členom 16(6) in členom 19.

Odločb ni mogoče spremeniti.

7. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje odstavkov 1 do 5 tega člena.

8. Brez poseganja v člen 19 se ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo:

- (a) pogoji in trenutek prenehanja veljavnosti odločb ZTI ali ZIPB;
- (b) pogoji in čas, ko se odločba iz točke (a) še lahko uporablja v zvezi z zavezujočimi pogodbami, ki temeljijo na odločbi in so bile sklenjene pred iztekom njene veljavnosti;
- (c) pogoji, pod katerimi lahko Komisija izda odločbe, s katerimi od držav članic zahteva, da razveljavijo ali spremenijo odločbo v zvezi z zavezujočimi informacijami, ki daje drugačne zavezujoče informacije kot druge odločbe o enaki zadevi,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

9. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo pogoji, pod katerimi se izdajajo druge odločbe v zvezi z zavezujočimi informacijami, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

▼B**Oddelek 5****Kazni***Člen 21***Uporaba kazni**

1. Vsaka država članica določi kazni za neupoštevanje carinske zakonodaje Skupnosti. Takšne kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
2. Če se uporabijo upravne kazni, so lahko te med drugim v eni izmed naslednjih oblik ali so kombinacija obeh:
  - (a) denarna kazen, ki jo naložijo carinski organi, po potrebi vključno s poravnavo, ki se uporabi namesto kazenske sankcije;
  - (b) razveljavitev, začasen odvzem ali sprememba kakršnega koli dovoljenja, ki ga ima zadevna oseba.
3. Države članice najkasneje v šestih mesecih od dneva začetka uporabe tega člena, kot je določen v skladu s členom 188(2), Komisijo obvestijo o veljavnih nacionalnih določbah, kot so predvidene v odstavku 1, in ji nemudoma sporočijo kakršne koli naknadne spremembe teh določb.

Oddelek 6**Pritožbe***Člen 22***Odločbe sodnih organov**

Člena 23 in 24 se ne uporabljata za pritožbe, vložene zaradi odprave, razveljavitve ali spremembe odločbe v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, ki jo je sprejel sodni organ ali carinski organi v vlogi sodnih organov.

*Člen 23***Pravica do pritožbe**

1. Vsaka oseba ima pravico do pritožbe na katero koli odločbo carinskih organov v zvezi z uporabo carinske zakonodaje, ki jo neposredno in osebno zadeva.

Pravico do pritožbe ima tudi vsaka oseba, ki je pri carinskih organih vložila zahtevek za odločbo in odločbe na ta zahtevek ni prejela v roku iz člena 16(2).
2. Pravica do pritožbe se lahko uveljavlja najmanj na dveh stopnjah:
  - (a) najprej pred carinskimi organi ali sodnim organom ali drugim organom, ki ga države članice določijo za ta namen;

▼B

- (b) nato pred višjim neodvisnim organom, ki je lahko sodni organ ali enakovredni specializirani organ v skladu z veljavnimi predpisi držav članic.
3. Pritožbo je treba vložiti v državi članici, v kateri je bila odločba sprejeta ali je bil vložen zahtevek zanjo.
4. Države članice zagotovijo, da pritožbeni postopki omogočajo hitro potrditev ali popravek odločb, ki jih sprejmejo carinski organi.

*Člen 24***Zadržanje izvršitve**

1. Vložitev pritožbe ne zadrži izvršitve izpodbijane odločbe.
2. Carinski organi pa v celoti ali delno zadržijo izvršitev take odločbe, če utemeljeno dvomijo o skladnosti izpodbijane odločbe s carinsko zakonodajo ali menijo, da bi zadevni osebi lahko povzročila nepopravljivo škodo.
3. V primerih iz odstavka 2, v katerih nastanejo z izpodbijano odločbo uvozne ali izvozne dajatve, ki jih je treba poravnati, je zadržanje navedene odločbe pogojeno s predložitvijo zavarovanja, razen če se na podlagi dokumentirane ocene ugotovi, da bi lahko tako zavarovanje dolžniku povzročilo hujše gospodarske ali socialne težave.

Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje prvega pododstavka tega odstavka.

Oddelek 7**Kontrola blaga***Člen 25***Carinske kontrole**

1. Carinski organi lahko opravljajo vse carinske kontrole, ki jih štejejo za potrebne.

Carinske kontrole lahko vključujejo zlasti pregledovanje blaga, jemanje vzorcev, preverjanje podatkov iz deklaracije in obstoja ter pristnosti dokumentov, pregledovanje računov gospodarskih subjektov in drugih evidenc, pregledovanje prevoznih sredstev, pregledovanje prtljage ter drugega blaga, ki ga potniki nosijo s seboj ali na sebi, ter opravljanje uradnih poizvedb in podobna dejanja.

2. Carinske kontrole, ki niso naključni pregledi, temeljijo predvsem na analizi tveganja z uporabo tehnik elektronske obdelave podatkov, z namenom prepoznavanja in ocenjevanja tveganja ter oblikovanja potrebnih protiukrepov na podlagi meril, oblikovanih na nacionalni ravni in ravni Skupnosti in, kadar so na razpolago, na mednarodni ravni.

▼B

Države članice v sodelovanju s Komisijo razvijejo, vzdržujejo in uporabljajo skupni okvir za obvladovanje tveganja, ki temelji na izmenjavi podatkov o tveganju in analizi tveganja med carinskimi upravami ter med drugim določa skupna merila za oceno tveganja, kontrolne ukrepe in prednostna kontrolna področja.

Kontrole, ki temeljijo na takih informacijah in merilih, se izvajajo brez poseganja v druge kontrole, ki se izvajajo v skladu z odstavkoma 1 in 2 ali drugimi veljavnimi določbami.

3. Brez poseganja v odstavek 2 tega člena Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe, ki določajo:

- (a) skupni okvir za obvladovanje tveganja;
- (b) skupna merila in prednostna kontrolna področja;
- (c) izmenjavo informacij o tveganju in analiz tveganja med carinskimi upravami.

*Člen 26***Sodelovanje med organi**

1. Kadar kontrolo, ki se nanaša na isto blago in ki ni carinska kontrola, izvajajo pristojni organi, ki niso carinski organi, si carinski organi v tesnem sodelovanju s temi drugimi organi prizadevajo za izvajanje takšnih kontrol, istočasno in na istem mestu kot carinske kontrole, kadar koli je to mogoče (vse na enem mestu), pri čemer imajo carinski organi usklajevalno vlogo.

2. V okviru kontrol iz tega oddelka lahko carinski in drugi pristojni organi podatke, prejete v zvezi z vstopom, izstopom, tranzitom, prenosom, hrambo in posebno rabo blaga, vključno s poštnim prometom, ki se giblje med carinskim območjem Skupnosti in drugimi ozemlji, prisotnost in gibanje neskupnostnega blaga znotraj carinskega območja in blaga danega v postopek posebne rabe znotraj carinskega območja ter rezultate kakršnih koli kontrol izmenjujejo med seboj in s Komisijo, kadar je to potrebno zaradi zmanjševanja tveganja in boja proti goljufigijam. Carinski organi in Komisija si lahko tudi izmenjajo te podatke, da bi zagotovili enotno uporabo carinske zakonodaje Skupnosti.

*Člen 27***Kontrola po prepustitvi blaga**

Carinski organi lahko po prepustitvi blaga preverijo vsakršne dokumente in podatke, ki se nanašajo na operacije v zvezi z zadevnim blagom ali na predhodne oziroma kasnejše trgovinske posle z navedenim blagom, da se prepričajo o pravilnosti navedb v skupni ali carinski deklaraciji. Navedeni organi lahko tudi pregledajo takšno blago in/ali vzamejo vzorce, če je to še mogoče storiti.

▼B

Takšna preverjanja se lahko izvajajo v poslovnih prostorih imetnika blaga ali njegovega zastopnika, katerih koli drugih oseb, ki so poslovno neposredno ali posredno udeležene v navedenih operacijah, ter katerih koli drugih oseb, ki imajo zaradi poslovnih razlogov navedene dokumente in podatke.

*Člen 28***Poleti in potovanje po morju znotraj Skupnosti**

1. Carinske kontrole ali formalnosti se za ročno in oddano prtljago oseb, ki so na letu znotraj Skupnosti ali potujejo po morju znotraj Skupnosti, opravljajo samo, kadar so take kontrole ali formalnosti predvidene v carinski zakonodaji.

2. Odstavek 1 se uporablja brez poseganja v:

- (a) varnostne in varstvene kontrole;
- (b) preglede, povezane s prepovedmi ali omejitvami.

3. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena, ki določa primere in pogoje, v katerih se lahko carinske kontrole in formalnosti uporabljajo za naslednje:

- (a) ročno in oddano prtljago:
  - (i) oseb na letalu, ki leti z letališča izven Skupnosti in po postanku na letališču Skupnosti nadaljuje pot na drugo letališče Skupnosti;
  - (ii) oseb na letalu, ki ima pred nadaljevanjem poti na letališče izven Skupnosti postanek na letališču Skupnosti;
  - (iii) oseb, ki uporabljajo pomorske storitve, ki jih ponuja isto plovilo in vključujejo zaporedne etape, pri čemer to plovilo izpluje ali ima postanek ali pristane v pristanišču izven Skupnosti;
  - (iv) oseb na krovu plovil za prosti čas in turističnih ali poslovnih zračnih plovil;
- (b) ročno in oddano prtljago:
  - (i) ki prispe na letališče Skupnosti z letalom, ki prileti z letališča izven Skupnosti, in se na tem letališču Skupnosti prenese na drugo letalo, ki nadaljuje let znotraj Skupnosti;
  - (ii) naloženo na letališču Skupnosti na letalo, ki nadaljuje let znotraj Skupnosti, da se na drugem letališču Skupnosti prenese na letalo, ki nadaljuje pot na letališče izven Skupnosti.

▼B

Oddelek 8

**Hramba dokumentov in drugih informacij;
dajatve in stroški***Člen 29***Hramba dokumentov in drugih podatkov**

1. Zadevna oseba zaradi kontrole s strani carinskih organov na kakršen koli način, ki je dostopen carinskemu organu ali zanje sprejemljiv, hrani dokumente in informacije iz člena 9(1) najmanj tri koledarska leta.

V primeru blaga, sproščenega v prosti promet v drugih okoliščinah, kot so navedene v tretjem pododstavku, ali blaga, prijavljenega za izvoz, teče navedeno obdobje od konca leta, v katerem se prejmejo carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet ali izvoz.

V primeru blaga, sproščenega v prosti promet brez plačila dajatve ali po znižani stopnji uvozne dajatve zaradi njegove posebne rabe, teče navedeno obdobje od konca leta, v katerem je zanj prenehal veljati carinski nadzor.

V primeru blaga, danega v drug carinski postopek, teče navedeno obdobje od konca leta, v katerem se je končal zadevni carinski postopek.

2. Kadar se s carinsko kontrolo v zvezi s carinskim dolgom ugotovi, da je treba ustrezno vknjižbo popraviti in je bila zadevna oseba o tem obveščena, se dokumenti in informacije hranijo še tri leta po roku iz odstavka 1 tega člena, kar pa ne posega v določbe člena 68(4).

Kadar je bila vložena pritožba ali je bil sprožen sodni postopek, je treba dokumente in informacije hraniti toliko časa, kot je določeno v odstavku 1 tega člena, ali dokler pritožbeni postopek oziroma sodni postopek ni končan, in sicer se upošteva poznejši datum.

*Člen 30***Dajatve in stroški**

1. Carinski organi ne predpišejo dajatev za izvajanje carinskih kontrol ali katero koli drugo uporabo carinskih pravil v času uradnih ur svojih pristojnih carinskih uradov.

Vendar lahko carinski organi predpišejo dajatve ali zahtevajo povrnitev stroškov, kadar opravljajo posebne storitve, predvsem za naslednje:

- (a) prisotnost carinskega osebja, kadar je to zahtevano, izven uradnih ur ali drugje kot v prostorih carine;
- (b) analize ali izvedenska poročila o blagu ter poštno pristojbine za vračilo blaga vlagatelju, zlasti v zvezi z odločbami, izdanimi v skladu s členom 20, ali predložitvijo informacij v skladu s členom 8(1);

▼B

- (c) pregled ali vzorčenje blaga za namene preverjanja ali uničenje blaga, kadar so vključeni stroški, ki niso stroški za storitve carinskega osebja;
- (d) izjemni kontrolni ukrepi, kadar so ti potrebni zaradi narave blaga ali morebitnega tveganja.

2. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo ukrepi za izvajanje drugega pododstavka odstavka 1, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*POGLAVJE 3****Pretvorba valute in roki****Člen 31***Pretvorba valute**

1. Pristojni organi objavijo veljavni menjalni tečaj in/ali je ta objavljen na spletnih straneh, kadar je potrebna pretvorba valute zaradi enega od naslednjih razlogov:

- (a) ker so elementi, ki se uporabljajo za določitev carinske vrednosti blaga, izraženi v valuti, ki ni valuta države članice, v kateri se določa carinska vrednost;
- (b) ker je v nacionalnih valutah vrednost eura potrebna za določitev tarifne uvrstitve blaga in zneska uvozne in izvozne dajatve, vključno z mejnimi vrednostmi v carinski tarifi Skupnosti.

2. Kadar je pretvorba valute potrebna zaradi drugih razlogov razen tistih iz odstavka 1, se vrednost eura v nacionalnih valutah, ki se uporabi v okviru carinske zakonodaje, določi vsaj enkrat letno.

3. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena.

*Člen 32***Roki**

1. Kadar carinska zakonodaja določa obdobje, datum ali rok, se takšno obdobje podaljša ali skrajša in takšen datum ali rok odloži ali premakne samo, če je v zadevnih predpisih za to izrecna določba.

2. Pravila, ki se uporabljajo za obdobja, datume in roke, določena v Uredbi Sveta (EGS, Euratom) št. 1182/71 z dne 3. junija 1971 o določitvi pravil glede rokov, datumov in iztekov rokov⁽¹⁾, se uporabljajo, razen kadar carinska zakonodaja Skupnosti izrecno predvideva drugače.

⁽¹⁾ UL L 124, 8.6.1971, str. 1.

▼B

NASLOV II

**ELEMENTI, NA PODLAGI KATERIH SE UPORABLJAJO UVOZNE
ALI IZVOZNE DAJATVE TER DRUGI UKREPI V ZVEZI
Z BLAGOVNO MENJAVO***POGLAVJE 1**Skupna carinska tarifa in tarifna uvrstitev blaga**Člen 33***Skupna carinska tarifa**

1. Uvozne in izvozne dajatve temeljijo na skupni carinski tarifi.

Ostali ukrepi, predpisani v določbah Skupnosti za posebna področja v zvezi z blagovno menjavo, se uporabljajo v skladu s tarifno uvrstitvijo navedenega blaga, kadar je primerno.

2. Skupna carinska tarifa obsega:

- (a) kombinirano nomenklaturu blaga, kakor je določena v Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi⁽¹⁾;
- (b) druge nomenklaturo, ki v celoti ali delno temeljijo na kombinirani nomenklaturi ali jo dodatno razčlenjujejo in so uvedene z določbami Skupnosti, ki urejajo posebna področja zaradi izvajanja tarifnih ukrepov v zvezi z blagovno menjavo;
- (c) konvencionalne ali običajne avtonomne carine, ki se uporabljajo za blago, zajeto s kombinirano nomenklaturou;
- (d) preferencialne tarifne ukrepe iz sporazumov, ki jih je Skupnost sklenila z nekaterimi državami ali ozemlji zunaj carinskega območja Skupnosti ali s skupinami takšnih držav ali ozemelj;
- (e) preferencialne tarifne ukrepe, ki jih je Skupnost enostransko sprejela glede nekaterih držav ali ozemelj zunaj carinskega območja Skupnosti ali glede skupin takšnih držav ali ozemelj;
- (f) avtonomne ukrepe, ki predvidevajo zmanjšanje ali izvzetje od carin za določeno blago;
- (g) ugodnejšo tarifno obravnavo, določeno za nekatero blago zaradi njegove narave ali posebne rabe, v okviru ukrepov iz točk (c) do (f) ali (h);
- (h) druge tarifne ukrepe, ki jih predvideva kmetijska ali trgovinska ali druga zakonodaja Skupnosti.

3. Kadar zadevno blago izpolnjuje pogoje iz ukrepov, določenih v točkah (d) do (g) odstavka 2, se na zahtevo deklaranta uporabljajo ukrepi iz navedenih določb namesto ukrepov iz točke (c) navedenega odstavka. Takšna uporaba je možna za nazaj, pod pogojem, da so upoštevani roki in pogoji, določeni z ustreznim ukrepom ali v tem zakoniku.

⁽¹⁾ UL L 256, 7.9.1987, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 275/2008 (UL L 85, 27.3.2008, str. 3).

▼B

4. Kadar je uporaba ukrepov iz točk (d) do (g) odstavka 2 ali izjema od ukrepov iz točke (h) navedenega odstavka omejena na določeno količino uvoza ali izvoza, takšna uporaba ali izvzetje v primeru tarifnih kvot preneha veljati, takoj ko je dosežena predpisana uvozna ali izvozna količina.

V primeru tarifnih plafonov takšna uporaba neha veljati zaradi pravnega akta Skupnosti.

5. Komisija v skladu z upravljalnim postopkom iz člena 184(3) sprejme ukrepe za izvajanje odstavkov 1 in 4 tega člena.

*Člen 34***Tarifna uvrstitev blaga**

1. Za uporabo skupne carinske tarife se „tarifna uvrstitev“ blaga opravi z določitvijo ene od podštevil ali dodatne razčlenitve kombinirane nomenklature, v katero se navedeno blago uvrsti.

2. Za uporabo netarifnih ukrepov se „tarifna uvrstitev“ blaga opravi z določitvijo ene od podštevil ali dodatne razčlenitve kombinirane nomenklature ali katere koli druge nomenklature, uvedene z določbami Skupnosti in ki v celoti ali delno temelji na kombinirani nomenklaturi ali jo dodatno razčlenjuje, v katero se navedeno blago uvrsti.

3. Podštevilka ali dodatna razčlenitev, določena v skladu z odstavkom 1 in 2, se uporablja za namene uporabe ukrepov, ki so vezani na navedeno podštevilko.

*POGLAVJE 2***Poreklo blaga**

O d d e l e k 1

Nepreferencialno poreklo*Člen 35***Področje uporabe**

Členi 36, 37 in 38 določajo pravila za opredelitev nepreferencialnega porekla blaga za namene uporabe:

- (a) skupne carinske tarife, razen ukrepov iz točk (d) in (e) člena 33(2);
- (b) ukrepov, ki niso tarifni ukrepi, določenih z določbami Skupnosti, ki urejajo posebna področja blagovne menjave;
- (c) drugih ukrepov Skupnosti, ki so povezani s poreklom blaga.

*Člen 36***Pridobitev porekla**

1. Blago, v celoti pridobljeno v posamezni državi ali na ozemlju, se šteje, da ima poreklo v navedeni državi ali ozemlju.

▼B

2. Blago, katerega proizvodnja je vključevala več kot eno državo ali ozemlje, se šteje, da ima poreklo v državi ali na ozemlju, v kateri je bilo nazadnje bistveno obdelano ali predelano.

*Člen 37***Dokazilo o poreklu**

1. Kadar je v carinski deklaraciji v skladu s carinsko zakonodajo navedeno poreklo, lahko carinski organi zahtevajo, da deklarant dokaže poreklo blaga.

2. Kadar je treba predložiti dokazilo o poreklu blaga na podlagi carinske zakonodaje ali druge zakonodaje Skupnosti, ki ureja posebna področja, lahko carinski organi v primeru utemeljenega dvoma zahtevajo predložitev kakršnih koli potrebnih dodatnih dokazil za zagotovitev, da navedeno poreklo resnično ustreza pravilom, določenim v ustrezni zakonodaji Skupnosti.

3. Dokument, ki dokazuje poreklo, se lahko izda v Skupnosti, kadar tako zahtevajo potrebe trgovine.

*Člen 38***Izvedbeni ukrepi**

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje členov 36 in 37.

O d d e l e k 2

Preferencialno poreklo*Člen 39***Preferencialno poreklo blaga**

1. Da je blago upravičeno do ukrepov iz točk (d) ali (e) člena 33(2) ali do netarifnih preferencialnih ukrepov, mora blago izpolnjevati pravila o preferencialnem poreklu iz odstavkov 2 do 5 tega člena.

2. V primeru blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, zajetih v sporazumih, ki jih je Skupnost sklenila z nekaterimi državami ali ozemlji zunaj carinskega območja Skupnosti ali s skupinami takšnih držav ali ozemelj, se pravila o preferencialnem poreklu določijo z navedenimi sporazumi.

3. V primeru blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, ki jih je Skupnost enostransko sprejela glede nekaterih držav ali ozemelj zunaj carinskega območja Skupnosti ali skupin takšnih držav ali ozemelj, razen tistih iz odstavka 5, Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za določitev pravil o preferencialnem poreklu.

▼B

4. V primeru blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, ki se uporabljajo v trgovini med carinskim območjem Skupnosti ter Ceuto in Melillo ter so zajeti v Protokolu št. 2 k Aktu o pristopu iz leta 1985, se pravila o preferencialnem poreklu sprejmejo v skladu s členom 9 tega protokola.

5. V primeru blaga, upravičenega do preferencialnih ukrepov, zajetih v preferencialnih dogovorih v korist čezmorskih držav in ozemelj, povezanih s Skupnostjo, se pravila o preferencialnem poreklu sprejmejo v skladu s členom 187 Pogodbe.

6. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje pravil iz odstavkov 2 do 5 tega člena.

*POGLAVJE 3****Carinska vrednost blaga****Člen 40***Področje uporabe**

Carinska vrednost blaga za namene uporabe skupne carinske tarife in netarifnih ukrepov, določenih z določbami Skupnosti, ki urejajo posebna področja, povezana z blagovno menjavo, se določi v skladu s členi 41 do 43.

*Člen 41***Metoda carinskega vrednotenja na podlagi transakcijske vrednosti**

1. Primarna osnova za carinsko vrednost blaga je transakcijska vrednost, tj. cena, ki je bila za blago ob prodaji za izvoz na carinsko območje Skupnosti dejansko plačana ali jo je treba plačati in je po potrebi usklajena z ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 43.

2. Dejansko plačana ali plačljiva cena je celoten znesek, ki ga kupec plača ali mora plačati prodajalcu ali tretji osebi v prodajalčevo korist za uvoženo blago in vključuje vsa plačila, ki se jih kot pogoj za prodajo uvoženega blaga plača ali se jih mora plačati.

3. Transakcijska vrednost se uporabi, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pri prepustitvi ali uporabi blaga za kupca ni omejitev, razen katere od naslednjih:

(i) omejitev, ki jih nalaga ali zahteva zakon ali organi oblasti v Skupnosti;

(ii) omejitev geografskega območja, na katerem se blago lahko proda naprej;

(iii) omejitev, ki bistveno ne vplivajo na carinsko vrednost blaga;

▼B

- (b) za prodajo ali ceno ne velja neki pogoj ali storitev, katere vrednost se ne more določiti v zvezi z blagom, ki se vrednoti;
- (c) noben del izkupička od vsake poznejše ponovne prodaje, prepustitve ali uporabe blaga s strani kupca ne pripada neposredno ali posredno prodajalcu, razen če se lahko v skladu s sprejetimi ukrepi iz člena 43 opravi ustrezna uskladitev;
- (d) kupec in prodajalec nista povezana ali odnos ni vplival na ceno.

*Člen 42***Sekundarne metode carinskega vrednotenja**

1. Kadar carinske vrednosti blaga ni mogoče določiti z uporabo člena 41, je treba po vrstnem redu uporabiti točke (a) do (d) odstavka 2 tega člena vse do prve točke, po kateri se lahko določi carinsko vrednost blaga.

Vrstni red uporabe točk (c) in (d) se na zahtevo deklaranta zamenja.

2. Carinska vrednost v skladu z odstavkom 1 je:

- (a) transakcijska vrednost enakega blaga, ki je bilo prodano za izvoz na carinsko območje Skupnosti in izvoženo ob istem ali približno istem času kot vrednoteno blago;
- (b) transakcijska vrednost podobnega blaga, ki je bilo prodano za izvoz na carinsko območje Skupnosti in izvoženo ob istem ali približno istem času kot vrednoteno blago;
- (c) vrednost na podlagi cene na enoto, po kateri se uvoženo blago ali uvoženo enako ali podobno blago v največji skupni količini prodaja na carinskem območju Skupnosti osebam, ki niso povezane s prodajalci;
- (d) izračunana vrednost.

3. Kadar carinske vrednosti ni mogoče določiti z uporabo odstavka 1, se ta določijo na podlagi podatkov, razpoložljivih na carinskem območju v Skupnosti, in z uporabo ustreznih metod, ki so skladne z načeli in splošnimi določbami:

- (a) sporazuma o izvajanju člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini;
- (b) člena VII Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini;
- (c) tega poglavja.

▼B*Člen 43***Izvedbeni ukrepi**

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe, ki določajo:

- (a) elemente, ki jih je za namene določanja carinske vrednosti treba dodati dejansko plačani ali plačljivi ceni ali jih je mogoče izvzeti;
- (b) elemente, ki se jih uporabi za določitev izračunane vrednosti;
- (c) metodo izračuna carinske vrednosti v posebnih primerih in v zvezi z blagom, za katerega po uporabi posebnega postopka nastane carinski dolg;
- (d) kakršne koli dodatne pogoje, določbe in pravila, potrebna za uporabo členov 41 in 42.

NASLOV III

CARINSKI DOLG IN ZAVAROVANJE*POGLAVJE 1**Nastanek carinskega dolga*

Oddelek 1

Carinski dolg pri uvozu*Člen 44***Sprostitev v prosti promet in začasni uvoz**

1. Carinski dolg pri uvozu nastane, ko se neskupnostno blago, zavezano uvoznim dajatvam, da v enega od naslednjih carinskih postopkov:

- (a) sprostitve v prosti promet, tudi v okviru določb o posebni rabi;
- (b) začasni uvoz z delno oprostitvijo uvoznih dajatev.

2. Carinski dolg nastane ob sprejemu carinske deklaracije.

3. Deklarant je dolžnik. Pri posrednem zastopanju je dolžnik tudi oseba, za račun katere je carinska deklaracija izdelana.

Kadar je carinska deklaracija v zvezi z enim od postopkov iz odstavka 1 izpolnjena na podlagi informacij, zaradi katerih se ne poberejo vse uvozne dajatve ali del njih, je dolžnik tudi oseba, ki je predložila informacije, potrebne za izpolnjevanje deklaracije, in je vedela ali bi mogla vedeti, da so takšni podatki lažni.

▼B*Člen 45***Posebne določbe v zvezi z blagom brez porekla**

1. Kadar se prepoved povračila ali izvzetja od uvoznih dajatev uporablja za blago brez porekla, ki se uporablja za proizvodnjo izdelkov, za katere je dokazilo o poreklu izdano ali sestavljeno v okviru preferencialne ureditve med Skupnostjo in nekaterimi državami ali ozemlji zunaj carinskega območja Skupnosti ali skupinami takšnih držav ali ozemelj, nastane uvozni carinski dolg v zvezi s tem blagom brez porekla s prejemom obvestila o ponovnem izvozu zadevnih proizvodov.

2. Kadar carinski dolg nastane na podlagi odstavka 1, se znesek uvozne dajatve, ki ustreza temu dolgu, določi po enakih pogojih kot pri carinskem dolgu, ki nastane istega dne s sprejemom carinske deklaracije za sprostitev v prosti promet blaga brez porekla, ki se uporablja za proizvodnjo zadevnih izdelkov, zaradi končanja postopka aktivnega oplemenitenja.

3. Člen 44(2) in (3) se smiselno uporablja. Vendar je pri neskupnostnem blagu iz člena 179 dolžnik oseba, ki vloži obvestilo o ponovnem izvozu. Pri posrednem zastopanju je dolžnik tudi oseba, za račun katere se obvestilo vloži.

*Člen 46***Carinski dolg, ki nastane zaradi neizpolnjevanja**

1. Za blago, zavezano uvoznim dajatvam, nastane uvozni carinski dolg zaradi neizpolnjevanja:
  - (a) ene od obveznosti, ki so določene s carinsko zakonodajo za vnos neskupnostnega blaga na carinsko območje Skupnosti, njegovo odstranitev izpod carinskega nadzora ali gibanje, predelavo, hrambo, začasni uvoz ali prepustitev takega blaga na navedenem območju;
  - (b) ene od obveznosti, ki so določene v carinski zakonodaji glede posebne rabe blaga na carinskem območju Skupnosti;
  - (c) pogoja, ki ureja dajanje neskupnostnega blaga v carinski postopek ali odobritev izvzetja od dajatev ali znižane stopnje uvozne dajatve zaradi posebne rabe blaga.

2. Čas nastanka carinskega dolga je:
  - (a) trenutek, ko ni izpolnjena ali se ne izpolnjuje več obveznost, katere neizpolnjevanje povzroči carinski dolg;

▼B

(b) trenutek, ko se sprejme carinska deklaracija za dajanje blaga v carinski postopek, kadar se pozneje izkaže, da dejansko ni bil izpolnjen pogoj, ki ureja dajanje blaga v navedeni postopek ali odobritev izvzetja od dajatev ali znižane stopnje uvozne dajatve zaradi posebne rabe blaga.

3. V primerih iz točk (a) in (b) odstavka 1 je dolžnik:

(a) vsaka oseba, od katere se je zahtevala izpolnitev zadevne obveznosti;

(b) vsaka oseba, ki se je zavedala ali bi se morala zavedati neizpolnitve obveznosti po carinski zakonodaji in ki je delovala za račun osebe, zavezane za izpolnitev obveznosti, ali ki je sodelovala pri dejanju, zaradi katerega obveznost ni bila izpolnjena;

(c) vsaka oseba, ki je pridobila ali je imela zadevno blago in ki se je v času pridobitve ali prejema blaga zavedala ali je razumno pričakovati, da se zaveda, da obveznost po carinski zakonodaji ni bila izpolnjena.

4. V primerih iz točke (c) odstavka 1 je dolžnik oseba, od katere se zahteva izpolnjevanje pogojev, ki urejajo dajanje blaga v carinski postopek ali prijavo zadevnega blaga za navedeni postopek ali odobritev izvzetja od dajatev ali znižane stopnje uvozne dajatve zaradi posebne rabe blaga.

Kadar se izpolni carinska deklaracija v zvezi z enim od postopkov iz odstavka 1 ali kadar se carinskim organom dajo kakršne koli informacije, ki jih carinska zakonodaja zahteva v zvezi s pogoji, ki urejajo dajanje blaga v carinski postopek, zaradi katerih se ne poberejo vse uvozne dajatve ali del njih, je oseba, ki je dala informacije, potrebne za izpolnjevanje deklaracije, in ki je vedela ali bi mogla vedeti, da so te informacije lažne, tudi dolžnik.

*Člen 47***Odbitek že plačanega zneska uvozne dajatve**

1. Kadar v skladu s členom 46(1) carinski dolg nastane v zvezi z blagom, ki se sprostí v prosti promet po znižani stopnji uvozne dajatve zaradi njegove posebne rabe, se znesek uvozne dajatve, ki je bil plačan ob sprostitvi blaga v prosti promet, odšteje od zneska uvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu.

Prvi pododstavek se smiselno uporablja, kadar carinski dolg nastane v zvezi z ostanki in odpadki, nastalimi pri uničenju takšnega blaga.

2. Kadar v skladu s členom 46(1) carinski dolg nastane v zvezi z blagom, ki je dano v začasni uvoz z delno oprostitvijo uvoznih dajatev, se znesek uvozne dajatve, plačan v okviru delne oprostitve, odšteje od zneska uvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu.

Oddelek 2

Carinski dolg pri izvozu

Člen 48

Izvoz in pasivno oplemenitenje

1. Carinski dolg pri izvozu nastane, ko se blago, zavezano izvoznim dajatvam, da v izvozni postopek ali postopek pasivnega oplemenitenja.
2. Carinski dolg nastane ob sprejemu carinske deklaracije.
3. Deklarant je dolžnik. Pri posrednem zastopanju je dolžnik tudi oseba, za račun katere je carinska deklaracija izdelana.

Kadar je carinska deklaracija izpolnjena na podlagi informacij, zaradi katerih se ne poberejo vse izvozne dajatve ali del njih, je dolžnik tudi oseba, ki je dala informacije, potrebne za izpolnjevanje deklaracije, in ki je vedela ali bi morala vedeti, da so takšne informacije lažne.

Člen 49

Carinski dolg, ki nastane zaradi neizpolnjevanja

1. Za blago, zavezano izvoznim dajatvam, carinski dolg pri izvozu nastane zaradi neizpolnjevanja:
  - (a) ene od obveznosti, določenih s carinsko zakonodajo za izstop blaga;
  - (b) pogojev, pod katerimi je blago smelo zapustiti carinsko območje Skupnosti s popolno ali delno oprostitvijo izvoznih dajatev.
2. Čas nastanka carinskega dolga je:
  - (a) trenutek, ko blago dejansko zapusti carinsko območje Skupnosti brez carinske deklaracije;
  - (b) trenutek, ko blago prispe na namembni kraj, ki ni tisti, zaradi katerega je blago smelo zapustiti carinsko območje Skupnosti s popolno ali delno oprostitvijo izvoznih dajatev;
  - (c) če carinski organi ne morejo določiti trenutka iz točke (b), trenutek, ko se izteče rok, določen za predložitev dokazila o izpolnjevanju pogojev, pod katerimi je blago upravičeno do takšne oprostitve.
3. V primerih iz točke (a) odstavka 1 je dolžnik:
  - (a) vsaka oseba, od katere se je zahtevala izpolnitev zadevne obveznosti;
  - (b) vsaka oseba, ki se je zavedala ali bi se morala zavedati, da zadevna obveznost ni bila izpolnjena, in ki je delovala za račun osebe, zavezane za izpolnitev obveznosti;

▼B

(c) vsaka oseba, ki je sodelovala pri dejanju, zaradi katerega obveznost ni bila izpolnjena, in ki se je zavedala ali bi se morala zavedati, da carinska deklaracija ni bila vložena, čeprav bi morala biti.

4. V primerih iz točke (b) odstavka 1 je dolžnik vsaka oseba, od katere se zahteva, da izpolnjuje pogoje, pod katerimi je blago smelo zapustiti carinsko območje Skupnosti s popolno ali delno oprostitvijo izvoznih dajatev.

Oddelek 3

Določbe, ki so skupne za carinski dolg, nastal pri uvozu ali izvozu

Člen 50

Prepovedi in omejitve

1. Carinski dolg pri uvozu ali izvozu nastane, tudi če zadeva blago, za katerega veljajo ukrepi prepovedi ali omejitve vsakega uvoza ali izvoza.

2. Carinski dolg pa ne nastane:

- (a) kadar se na carinsko območje Skupnosti vnese ponarejen denar;
- (b) kadar se na carinsko območje Skupnosti vnesejo mamila in psiho-tropne snovi, ki zaradi njihove rabe v medicinske ali znanstvene namene niso pod strogim nadzorom pristojnih organov.

3. Vendar se za namene kazni, ki se uporabljajo za carinske prekrške, šteje, da je carinski dolg nastal, kadar so po zakonodaji države članice carine ali obstoj carinskega dolga podlaga za določitev kazni.

Člen 51

Več dolžnikov

Kadar je več oseb zavezanih plačilu zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza enemu carinskemu dolgu, so te solidarno odgovorne za plačilo celotnega zneska dolga.

Člen 52

Splošna pravila za izračun zneska uvozne ali izvozne dajatve

1. Znesek uvozne ali izvozne dajatve se določi na podlagi tistih pravil za izračun dajatve, ki so se za zadevno blago uporabila v trenutku, ko je v zvezi z njim nastal carinski dolg.

2. Kadar ni mogoče natančno določiti časa nastanka carinskega dolga, se za navedeni čas šteje trenutek, ko carinski organi ugotovijo, da je blago v položaju, v katerem je nastal carinski dolg.

▼B

Kadar pa lahko carinski organi na podlagi razpoložljivih informacij določijo, da je carinski dolg nastal pred navedeno ugotovitvijo, se šteje, da je carinski dolg nastal v trenutku, ko se lahko takšen položaj najprej določi.

*Člen 53***Posebna pravila za izračun zneska uvozne dajatve**

1. Kadar stroški za hrambo ali običajno ravnanje v zvezi z blagom, danim v carinski postopek, nastanejo znotraj carinskega območja Skupnosti, se takšni stroški ali povečanje vrednosti ne upoštevata pri izračunu zneska uvozne dajatve, kadar deklarant predloži zadovoljivo dokazilo za te stroške.

Vendar se pri izračunu zneska uvozne dajatve upoštevajo carinska vrednost, količina, narava in poreklo neskupnostnega blaga, uporabljenega v operacijah.

2. Kadar se tarifna uvrstitev blaga, ki je dano v carinski postopek, spremeni zaradi običajnega ravnanja znotraj carinskega območja Skupnosti, se za blago, dano v postopek, na zahtevo deklaranta uporabi prvotna tarifna uvrstitev.

3. Kadar carinski dolg nastane za oplemenitene proizvode iz postopka aktivnega oplemenitenja, se na zahtevo deklaranta znesek uvozne dajatve, ki ustreza takemu dolgu, določi na podlagi tarifne uvrstitve, carinske vrednosti, količine, narave in porekla blaga, danega v postopek aktivnega oplemenitenja, v trenutku sprejema carinske deklaracije, ki se nanaša na to blago.

4. Kadar carinska zakonodaja predvidi ugodnejšo tarifno obravnavo za blago, oprostitev ali popolno ali delno izvzetje od uvoznih ali izvoznih dajatev, v skladu s točkami (d) do (g) člena 33(2), členi 130 do 133 ali členi 171 do 174 ali v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 918/83 z dne 28. marca 1983 o sistemu oprostitev carin v Skupnosti⁽¹⁾, se takšna ugodnejša tarifna obravnavo, oprostitev ali izvzetje uporablja tudi, kadar carinski dolg nastane v skladu s členom 46 ali 49 te uredbe, pod pogojem, da napaka, zaradi katere je carinski dolg nastal, ni bila storjena kot poskus goljufivega dejanja.

*Člen 54***Izvedbeni ukrepi**

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo:

- (a) pravila za izračun zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki se uporabljajo za blago;
- (b) nadaljnja posebna pravila za posebne postopke;

⁽¹⁾ UL L 105, 23.4.1983, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 274/2008 (UL L 85, 27.3.2008, str. 1).

▼B

- (c) odstopanja od členov 52 in 53, zlasti zaradi preprečevanja neupoštevanja tarifnih ukrepov iz člena 33(2)(h),

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*Člen 55***Kraj nastanka carinskega dolga**

1. Carinski dolg nastane na kraju, kjer se vloži carinska deklaracija ali obvestilo o ponovnem izvozu iz členov 44, 45 in 48 ali kjer se vloži dopolnilna deklaracija iz člena 110(3).

V vseh drugih primerih je kraj nastanka carinskega dolga kraj, kjer nastanejo dogodki, ki povzročijo nastanek carinskega dolga.

Če navedenega kraja ni mogoče določiti, nastane carinski dolg na kraju, kjer carinski organi ugotovijo, da je blago v položaju, v katerem nastane carinski dolg.

2. Če je bilo blago dano v carinski postopek, ki ni zaključen, in kraja na podlagi drugega ali tretjega pododstavka odstavka 1 ni mogoče določiti v določenem roku, nastane carinski dolg na kraju, kjer je bilo blago bodisi dano v zadevni postopek bodisi je bilo v okviru navedenega postopka vneseno na carinsko območje Skupnosti.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določi rok iz prvega pododstavka tega odstavka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

3. Kadar lahko carinski organi na podlagi razpoložljivih informacij določijo, da je lahko carinski dolg nastal na več krajih, se šteje, da je carinski dolg nastal na kraju, kjer je najprej nastal.

4. Če carinski organ določi, da je carinski dolg nastal na podlagi člena 46 ali člena 49 v drugi državi članici, in je znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza navedenemu dolgu, manjši od 10 000 EUR, se šteje, da je carinski dolg nastal v državi članici, kjer je bilo to ugotovljeno.

*POGLAVJE 2****Zavarovanje morebitnega ali obstoječega carinskega dolga****Člen 56***Splošne določbe**

1. To poglavje se uporablja za zavarovanja carinskih dolgov, ki so že nastali, in tistih, ki lahko nastanejo, razen če ni drugače določeno.

▼B

2. Carinski organi lahko zahtevajo predložitev zavarovanja, da se zagotovi plačilo zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu. Kadar tako predvidevajo ustrezne določbe, lahko zavarovanje krije tudi druge dajatve, ki jih predvidevajo druge veljavne določbe.

3. Kadar carinski organi zahtevajo predložitev zavarovanja, ga zahtevajo od dolžnika ali osebe, ki lahko postane dolžnik. Lahko tudi dovolijo, da zavarovanje predloži oseba, ki ni oseba, od katere se zavarovanje zahteva.

4. Brez poseganja v člen 64 carinski organi v zvezi z določenim blagom ali določeno deklaracijo zahtevajo predložitev samo enega zavarovanja.

Zavarovanje, predloženo za določeno deklaracijo, velja za znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in za druge dajatve v zvezi z vsem blagom, ki je zajeto ali se prepusti z navedeno deklaracijo, ne glede na to, ali je navedena deklaracija pravilna ali ne.

Če zavarovanje ni bilo sproščeno, se lahko v okviru zavarovanega zneska uporabi tudi za izterjavo zneskov uvozne ali izvozne dajatve in drugih dajatev, plačljivih po kontroli, ki sledi prepustitvi navedenega blaga.

5. Na zahtevo osebe iz odstavka 3 tega člena lahko carinski organi v skladu s členom 62(1) in (2) dovolijo predložitev splošnega zavarovanja za kritje zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, v zvezi z dvema ali več operacijami, deklaracijami ali carinskimi postopki.

6. Od držav, regionalnih in lokalnih oblasti ali drugih teles v pristojnosti javnega prava se ne zahteva zavarovanje v zvezi z dejavnostmi, ki jih opravljajo kot javni organi.

7. Carinski organi lahko opustijo zahtevo po predložitvi zavarovanja, kadar znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ga je treba zavarovati, ne presega statističnega praga za deklaracije, določenega v skladu s členom 12 Uredbe Sveta (ES) št. 1172/95 z dne 22. maja 1995 o statističnih podatkih v zvezi z blagovno menjavo Skupnosti in njenih držav članic z državami nečlanicami ⁽¹⁾.

8. Zavarovanje, ki ga carinski organi sprejmejo ali odobrijo, je po vsem carinskem območju Skupnosti veljavno za namene, za katere je izdano.

9. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo:

- pogoji za izvajanje tega člena,
- primeri, ki niso tisti iz odstavka 6 tega člena, v katerih se ne zahteva zavarovanje,
- izjeme od odstavka 8 tega člena,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

⁽¹⁾ UL L 118, 25.5.1995, str. 10. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

▼B*Člen 57***Obvezno zavarovanje**

1. Kadar je predložitev zavarovanja obvezna in ob upoštevanju pravil, sprejetih na podlagi odstavka 3, carinski organi določijo znesek takšnega zavarovanja v višini, ki je enaka natančnemu znesku uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev, kadar se navedeni znesek lahko z gotovostjo določi v trenutku zahteve po zavarovanju.

Kadar natančnega zneska ni mogoče določiti, se zavarovanje določi v višini, ki je po oceni carinskih organov enaka najvišjemu znesku uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali drugih dajatev, ki so nastale ali bodo lahko nastale.

2. Kadar se predloži splošno zavarovanje za znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev, katerih znesek se časovno spreminja, se znesek takšnega zavarovanja brez poseganja v člen 62 določi v višini, ki v vsakem trenutku omogoči pokritje zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev.

3. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje odstavka 1 tega člena.

*Člen 58***Neobvezno zavarovanje**

Kadar je predložitev zavarovanja neobvezna, carinski organi vseeno zahtevajo takšno zavarovanje, če menijo, da znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in druge dajatve v predpisanem roku ne bodo plačani. Navedeni organi določijo znesek zavarovanja tako, da ne presega višine, navedene v členu 57.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določa, kdaj je zavarovanje neobvezno, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*Člen 59***Predložitev zavarovanja**

1. Zavarovanje se lahko predloži v eni izmed naslednjih oblik:
  - (a) z gotovinskim depozitom ali kakim drugim plačilnim sredstvom, ki ga carinski organi priznajo za enakovrednega gotovinskemu depozitu, opravljenim v eurih ali v valuti države članice, v kateri se zavarovanje zahteva;
  - (b) z izjavo poroka;
  - (c) z drugo obliko zavarovanja, ki daje enakovredno zagotovilo, da bodo znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in druge dajatve plačani.

▼B

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določijo oblike zavarovanja iz točke (c) prvega pododstavka tega odstavka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

2. Zavarovanje v obliki gotovinskega depozita ali plačila, ki se šteje za enakovredno gotovinskemu depozitu, se predloži v skladu z veljavnimi določbami v državi članici, v kateri se zavarovanje zahteva.

*Člen 60***Izbira zavarovanja**

Oseba, od katere se zahteva predložitev zavarovanja, lahko izbira med oblikami zavarovanja, določenimi s členom 59(1).

Vendar lahko carinski organi zavrnejo izbrano obliko zavarovanja, kadar je nezdržljiva s pravilnim potekom zadevnega carinskega postopka.

Carinski organi lahko zahtevajo, da se izbrana oblika zavarovanja ohrani določeno obdobje.

*Člen 61***Porok**

1. Porok iz točke (b) člena 59(1) mora biti tretja oseba s sedežem na carinskem območju Skupnosti. Poroka morajo odobriti carinski organi, ki zahtevajo zavarovanje, razen kadar je porok kreditna ali finančna ustanova oziroma zavarovalna družba, akreditirana v Skupnosti v skladu z veljavnimi določbami Skupnosti.

2. Porok pisno izjavi, da bo plačal zavarovani znesek uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev.

3. Carinski organi lahko zavrnejo odobritev poroka ali predlagane vrste zavarovanja, kadar menijo, da ne zagotavlja plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, in drugih dajatev v predpisanem roku.

*Člen 62***Splošno zavarovanje**

1. Dovoljenje iz člena 56(5) se odobri samo osebam, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) imajo sedež na carinskem območju Skupnosti;
- (b) imajo evidenco o izpolnjevanju carinskih in davčnih zahtev;
- (c) so redni uporabniki zadevnih carinskih postopkov ali pa carinski organi vedo, da so sposobni izpolniti svoje obveznosti v zvezi s temi postopki.

▼B

2. Kadar je treba za carinski dolg in druge dajatve, ki lahko nastanejo, predložiti splošno zavarovanje, se lahko gospodarski subjekt pooblasti, da uporabi splošno zavarovanje z znižanim zneskom ali pridobi opustitev zavarovanja, pod pogojem, da izpolnjuje naslednja merila:

(a) zadovoljiv sistem vodenja trgovinskih in po potrebi transportnih evidenc, ki omogočajo ustrezne carinske kontrole;

(b) dokazana plačilna sposobnost.

3. Komisija v skladu s postopkom iz člena 184(4) sprejme ukrepe, ki urejajo podelitev dovoljenj v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena.

*Člen 63***Dodatne določbe v zvezi z uporabo zavarovanja**

1. Kadar lahko carinski dolg nastane v okviru posebnih postopkov, se uporabita odstavka 2 in 3.

2. Opustitev zavarovanja, odobrena v skladu s členom 62(2), se ne uporabi za blago, ki se šteje za blago z večjim tveganjem za goljufije.

3. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe:

(a) za izvajanje odstavka 2 tega člena;

(b) za začasno prepoved uporabe splošnega zavarovanja z znižanim zneskom, navedenega v členu 62(2);

(c) kot izjemne ukrepe v posebnih okoliščinah začasno prepoved uporabe splošnega zavarovanja pri blagu, za katerega se ugotovi, da je bilo v okviru splošnega zavarovanja predmet večje goljufije.

*Člen 64***Dodatno ali nadomestno zavarovanje**

Kadar carinski organi ugotovijo, da predloženo zavarovanje ne zagotavlja, ni več zanesljivo ali ne zadošča več za zagotovitev plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali drugih dajatev v predpisanem roku, zahtevajo od katere koli osebe iz člena 56(3), da se odloči bodisi za predložitev dodatnega zavarovanja bodisi za nadomestitev prvotnega zavarovanja z novim zavarovanjem.

*Člen 65***Sprostitev zavarovanja**

1. Carinski organi sprostijo zavarovanje, takoj ko carinski dolg ali zavezanost za plačilo drugih dajatev ugasne ali ne more več nastati.

▼B

2. Kadar carinski dolg ali zavezanost za plačilo drugih dajatev ugasne deloma ali lahko nastane samo v zvezi z delom zavarovanega zneska, se na zahtevo zadevne osebe v skladu s tem sprostí ustrezen del zavarovanja, razen če zadevni znesek ne upravičuje takega dejanja.

3. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena.

*POGLAVJE 3**Izterjava in plačilo dajatev ter povračilo in odpust zneska uvozne in izvozne dajatve*

Oddelek 1

Določitev zneska uvozne ali izvozne dajatve, obvestilo o carinskem dolgu in vknjižba*Člen 66***Določitev zneska uvozne ali izvozne dajatve**

1. Znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve določijo carinski organi, pristojni za kraj, v katerem carinski dolg nastane ali se šteje, da je nastal v skladu s členom 55, takoj ko dobijo potrebne podatke.

2. Brez poseganja v člen 27 lahko carinski organi sprejmejo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve, ki ga določi deklarant.

*Člen 67***Obvestilo o carinskem dolgu**

1. Dolžnika se obvesti o carinskem dolgu v obliki, predpisani na kraju, kjer je nastal carinski dolg ali se šteje, da je nastal, v skladu s členom 55.

Obvestilo iz prvega pododstavka ni potrebno v naslednjih primerih:

- (a) kadar se pred končno določitvijo zneska uvozne ali izvozne dajatve uvede začasen ukrep trgovinske politike v obliki dajatve;
- (b) kadar znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve presega znesek, določen na podlagi odločbe, sprejete v skladu s členom 20;
- (c) kadar je bila prvotna odločitev, da se ne obvesti o carinskem dolgu ali da se o njem obvesti, pri čemer je znesek uvozne ali izvozne dajatve nižji od plačljivega zneska uvozne ali izvozne dajatve, sprejeta na podlagi splošnih določb, ki so bili pozneje s sodno odločbo razglašene za neveljavne;
- (d) kadar so carinski organi v skladu s carinsko zakonodajo oproščeni obveščati o carinskem dolgu.

▼B

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje točke (d) drugega pododstavka tega odstavka.

2. Kadar je znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve enak znesku, vpisanemu na carinski deklaraciji, je prepustitev blaga s strani carinskih organov enakovredna obvestilu dolžniku o carinskem dolgu.

3. Kadar se odstavek 2 tega člena ne uporablja, se dolžnika o carinskem dolgu obvesti v štirinajstih dneh od dne, ko lahko carinski organi določijo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve.

*Člen 68***Zastaranje carinskega dolga**

1. Po poteku treh let od dne, ko je carinski dolg nastal, se dolžnika o njem ne obvesti.

2. Kadar nastane carinski dolg kot posledica dejanja, zaradi katerega bi bil v trenutku, ko je bilo storjeno, mogoč kazenski pregon, se obdobje treh let, določeno v odstavku 1, podaljša na deset let.

3. Kadar se v skladu s členom 23 vloži pritožba, se od dneva vložitve pritožbe tek rokov, določenih z odstavkoma 1 in 2 tega člena, zadrži za čas trajanja pritožbenega postopka.

4. Kadar se na podlagi člena 79(5) ponovno vzpostavi zavezanost za carinski dolg, se šteje, da se tek rokov, določenih z odstavkoma 1 in 2 tega člena, zadrži od dne, ko je bil v skladu s členom 84 vložen zahtevek za povračilo ali odpust dajatev, do sprejetja odločitve o povračilu ali odpustu.

*Člen 69***Vknjižba**

1. Carinski organi iz člena 66 vknjižijo v skladu z nacionalno zakonodajo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve, kot je določeno v skladu z navedenim členom.

Prvi pododstavek se ne uporablja v primerih, navedenih v drugem pododstavku člena 67(1).

Carinskim organom ni treba vknjižiti zneskov uvozne ali izvozne dajatve, ki na podlagi člena 68 ustrezajo carinskemu dolgu, o katerem ni več mogoče obvestiti dolžnika.

2. Države članice določijo praktičen postopek vknjižbe zneskov uvozne ali izvozne dajatve. Navedeni postopki se lahko razlikujejo glede na to, ali carinski organi so ali niso prepričani, da bodo navedeni zneski glede na okoliščine, v katerih je carinski dolg nastal, plačani.

Člen 70

Čas vknjižbe

1. Kadar carinski dolg nastane zaradi sprejema carinske deklaracije blaga za carinski postopek, ki ni začasni uvoz z delno oprostitvijo uvoznih dajatev, ali kakega drugega dejanja z enakim pravnim učinkom, carinski organi vknjižijo znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve v štirinajstih dneh po prepustitvi blaga.

Pod pogojem, da je bilo plačilo zavarovano, pa se lahko celoten znesek uvozne ali izvozne dajatve v zvezi z vsem blagom, ki se prepusti eni in isti osebi v roku, ki ga določijo carinski organi in ne sme presegati 31 dni, zajame z eno samo vknjižbo ob koncu navedenega roka. Takšna vknjižba se opravi v štirinajstih dneh od izteka zadevnega roka.

2. Kadar se blago lahko prepusti ob upoštevanju določenih pogojev, ki urejajo bodisi določitev zneska plačljive uvozne ali izvozne dajatve bodisi njegovo pobiranje, se vknjižba opravi v štirinajstih dneh od dne, ko se določi znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve ali obveznost plačila navedene dajatve.

Kadar pa je carinski dolg povezan z začasnim ukrepom trgovinske politike v obliki dajatve, se znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve vknjiži v dveh mesecih od dne, ko se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi Uredba o uvedbi dokončnega ukrepa trgovinske politike.

3. Kadar carinski dolg nastane v okoliščinah, ki niso zajete z odstavkom 1, se znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve vknjiži v štirinajstih dneh od dne, ko carinski organi lahko izračunajo zadevni znesek uvozne ali izvozne dajatve in sprejmejo odločitev.

4. Odstavek 3 se smiselno uporabi v zvezi z zneskom uvozne ali izvozne dajatve, ki se terja ali ostane za izterjavo, kadar znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve ni bil vknjižen v skladu z odstavki 1, 2 in 3 ali kadar je bil določen in vknjižen v višini, ki je nižja od plačljivega zneska.

5. Roki za vknjižbo, določeni z odstavki 1, 2 in 3, se ne uporabljajo v nepredvidljivih okoliščinah ali v primerih višje sile.

Člen 71

Izvedbeni ukrepi

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo pravila za vknjižbo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

▼B

Oddelek 2

Plačilo zneska uvozne ali izvozne dajatve*Člen 72***Splošni roki za plačilo in zadržanje roka za plačilo**

1. Zneske uvoznih ali izvoznih dajatev, ki ustrezajo carinskemu dolgu, o katerih je bilo dano obvestilo v skladu s členom 67, plača dolžnik v roku, ki ga predpišejo carinski organi.

Brez poseganja v člen 24(2) navedeni rok ni daljši od desetih dni po obvestilu dolžniku o carinskem dolgu. Pri združevanju vknjižb pod pogoji, določenimi z drugim pododstavkom člena 70(1), se določi tako, da dolžniku ne omogoči daljšega roka plačila kot v primeru odobritve odloga plačila v skladu s členom 74.

Carinski organi lahko odobrijo podaljšanje navedenega roka na zahtevo dolžnika, kadar se znesek plačljivih uvoznih ali izvoznih dajatev določi med kontrolo po prepustitvi blaga, kakor je navedeno v členu 27. Brez poseganja v člen 77(1) takšna podaljšanja niso daljša od časa, ki ga potrebuje dolžnik, da z ustreznimi ukrepi izpolni svojo obveznost.

2. Če je dolžnik upravičen do katere od olajšav pri plačilu, ki so določene v členih 74 do 77, se plačilo opravi v roku ali rokih, določenih za navedene olajšave.

3. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo pogoji za zadržanje roka plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, v naslednjih primerih:

- (a) kadar je v skladu s členom 84 vložen zahtevek za odpust dajatev;
- (b) kadar se blago odzame, uniči ali odstopi državi;
- (c) kadar je carinski dolg nastal na podlagi člena 46 in je dolžnikov več,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

Ti ukrepi določijo predvsem obdobje zadržanja, pri čemer upoštevajo čas, ki je sprejemljiv za zaključitev vseh formalnosti ali izterjavo zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu.

*Člen 73***Plačilo**

1. Plačilo se opravi v gotovini ali s kakim drugim sredstvom s podobnim učinkom poravnave obveznosti, vključno s prilagoditvijo kreditnega salda, v skladu z nacionalno zakonodajo.

▼B

2. Plačilo lahko opravi tretja oseba namesto dolžnika.
3. Dolžnik lahko v vsakem primeru plača delni ali celotni znesek uvozne ali izvozne dajatve, ne da bi počakal na iztek roka, ki mu je bil odobren za plačilo.

*Člen 74***Odlog plačila**

Brez poseganja v člen 79 carinski organi na zahtevo zadevne osebe in ob predložitvi zavarovanja dovolijo odlog plačila plačljive dajatve na naslednji način:

- (a) ločeno za vsak znesek uvozne ali izvozne dajatve, vknjižen v skladu s prvim pododstavkom člena 70(1) ali členom 70(4);
- (b) skupno za vse zneske uvozne ali izvozne dajatve, vknjižene v skladu s prvim pododstavkom člena 70(1) v roku, ki ga določijo carinski organi in ni daljši od 31 dni;
- (c) skupno za vse zneske uvozne ali izvozne dajatve, ki so zajeti z eno vknjižbo v skladu z drugim pododstavkom člena 70(1).

*Člen 75***Roki za odloženo plačilo**

1. Rok odloga plačila v skladu s členom 74 je 30 dni.
2. Kadar se plačilo odloži v skladu s točko (a) člena 74, teče rok odloga od dne, ki sledi dnevu, ko je bil dolžnik obveščen o carinskem dolgu.
3. Kadar se plačilo odloži v skladu s točko (b) člena 74, teče rok odloga od dne, ki sledi dnevu izteka združevanja vknjižb. Zmanjša se za število dni, ki ustreza polovičnemu številu dni, zajetih v obdobju združevanja.
4. Kadar se plačilo odloži v skladu s točko (c) člena 74, teče rok odloga od dne, ki sledi izteku obdobja, določenega za prepustitev zadevnega blaga. Zmanjša se za število dni, ki ustreza polovičnemu številu dni, zajetih v zadevnem obdobju.
5. Kadar je število dni iz odstavkov 3 in 4 neparno, ustreza število dni, ki se na podlagi navedenih odstavkov odšteje od 30-dnevnega roka, polovici naslednjega najnižjega sodega števila.
6. Kadar so roki iz odstavkov 3 in 4 koledarski tedni, lahko države članice določijo, da se znesek uvozne ali izvozne dajatve, za katerega velja odlog plačila, plača najkasneje v petek četrtega tedna, ki sledi zadevnemu koledarskemu tednu.

▼B

Če so ti roki koledarski meseci, lahko države članice določijo, da se znesek uvozne ali izvozne dajatve, za katerega velja odlog plačila, plača najpozneje šestnajsti dan v mesecu, ki sledi zadevnemu koledarskemu mesecu.

*Člen 76***Izvedbeni ukrepi**

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo pravila glede odloga plačila v primerih, ko je carinska deklaracija poenostavljena v skladu s členom 109, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*Člen 77***Druge plačilne olajšave**

1. Carinski organi lahko dolžniku poleg odloga plačilaodobrijo še druge plačilne olajšave, pod pogojem, da predloži zavarovanje.

Kadar se olajšaveodobrijo na podlagi prvega pododstavka, se znesku uvozne ali izvozne dajatve pripišejo kreditne obresti. Kreditna obrestna mera je obrestna mera, ki jo uporablja Evropska centralna banka za svoje zadnje operacije glavnega refinanciranja, ki jih je opravila pred prvim koledarskim dnevom zadevnega polletja („referenčna stopnja“), plus ena odstotna točka.

Za državo članico, ki ne sodeluje v tretji fazi ekonomske in monetarne unije, je referenčna stopnja omenjena zgoraj ekvivalentna stopnja, ki jo določi njena nacionalna centralna banka. V tem primeru se referenčna stopnja v veljavi na prvi koledarski dan zadevnega polletja uporablja v naslednjih šestih mesecih.

2. Carinski organi lahko opustijo zahtevo po zavarovanju oziroma zaračunavanje kreditnih obresti, kadar se na podlagi dokumentirane ocene stanja dolžnika ugotovi, da bi mu takšno zaračunavanje povzročilo resne ekonomske ali socialne težave.

3. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje odstavkov 1 in 2.

*Člen 78***Prisilna izterjava plačil in zamudne obresti**

1. Kadar se znesek plačljive uvozne ali izvozne dajatve ne plača v predpisanem roku, carinski organi zagotovijo plačilo navedenega zneska z vsemi sredstvi, ki jih omogoča zakonodaja zadevne države članice.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določijo ukrepi glede zagotavljanja plačil s strani porokov v okviru posebnega postopka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

▼B

2. Zamudne obresti na znesek uvozne ali izvozne dajatve se zaračunavajo od dne izteka predpisanega roka do dne plačila.

Obrestna mera zamudnih obresti je obrestna mera, ki jo uporablja Evropska centralna banka za svoje zadnje operacije glavnega refinanciranja, ki jih je opravila pred prvim koledarskim dnevom zadevnega polletja („referenčna stopnja“), plus dve odstotni točki.

Za državo članico, ki ne sodeluje v tretji fazi ekonomske in monetarne unije, je referenčna stopnja omenjena zgoraj ekvivalentna stopnja, ki jo določi njena nacionalna centralna banka. V tem primeru se referenčna stopnja v veljavi na prvi koledarski dan zadevnega polletja uporablja v naslednjih šestih mesecih.

3. Kadar se obvesti o carinskem dolgu na podlagi člena 67(3), se zamudne obresti zaračunavajo poleg zneska uvozne ali izvozne dajatve od dne nastanka carinskega dolga do dne obvestila o tem dolgu.

Obrestna mera zamudnih obresti se določi v skladu z odstavkom 2.

4. Carinski organi lahko opustijo zaračunavanje zamudnih obresti, kadar se na podlagi dokumentirane ocene stanja dolžnika ugotovi, da bi mu takšno zaračunavanje povzročilo resne ekonomske ali socialne težave.

5. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določa, kdaj in pri katerih zneskih lahko carinski organi opustijo pobiranje zamudnih obresti, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

Oddelek 3

Povračilo in odpust zneska uvozne ali izvozne dajatve

Člen 79

Povračilo in odpust

1. Pod pogoji, ki jih določa ta oddelek, in če znesek, ki ga je treba vrniti ali odpustiti, presega določen znesek, se zneski uvozne ali izvozne dajatve povrnejo ali odpustijo zaradi:

- (a) previsoko obračunanih zneskov uvozne ali izvozne dajatve;
- (b) pomanjkljivega blaga ali blaga, ki ne izpolnjuje pogojev pogodbe;
- (c) napake pristojnih organov;
- (d) pravičnosti.

Poleg tega se znesek uvozne ali izvozne dajatve povrne, kadar je bil navedeni znesek plačan in se ustrezna carinska deklaracija izreče za neveljavno v skladu s členom 114.

▼B

2. Kadar carinski organi sami ugotovijo v rokih, navedenih v členu 84(1), da je treba znesek uvozne ali izvozne dajatve povrniti ali odpustiti na podlagi člena 80, 82 ali 83, ga ob upoštevanju pravil o pristojnosti za odločanje povrnejo ali odpustijo po uradni dolžnosti.

3. Povračilo ali odpust se ne odobri, kadar je položaj, ki je privedel do obvestila o carinskem dolgu, posledica dolžnikovega goljufivega ravnanja.

4. Povračilo ne pomeni, da morajo zadevni carinski organi plačati obresti.

Obresti pa se plačajo, kadar se odločba o odobritvi povračila ne izvrši v treh mesecih od dne sprejetja navedene odločbe, razen če za neupoštevanje roka niso odgovorni carinski organi.

V takšnih primerih se obresti plačajo od dne izteka trimesečnega obdobja do dne povračila. Obrestna mera se določi v skladu s členom 77.

5. Kadar pristojni organ pomotoma odobri povračilo ali odpust, se prvotni carinski dolg ponovno vzpostavi, kolikor ne zastara v skladu s členom 68.

V takih primerih je treba povrniti vse obresti, plačane v skladu z drugim pododstavkom odstavka 4.

*Člen 80***Povračilo in odpust previsoko obračunanih zneskov uvozne ali izvozne dajatve**

Znesek uvozne ali izvozne dajatve se vrne ali odpusti, kolikor znesek, ki ustreza carinskemu dolgu, o katerem je bilo dano prvotno obvestilo, presega zapadli znesek ali dolžnik o carinskem dolgu ni bil obveščen v skladu s točko (c) ali (d) člena 67(1).

*Člen 81***Pomanjkljivo blago ali blago, ki ne izpolnjuje pogojev pogodbe**

1. Znesek uvozne dajatve se vrne ali odpusti, če obvestilo o carinskem dolgu zadeva blago, ki ga je uvoznik zavrnil, ker je bilo ob prepustitvi pomanjkljivo ali ni izpolnjevalo pogojev pogodbe, na podlagi katere je bilo uvoženo.

Šteje se, da pomanjkljivo blago vključuje blago, poškodovano pred prepustitvijo.

2. Povračilo ali odpust uvoznih dajatev se odobri pod pogojem, da se blago ni uporabilo ali se je uporabilo toliko, kolikor je potrebno za ugotovitev, da je pomanjkljivo ali da ne izpolnjuje pogodbenih pogojev, in pod pogojem, da se izvozi s carinskega območja Skupnosti.

▼B

3. Namesto, da se blago na zahtevo zadevne osebe izvozi, carinski organi dovolijo, da se ga da v postopek aktivnega oplemenitenja, vključno za uničenje, ali v zunanji tranzitni postopek, postopek carinskega skladiščenja ali v prosto cono.

*Člen 82***Povračilo ali odpust zaradi napake pristojnih organov**

1. Razen v primerih, navedenih v drugem pododstavku člena 79(1) in členih 80, 81 in 83, se znesek uvozne ali izvozne dajatve povrne ali odpusti, kadar je bil znesek, ki ustreza carinskemu dolgu, o katerem je bilo dano prvotno obvestilo, zaradi napake pristojnih organov nižji od plačljivega zneska in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) ni mogoče razumno pričakovati, da bi dolžnik lahko ugotovil navedeno napako;
- (b) dolžnik je ravnal v dobri veri.

2. Kadar je preferencialni status blaga odobren na podlagi upravnega sodelovanja z organi države ali ozemlja zunaj carinskega območja Skupnosti, se šteje izdaja potrdila navedenih organov, če se izkaže, da je nepravilno, za napako, za katero ni bilo razumno pričakovati, da bi se ugotovila v smislu točke (a) odstavka 1.

Izdaja nepravilnega potrdila pa se ne šteje za napako, kadar potrdilo temelji na nepravilno predstavljenih podatkih, ki jih predloži izvoznik, razen kadar je očitno, da je organ, ki je potrdilo izdal, vedel ali bi moral vedeti, da blago ne izpolnjuje pogojev, določenih za upravičenost do preferencialne obravnave.

Šteje se, da je dolžnik ravnal v dobri veri, če lahko dokaže, da si je v času zadevnih trgovinskih operacij ustrezno prizadeval zagotoviti, da bi se izpolnili pogoji za preferencialno obravnavo.

Dolžnik se ne more sklicevati na dobro vero, če je Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* objavila obvestilo z navedbo, da obstaja utemeljen dvom o pravilni uporabi preferencialnih ureditev s strani upravičene države ali ozemlja.

*Člen 83***Povračilo in odpust zaradi pravičnosti**

V drugih primerih, ki niso primeri iz drugega pododstavka člena 79(1) in členov 80, 81 in 82, se znesek uvozne ali izvozne dajatve povrne ali odpusti v interesu pravičnosti, kadar carinski dolg nastane v posebnih okoliščinah, v katerih dolžniku ni mogoče pripisati goljufivega ravnanja ali očitne malomarnosti.

▼B*Člen 84***Postopek pri povračilu in odpustu**

1. Vloge za povračilo ali odpust v skladu s členom 79 se predložijo pristojnemu carinskemu uradu v naslednjih rokih:

- (a) v primeru previsoko obračunanih dajatev, napake pristojnih organov ali pravičnosti v treh letih od dne obvestila o carinskem dolgu;
- (b) v primeru pomanjkljivega blaga ali blaga, ki ne izpolnjuje pogodbenih pogojev, v enem letu od dne obvestila o carinskem dolgu;
- (c) v primeru izreka carinske deklaracije za neveljavno v roku, predpisanem s pravili, ki se uporabljajo za neveljavnost.

Rok, določen v točkah (a) in (b) prvega pododstavka, se podaljša, kadar vlagatelj predloži dokazilo, da so mu nepredvidljive okoliščine ali višja sila preprečile v predpisanem roku predložiti vlogo.

2. Kadar se na podlagi člena 23 vloži pritožba zoper obvestilo o carinskem dolgu, se od dne vložitve pritožbe tek roka, določenega v prvem pododstavku odstavka 1 tega člena, zadrži za čas trajanja pritožbenega postopka.

*Člen 85***Izvedbeni ukrepi**

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega oddelka. Ti ukrepi določijo predvsem primere, v katerih Komisija v skladu z upravljalnim postopkom iz člena 184(3) odloči, ali je odpust ali povračilo zneska uvozne ali izvozne dajatve upravičeno.

*POGLAVJE 4****Ugasnitev carinskega dolga****Člen 86***Ugasnitev**

1. Brez poseganja v člen 68 in veljavne predpise v zvezi z neizterjavo zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, v primeru sodno ugotovljene plačilne nesposobnosti dolžnika carinski dolg pri uvozu ali izvozu ugasne:

- (a) s plačilom zneska uvozne ali izvozne dajatve;
- (b) ob upoštevanju odstavka 4 z odpustom zneska uvozne ali izvozne dajatve;

▼B

- (c) kadar je v zvezi z blagom, prijavljenim za carinski postopek, iz katerega izhaja obveznost plačila dajatev, carinska deklaracija izrečena za neveljavno;
- (d) kadar se blago, zavezano uvoznim ali izvoznim dajatvam, odvzame;
- (e) kadar se blago, zavezano uvoznim ali izvoznim dajatvam, zaseže in hkrati oziroma naknadno odvzame;
- (f) kadar se blago, zavezano uvoznim in izvoznim dajatvam, uniči pod carinskim nadzorom ali odstopi državi;
- (g) kadar blago izgine ali obveznosti iz carinske zakonodaje niso izpolnjene zaradi popolnega uničenja ali nepovratne izgube navedenega blaga zaradi same narave blaga, nepredvidljivih okoliščin, višje sile ali navodil carinskih organov; za namene te točke se šteje, da je blago nepovratno izgubljeno, kadar ga ne more nihče več uporabljati;
- (h) kadar je carinski dolg nastal na podlagi člena 46 ali 49 in kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
  - (i) napaka, zaradi katere je carinski dolg nastal, ni pomembnejše vplivala na pravilno izvajanje zadevnega carinskega postopka in ni bila storjena kot poskus goljufivega ravnanja;
  - (ii) vse formalnosti, potrebne za ureditev položaja blaga, se naknadno izvedejo;
- (i) kadar se je blago, sproščeno v prosti promet brez plačila dajatve ali z nižano stopnjo uvozne dajatve zaradi njegove posebne rabe, izvozilo z dovoljenjem carinskih organov;
- (j) kadar je dolg nastal na podlagi člena 45 in kadar se formalnosti, ki so se opravile z namenom odobritve preferencialne tarifne obravnave iz navedenega člena, prekličejo;
- (k) kadar je ob upoštevanju odstavka 5 tega člena carinski dolg nastal na podlagi člena 46 in predloženo dokazilo prepriča carinske organe, da se blago ni uporabilo ali porabilo ter se je izvozilo s carinskega območja Skupnosti.

2. V primeru odvzema iz točke (d) odstavka 1 se za namene kazni, ki se uporabljajo za carinske prekrške, vseeno šteje, da carinski dolg ni ugasnil, kadar so po zakonodaji države članice carine ali obstoj carinskega dolga podlaga za določitev kazni.

3. Kadar v skladu s točko (g) odstavka 1 ugasne carinski dolg za blago, sproščeno v prosti promet brez plačila dajatve ali z nižano stopnjo uvozne dajatve zaradi njegove posebne rabe, se šteje, da so vsi odpadki in ostanki, ki nastanejo pri njegovem uničenju, neskupnostno blago.

▼B

4. Kadar obveznost plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, velja za več oseb in se odpust odobri, ugasne carinski dolg samo za osebo ali osebe, ki ji (jim) je bil odpust odobren.
5. V primeru iz točke (k) odstavka 1 carinski dolg ne ugasne za osebo ali osebe, ki je storila oziroma so storile poskus goljufivega dejanja.
6. Kadar je carinski dolg nastal na podlagi člena 46, ta ugasne za osebo, katere ravnanje ni bilo poskus goljufivega dejanja in ki je prispevala k boju proti goljufijam.
7. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena.

NASLOV IV

BLAGO, VNESENO NA CARINSKO OBMOČJE SKUPNOSTI

POGLAVJE 1

Vstopna skupna deklaracija*Člen 87***Obveznost vložitve vstopne skupne deklaracije**

1. Blago, ki se vnese na carinsko območje Skupnosti, je zajeto v vstopni skupni deklaraciji, razen začasno uvoženih prevoznih sredstev ter prevoznih sredstev in blaga, ki se prevaža na teh sredstvih, ki zgolj prehajajo teritorialne vode ali zračni prostor carinskega območja Skupnosti, ne da bi se ustavila na navedenem območju.
2. Razen kadar ni v carinski zakonodaji drugače določeno, se vstopna skupna deklaracija vloži pri pristojnem carinskem uradu, preden je blago vneseno na carinsko območje Skupnosti.

Carinski organi lahko namesto vložitve vstopne skupne deklaracije sprejmejo vložitev obvestila in dostop do podatkov iz vstopne skupne deklaracije v računalniškem sistemu gospodarskega subjekta.

3. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo:
  - (a) primeri, ki niso tisti iz odstavka 1 tega člena, v katerih se zahteva po vstopni skupni deklaraciji lahko opusti ali prilagodi, in pogoji, pod katerimi se lahko opusti in prilagodi;
  - (b) rok, v katerem se vstopna skupna deklaracija vloži ali da na razpolago, preden se blago vnese na carinsko območje Skupnosti;

▼B

- (c) pravila glede izjem in sprememb v zvezi z rokom iz točke (b);
- (d) pravila za določitev pristojnega carinskega urada, pri katerem se vloži ali da na razpolago vstopna skupna deklaracija ter pri katerem se izvajajo analiza tveganja in vstopne kontrole na podlagi ocene tveganja,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

Pri sprejemanju teh ukrepov se upoštevajo:

- (a) posebne okoliščine;
- (b) uporaba teh ukrepov pri nekaterih vrstah prometa blaga, vrstah prevoza ali gospodarskih subjektih;
- (c) mednarodni sporazumi, ki predvidevajo posebne varnostne ureditve.

*Člen 88***Vložitev in odgovorna oseba**

1. Vstopna skupna deklaracija se vloži z uporabo tehnike elektronske obdelave podatkov. Trgovinske, pristaniške ali prevozne informacije se lahko uporabijo pod pogojem, da vsebujejo potrebne navedbe za vstopno skupno deklaracijo.

Carinski organi lahko v izjemnih okoliščinah sprejmejo vstopno skupno deklaracijo v papirni obliki pod pogojem, da uporabijo enako stopnjo obvladovanja tveganja kot pri vstopnih skupnih deklaracijah, vloženi z uporabo tehnike elektronske obdelave podatkov, ter da je mogoče izpolniti zahteve po izmenjavi takšnih podatkov z drugimi carinskimi uradi.

2. Vstopno skupno deklaracijo vloži oseba, ki vnese blago na carinsko območje Skupnosti ali prevzame odgovornost za prevoz blaga na navedeno območje.

3. Ne glede na obveznosti osebe iz odstavka 2 lahko namesto nje vstopno skupno deklaracijo vloži ena od naslednjih oseb:

- (a) uvoznik ali prejemnik ali druga oseba, v imenu ali za račun katere deluje oseba iz odstavka 2;
- (b) katera koli oseba, ki zadevno blago lahko predloži ali da predložiti pristojnemu carinskemu organu.

4. Kadar vstopno skupno deklaracijo vloži oseba, ki ni upravljavec prometnega sredstva, s katerim se vnese blago na carinsko območje Skupnosti, ta upravljavec pri pristojnem carinskem uradu vloži obvestilo o prihodu v obliki izjave, tovarnega lista ali seznama blaga, ki vsebuje informacije, potrebne za prepoznavanje blaga, ki se prevaža in za katero velja vstopna skupna deklaracija.

▼B

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe o določitvi informacij v obvestilu o prihodu.

Odstavek 1 se smiselno uporablja za obvestilo o prihodu, navedeno v prvem pododstavku tega odstavka.

*Člen 89***Sprememba vstopne skupne deklaracije**

1. Osebi, ki vloži vstopno skupno deklaracijo, se po vložitvi deklaracije na njeno zahtevo dovoli spremeniti eno ali več navedb v tej deklaraciji.

Takšni popravki pa niso več mogoči, potem ko:

- (a) carinski organi obvestijo osebo, ki je vložila vstopno skupno deklaracijo, da nameravajo pregledati blago;
- (b) carinski organi ugotovijo, da zadevne navedbe niso pravilne;
- (c) carinski organi dovolijo odstranitev blaga s kraja predložitve.

2. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo izjeme od točke (c) odstavka 1 tega člena ter je v njih opredeljeno zlasti naslednje:

- (a) merila za določitev razlogov za spremembe po odstranitvi;
- (b) podatkovni elementi, ki jih je mogoče spremeniti;
- (c) rok po odstranitvi, v katerem je mogoče dovoliti spremembo,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*Člen 90***Carinska deklaracija, ki nadomesti vstopno skupno deklaracijo**

Pristojni carinski urad lahko opusti zahtevo po vložitvi vstopne skupne deklaracije za blago, za katero se pred iztekom roka iz točke (b) prvega pododstavka člena 87(3) vloži carinska deklaracija. V tem primeru carinska deklaracija vsebuje najmanj navedbe, potrebne za vstopno skupno deklaracijo. Dokler se carinska deklaracija ne sprejme v skladu s členom 112, ima status vstopne skupne deklaracije.

▼B*POGLAVJE 2****Prihod blaga***

Oddelek 1

Vstop blaga na carinsko območje Skupnosti*Člen 91***Carinski nadzor**

1. Blago, vneseno na carinsko območje Skupnosti, je od trenutka vstopa pod carinskim nadzorom in je lahko predmet carinskih kontrol. Po potrebi zanj veljajo take prepovedi in omejitve, ki so upravičene med drugim iz razlogov javne morale, javnega reda ali javne varnosti, varovanja zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstva okolja, varstva narodnega bogastva umetniške, zgodovinske ali arheološke vrednosti in varstva industrijske ali poslovne lastnine, vključno s kontrolami predhodnih sestavin za prepovedane droge, blaga, ki krši nekatere pravice intelektualne lastnine, in gotovine, ki se vnašajo v Skupnost, kakor tudi za izvajanje ukrepov za ohranjanje in upravljanje ribolovnih virov in ukrepov trgovinske politike.

Blago ostane pod takim nadzorom tako dolgo, kot je potrebno za določitev njegovega carinskega statusa, in se brez dovoljenja carinskih organov ne sme odstraniti izpod tega nadzora.

Brez poseganja v člen 166 skupnostno blago ni predmet carinskega nadzora, potem ko se ugotovi njegov carinski status.

Neskupnostno blago ostane pod carinskim nadzorom, dokler se njegov carinski status ne spremeni ali se blago ne izvozi ponovno ali uniči.

2. Imetnik blaga pod carinskim nadzorom lahko z dovoljenjem carinskih organov kadar koli pregleda blago ali vzame vzorce, predvsem z namenom, da določi njegovo tarifno uvrstitev, carinsko vrednost ali carinski status.

*Člen 92***Prevoz na ustrezen kraj**

1. Oseba, ki vnese blago na carinsko območje Skupnosti, ga po poti, ki jo določijo carinski organi, in v skladu z njihovimi morebitnimi navodili nemudoma prepelje do carinskega urada, ki ga določijo carinski organi, ali na kateri koli drug kraj, ki ga določijo ali odobrijo navedeni organi, ali v prosto cono.

Blago, vneseno v prosto cono, se v navedeno prosto cono vnese neposredno bodisi po morju bodisi po zraku ali, če se vnese po kopnem, brez prehajanja nekega drugega dela carinskega območja Skupnosti, če gre za prosto cono, ki se nahaja tik ob kopenski meji med državo članico in tretjo državo.

▼B

V skladu s členom 95 se blago predloži carinskim organom.

2. Vsaka oseba, ki prevzame odgovornost za prevoz blaga po njegovem vnosu na carinsko območje Skupnosti, postane odgovorna za izpolnitev obveznosti iz odstavka 1.

3. Blago, ki je lahko, čeprav je še zunaj carinskega območja Skupnosti, predmet carinske kontrole carinskega organa države članice na podlagi sporazuma, sklenjenega z zadevno državo ali ozemljem zunaj carinskega območja Skupnosti, se obravnava enako kot blago, vneseno na carinsko območje Skupnosti.

4. Odstavek 1 ne izključuje uporabe katere od posebnih določb v zvezi s pismi, razglednicami in tiskovinami ter njim enakovrednimi sredstvi v elektronski obliki na drugih medijih ali blagom, ki ga prenašajo potniki, blagom, ki se prevaža znotraj obmejnih območij oziroma po cevovodih in žicah, ter v zvezi z vsakršnim gospodarsko nepomembnim prometom, pod pogojem, da zaradi tega ni ogrožena možnost carinskega nadzora in carinske kontrole.

5. Odstavek 1 se ne uporablja za prevozna sredstva in za blago, ki se prevaža na teh sredstvih, ki zgolj prehajajo teritorialne vode ali zračni prostor carinskega območja Skupnosti, ne da bi se ustavila na navedenem območju.

*Člen 93***Zračni in pomorski prevoz znotraj Skupnosti**

1. Členi 87 do 90, 92(1) in 94 do 97 se ne uporabljajo za blago, ki začasno zapusti carinsko območje Skupnosti, medtem ko se po morju ali zraku giblje med dvema krajema na navedenem območju, pod pogojem, da prevoz poteka neposredno in z zračnim ali ladijskim linijskim prevozom brez postanka zunaj carinskega območja Skupnosti.

2. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo posebne določbe za zračni in ladijski linijski prevoz, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*Člen 94***Prevoz v posebnih okoliščinah**

1. Kadar obveznosti iz člena 92(1) zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile ni mogoče izpolniti, oseba, ki jo ta obveznost zavezuje, ali kaka druga oseba, ki deluje za račun navedene osebe, o nastalem položaju nemudoma obvesti carinske organe. Kadar nepredvidljive okoliščine ali višja sila ne povzroči popolne izgube blaga, se carinske organe obvesti tudi o natančni lokaciji blaga.

▼B

2. Kadar je ladja ali zrakoplov iz člena 92(5) zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile prisiljen pristati ali se začasno zadrževati na carinskem območju Skupnosti in ni mogoče izpolniti obveznosti iz člena 92(1), oseba, ki je ladjo ali zrakoplov pripeljala na carinsko območje Skupnosti, ali kaka druga oseba, ki deluje za račun navedene osebe, o nastalem položaju nemudoma obvesti carinske organe.

3. Carinski organi določijo, katere ukrepe je treba sprejeti, da se omogoči carinski nadzor nad blagom iz odstavka 1 ali nad ladjo ali zrakoplovom in kakršnim koli blagom na krovu ladje ali v zrakoplovu v okoliščinah iz odstavka 2 ter da se, kadar je to primerno, zagotovi poznejši prevoz blaga do carinskega urada ali drugega kraja, ki ga določijo ali odobrijo carinski organi.

Oddelek 2

Predložitev, raztovarjanje in pregled blaga

Člen 95

Predložitev blaga carini

1. Blago, ki se vnese na carinsko območje Skupnosti, se carini predloži takoj ob prihodu v namembni carinski urad ali na drug kraj, ki so ga carinski organi določili ali odobrili, ali v prosto cono ena od naslednjih oseb:

- (a) oseba, ki je blago vnesla na carinsko območje Skupnosti;
- (b) oseba, v imenu katere ali za račun katere deluje oseba, ki je blago vnesla na navedeno območje;
- (c) oseba, ki je prevzela odgovornost za prevoz blaga po njegovem vnosu na carinsko območje Skupnosti.

2. Ne glede na obveznosti osebe, opisane v odstavku 1, lahko blago namesto nje predloži ena od naslednjih oseb:

- (a) katera koli oseba, ki nemudoma da blago v carinski postopek;
- (b) imetnik dovoljenja za upravljanje prostorov za hrambo ali katera koli oseba, ki opravlja dejavnost v prosti coni.

3. Oseba, ki blago predloži, se sklicuje na vstopno skupno deklaracijo ali carinsko deklaracijo, vloženo za blago.

4. Odstavek 1 ne izključuje uporabe katere od posebnih določb v zvezi s pismi, razglednicami in tiskovinami ter njim enakovrednimi

▼B

sredstvi v elektronski obliki na drugih medijih ali blagom, ki ga prenašajo potniki, blagom, ki se prevaža znotraj obmejnih območij oziroma po cevovodih in žicah, ter v zvezi z vsakršnim gospodarsko nepomembnim prometom, pod pogojem, da zaradi tega ni ogrožena možnost carinskega nadzora in carinske kontrole.

*Člen 96***Raztovarjanje in pregled blaga**

1. Blago se s prevoznega sredstva, na katerem se nahaja, raztovori ali pretovori le z dovoljenjem carinskih organov, na krajih, ki jih določijo ali odobrijo navedeni organi.

Takšno dovoljenje pa ni potrebno, če je treba blago zaradi neposredne nevarnosti v celoti ali delno takoj raztovoriti. V takem primer so carinski organi o tem nemudoma obveščeni.

2. Carinski organi lahko kadar koli zahtevajo raztovarjanje ali razpakiranje blaga, da ga pregledajo, vzamejo vzorce ali pregledajo prevozno sredstvo, ki blago prevaža.

3. Blago, predloženo carini, se brez dovoljenja carinskih organov ne sme odstraniti s kraja predložitve.

Oddelek 3**Formalnosti po predložitvi***Člen 97***Obveznost dajanja neskupnostnega blaga v carinski postopek**

1. Brez poseganja v člene 125 do 127 se neskupnostno blago, predloženo carini, da v carinski postopek.

2. Razen kadar ni drugače določeno, deklarant prosto izbere carinski postopek, v katerega želi dati blago, pod pogoji navedenega postopka, ne glede na naravo ali količino blaga, državo porekla blaga, državo odpreme ali namembno državo.

*Člen 98***Blago, za katerega se šteje, da je dano v začasno hrambo**

1. Razen kadar se blago nemudoma da v carinski postopek, za katerega je bila sprejeta carinska deklaracija, ali se je dalo v prosto cono, se šteje, da se je neskupnostno blago, predloženo carini, dalo v začasno hrambo v skladu s členom 151.

▼B

2. Kadar se ugotovi, da neskupnostno blago, predloženo carini, ni zajeto z vstopno skupno deklaracijo, in brez poseganja v obveznost, določeno s členom 87(2), ter izjeme ali opustitev, določene z ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 87(3), imetnik blaga nemudoma vloži takšno deklaracijo.

Oddelek 4

Blago, ki se je gibalo v postopku tranzita

Člen 99

Opustitev obveznosti za blago, ki prihaja v tranzitu

Člen 92, razen prvega pododstavka člena 92(1), in členi 95 do 98 se ne uporabljajo, kadar se na carinsko območje Skupnosti vnese blago, ki je že v tranzitnem postopku.

Člen 100

Določbe, ki se uporabljajo za neskupnostno blago, ko se postopek tranzita konča

Členi 96, 97 in 98 se uporabljajo za neskupnostno blago, ki se giblje v tranzitnem postopku, brž ko je takšno blago predloženo carinskemu uradu namembne države na carinskem območju Skupnosti v skladu s pravili, ki urejajo tranzit.

NASLOV V

SPLOŠNA PRAVILA O CARINSKEM STATUSU, DAJANJU BLAGA V CARINSKI POSTOPEK, PREVERJANJU, SPROSTITVI IN PREPUSTITVI BLAGA

POGLAVJE 1

Carinski status blaga

Člen 101

Domneva, da ima blago carinski status skupnostnega blaga

1. Brez poseganja v člen 161 se za vse blago na carinskem območju Skupnosti domneva, da ima carinski status skupnostnega blaga, razen če se ugotovi, da nima carinskega statusa skupnostnega blaga.

2. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo:

(a) primeri, v katerih se domneva iz odstavka 1 tega člena ne uporabi;

(b) način, kako se lahko ugotovi carinski status skupnostnega blaga;

▼B

- (c) primeri, v katerih blago, ki je v celoti pridobljeno na carinskem območju Skupnosti, nima carinskega statusa skupnostnega blaga, če je pridobljeno iz blaga, ki je dano v zunanji tranzitni postopek, postopek hrambe, postopek začasnega uvoza ali postopek aktivnega oplemenitenja,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*Člen 102***Izguba carinskega statusa skupnostnega blaga**

Skupnostno blago postane neskupnostno blago v naslednjih primerih:

- (a) kadar zapusti carinsko območje Skupnosti, v kolikor se ne uporabljajo pravila o notranjem tranzitu ali ukrepi, določeni v skladu s členom 103;
- (b) kadar je bilo dano v zunanji tranzitni postopek, postopek hrambe ali postopek aktivnega oplemenitenja, v kolikor carinska zakonodaja to dopušča;
- (c) kadar je dano v postopek posebne rabe in se pozneje odstopi državi ali se uniči in ostanejo odpadki;
- (d) kadar se deklaracija za sprostitev blaga v prosti promet po prepustitvi izreče za neveljavno v skladu z ukrepi, sprejetimi na podlagi drugega pododstavka člena 114(2).

*Člen 103***Skupnostno blago, ki začasno zapusti carinsko območje**

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo pogoji, pod katerimi se skupnostno blago lahko giblje na carinskem območju Skupnosti in začasno zunaj tega območja z ene točke do druge, ne da bi spremenilo svoj carinski status in ne da bi bilo predmet carinskega postopka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*POGLAVJE 2****Dajanje blaga v carinski postopek***

Oddelek 1

Splošne določbe*Člen 104***Carinska deklaracija blaga in carinski nadzor nad skupnostnim blagom**

1. Za vse blago, ki bo dano v carinski postopek, razen v prosto cono, se vloži carinska deklaracija, ki ustreza določenemu postopku.

▼B

2. Skupnostno blago, prijavljeno za izvoz, notranji skupnostni tranzit ali pasivno oplemenitenje, je pod carinskim nadzorom od trenutka sprejema deklaracije iz odstavka 1 do trenutka, ko zapusti carinsko območje Skupnosti, se odstopi državi, uniči ali se carinska deklaracija izreče za neveljavno.

*Člen 105***Pristojni carinski uradi**

1. Razen kadar ni z zakonodajo Skupnosti drugače določeno, države članice določijo lokacijo in pristojnost raznih carinskih uradov na svojem ozemlju.

Države članice zagotovijo, da so uradne ure teh uradov razumne in primerne ter upoštevajo naravo prometa in blaga ter carinske postopke, v katere bo blago dano, tako da mednarodni promet ni ne oviran ne moten.

2. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe, ki opredeljujejo različne vloge in odgovornosti pristojnih carinskih uradov, zlasti naslednjih:

- (a) carinskih uradov ob vstopu, uvozu, izvozu ali izstopu;
- (b) carinskih uradov, v katerih se opravljajo formalnosti za dajanje blaga v carinski postopek;
- (c) carinskih uradov za podeljevanje dovoljenj in nadzor nad carinskimi postopki.

*Člen 106***Centralizirano carinjenje**

1. Carinski organi lahko dovolijo osebi, da na carinskem uradu, pristojnem v kraju, kjer ima sedež, vloži ali da na razpolago carinsko deklaracijo za blago, ki se predloži carini v drugem carinskem uradu. V takih primerih se šteje, da je carinski dolg nastal v carinskem uradu, pri katerem se carinska deklaracija vloži ali da na razpolago.

2. Carinski urad, pri katerem se vloži ali da na razpolago carinska deklaracija, opravlja formalnosti za preverjanje deklaracije, izterjavo zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza morebitnemu carinskemu dolgu, in odobritev prepustitve blaga.

3. Carinski urad, v katerem se predloži blago, brez poseganja v lastne kontrole zaradi varnosti in varstva, na upravičeno zahtevo carinskega urada, pri katerem je vložena ali dana na razpolago carinska deklaracija, opravi kakršen koli pregled in dovoli prepustitev blaga, pri čemer upošteva podatke, prejete od navedenega urada.

▼B

4. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določa zlasti pravila v zvezi z naslednjim:

- (a) podelitev dovoljenja iz odstavka 1;
- (b) primeri, v katerih se preverja dovoljenje;
- (c) pogoji, pod katerimi se podeli dovoljenje;
- (d) opredelitev carinskega organa, pristojnega za podelitev dovoljenja;
- (e) po potrebi posvetovanje z drugimi carinskimi organi in zagotavljanje informacije le-tem;
- (f) pogoji, pod katerimi se dovoljenje lahko začasno odvzame ali razveljavi;
- (g) posebna vloga in odgovornosti zadevnih pristojnih carinskih uradov, zlasti glede kontrol, ki jih je treba izvajati;
- (h) način izpolnitve formalnosti in kakršen koli rok za to izpolnitev,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

Ti ukrepi upoštevajo naslednje:

- v zvezi s točko (c), če je vpletena več kot ena država članica, vlagateljevo izpolnjevanje meril iz člena 14 za podelitev statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta,
- v zvezi s točko (d) kraj, v katerem se vodi oziroma je dostopno vlagateljevo glavno knjigovodstvo za carinske namene, kar olajšuje revizijski nadzor, in v katerem se bo izvajal vsaj del dejavnosti, ki bodo zajete v dovoljenju.

Člen 107

Vrste carinske deklaracije

1. Carinska deklaracija se vložijo z uporabo sistema elektronske obdelave podatkov. Carinski organi lahko dovolijo, da je carinska deklaracija v obliki vpisa v evidence deklaranta, pod pogojem, da imajo carinski organi dostop do teh podatkov v elektronskem sistemu deklaranta in se lahko izpolnijo zahteve po vsakršni potrebni izmenjavi takih podatkov med carinskimi uradi.

2. Kadar je to predvideno v carinski zakonodaji, lahko carinski organi sprejmejo carinsko deklaracijo v papirni obliki ali carinsko deklaracijo, podano ustno ali na kakršen koli drug način, s katerim se blago lahko da v carinski postopek.

3. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena.

Oddelek 2

Standardne carinske deklaracije

Člen 108

Vsebina deklaracije in spremne listine

1. Carinske deklaracije vsebujejo vse navedbe, potrebne za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno. Carinske deklaracije, narejene z uporabo tehnike elektronske obdelave podatkov, imajo elektronski podpis ali kak drug način avtentifikacije. Deklaracije v papirni obliki je treba podpisati.

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe o določitvi specifikacij, ki jim morajo carinske deklaracije ustrezati.

2. Spremne listine, potrebne za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno, so carinskim organom na razpolago ob vložitvi deklaracije.

3. Ko se carinska deklaracija vloži z uporabo tehnike elektronske obdelave podatkov, lahko carinski organi dovolijo, da se z uporabo te tehnike vložijo tudi spremne listine. Carinski organi lahko namesto vložitve teh listin sprejmejo dostop do ustreznih podatkov v računalniškem sistemu gospodarskega subjekta.

Vendar lahko carinski organi na zahtevo deklaranta dovolijo, da se navedene listine dajo na razpolago po prepustitvi blaga.

4. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje odstavkov 2 in 3 tega člena.

Oddelek 3

Poenostavljene carinske deklaracije

Člen 109

Poenostavljena deklaracija

1. Če so izpolnjeni pogoji iz odstavkov 2 in 3 tega člena, carinski organi dovolijo kateri koli osebi, da blago da v carinski postopek na podlagi poenostavljene deklaracije, v kateri je mogoče izpustiti nekatere navedbe in spremne listine iz člena 108.

2. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb in ki zadevajo pogoje, pod katerimi se podeli dovoljenje iz odstavka 1 tega člena, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

▼B

3. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe glede specifikacij, ki jim morajo poenostavljene deklaracije ustrezati.

*Člen 110***Dopolnilna deklaracija**

1. V primeru poenostavljene deklaracije v skladu s členom 109(1) deklarant predloži dopolnilno deklaracijo, ki vsebuje nadaljnje navedbe, potrebne za dokončanje carinske deklaracije za zadevni carinski postopek.

Dopolnilna deklaracija je lahko splošna, periodična ali zbirna.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo izjeme od prvega pododstavka tega odstavka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

2. Šteje se da dopolnilna in poenostavljena deklaracija iz člena 109(1) sestavljata enoten, nedeljiv instrument, ki začne učinkovati z dnem sprejema poenostavljene deklaracije v skladu s členom 112.

Kadar ima poenostavljena deklaracija obliko vpisa v evidence deklaranta in imajo carinski organi dostop do teh podatkov, začne deklaracija učinkovati z dnem vpisa blaga v evidence.

3. Kraj, kjer se v skladu z dovoljenjem vloži dopolnilna deklaracija, se za namene iz člena 55 šteje kot kraj vložitve carinske deklaracije.

Oddelek 4

Določbe, ki se uporabljajo za vse carinske deklaracije*Člen 111***Oseba, ki vloži deklaracijo**

1. Brez poseganja v člen 110(1) carinsko deklaracijo lahko izdelava vsaka oseba, ki lahko predloži ali da na razpolago vse listine, potrebne za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno. Ta oseba mora biti tudi sposobna predložiti ali naložiti predložitev zadevnega blaga pristojnemu carinskemu organu.

Kadar pa s sprejemom carinske deklaracije nastanejo posebne obveznosti za določeno osebo, mora deklaracijo izdelati navedena oseba ali mora biti izdelana v njenem imenu.

▼B

2. Deklarant ima sedež na carinskem območju Skupnosti. Naslednjim deklarantom pa ni treba imeti sedeža v Skupnosti:

- osebam, ki vložijo deklaracijo za tranzit ali začasni uvoz,
- osebam, ki priložnostno deklarirajo blago, če carinski organi menijo, da je to utemeljeno.

3. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se predpišejo primeri in pogoji, ko se lahko odstopa od zahteve iz odstavka 2, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*Člen 112***Sprejem deklaracije**

1. Carinski organi nemudoma sprejmejo deklaracije, ki izpolnjujejo pogoje iz tega poglavja, pod pogojem, da je bilo blago, na katerega se nanašajo, predloženo carini ali je dano na razpolago za carinsko kontrolo na za carino zadovoljiv način.

Kadar ima deklaracija obliko vpisa v evidence deklaranta in imajo carinski organi dostop do teh podatkov, se šteje, da je bila deklaracija sprejeta v trenutku, ko je bilo blago vpisano v evidence. Carinski organi lahko brez poseganja v pravne obveznosti deklaranta ali v uporabo kontrol v zvezi z varnostjo in varstvom opustijo obveznost, da mora biti blago predloženo ali dano na razpolago za carinsko kontrolo.

2. Brez poseganja v člen 110(2) ali v drugi pododstavek odstavka 1 tega člena se carinska deklaracija, kadar se vloži v carinskem uradu, ki ni urad, v katerem se predloži blago, sprejme, kadar urad, v katerem se blago predloži, potrdi razpoložljivost blaga za carinsko kontrolo.

3. Dan sprejema carinske deklaracije s strani carinskih organov je, razen kadar ni drugače določeno, dan, ki se upošteva za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno, in se opravijo vse druge uvozne in izvozne formalnosti.

4. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena.

*Člen 113***Sprememba deklaracije**

1. Deklarantu se na njegovo zahtevo dovoli, da spremeni eno ali več navedb v deklaraciji, potem ko carinski organi deklaracijo že sprejmejo. Deklaracija se zaradi spremembe ne more uporabiti za drugo blago kot tisto, ki ga je prvotno zajela.

▼B

2. Takšna sprememba se ne dovoli, kadar se pred vložitvijo zahteve po spremembi zgodi naslednje:

- (a) carinski organi obvestijo deklaranta, da nameravajo pregledati blago;
- (b) carinski organi ugotovijo, da zadevne navedbe niso pravilne;
- (c) carinski organi prepustijo blago.

3. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo izjeme od točke (c) odstavka 2 tega člena, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*Člen 114***Neveljavnost deklaracije**

1. Carinski organi na zahtevo deklaranta izrečejo že sprejeto deklaracijo za neveljavno v naslednjih primerih:

- (a) kadar se prepričajo, da bo blago nemudoma dano v drug carinski postopek;
- (b) kadar se prepričajo, da zaradi posebnih okoliščin ni več upravičeno dati blago v carinski postopek, za katerega je bilo prijavljeno.

Kadar pa carinski organi obvestijo deklaranta, da nameravajo pregledati blago, se zahtevki za izrek deklaracije za neveljavno sprejme šele po opravljenem pregledu.

2. Deklaracija se ne izreče za neveljavno po prepustitvi blaga.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo izjeme od prvega pododstavka tega odstavka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

Oddelek 5**Druge poenostavitve***Člen 115***Olajšanje izdelave carinske deklaracije za blago, ki spada pod različne tarifne podštevilke**

Kadar pošiljko sestavlja blago, ki spada pod različne tarifne podštevilke, in bi izdelava carinske deklaracije za vsako posamezno navedeno blago v skladu z njegovo tarifno podštevilko pomenila delo in stroške, nesorazmerne z uvoznimi dajatvami, ki se zaračunavajo za blago, se lahko carinski organi na zahtevo deklaranta strinjajo, da se uvozne dajatve zaračunajo za celotno pošiljko na podlagi tarifne podštevilke blaga, ki je predmet najvišje stopnje uvozne ali izvozne dajatve.

▼B

Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena.

*Člen 116***Poenostavitev carinskih formalnosti in kontrol**

1. Carinski organi lahkoodobrijo poenostavitve carinskih formalnosti in kontrol, razen tistih iz oddelka 3 tega poglavja.

2. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določa zlasti pravila v zvezi z naslednjim:

- (a) podelitev dovoljenj iz odstavka 1;
- (b) primeri, v katerih se preverjajo dovoljenja, in pogoji, pod katerimi carinski organi nadzorujejo uporabo teh dovoljenj;
- (c) pogoji, pod katerimi se podelijo dovoljenja;
- (d) pogoji, pod katerimi se gospodarskim subjektom lahko dovoli, da izvajajo nekatere carinske formalnosti, ki bi jih načeloma morali izvajati carinski organi, vključno s samooceno uvoznih in izvoznih dajatev, in da pod carinskim nadzorom izvajajo nekatere kontrole;
- (e) kateri carinski organ je pristojen za podelitev dovoljenj;
- (f) po potrebi posvetovanje z drugimi carinskimi organi in zagotavljanje informacij le-tem;
- (g) pogoji, pod katerimi se dovoljenja lahko začasno odvzamejo ali razveljavijo;
- (h) posebna vloga in odgovornosti zadevnih pristojnih carinskih organov, zlasti glede kontrol, ki jih je treba izvajati;
- (j) način izpolnitve formalnosti in kakršen koli rok za to izpolnitev,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

Ti ukrepi upoštevajo naslednje:

— carinske formalnosti, ki jih je zaradi varnosti in varstva treba opraviti na blagu, ki je vneseno na carinsko območje Skupnosti oziroma ki to območje zapušča, ter carinske kontrole, ki jih je iz istega razloga treba izvajati na tem blagu,

— pravila, sprejeta na podlagi člena 25(3),

▼B

- v zvezi s točko (d), če je vpletena več kot ena država članica, ima vlagatelj status pooblaščenega gospodarskega subjekta v skladu s členom 14,
- v zvezi s točko (e) kraj, v katerem se vodi oziroma je dostopna glavna računovodska evidenca vlagatelja za carinske namene, kar poenostavlja revizijski nadzor, in v katerem se bo izvajal vsaj del dejavnosti, ki bodo zajete v dovoljenju.

*POGLAVJE 3****Preverjanje in prepustitev blaga***

Oddelek 1

Preverjanje*Člen 117***Preverjanje carinske deklaracije**

Carinski organi lahko zaradi preverjanja točnosti navedb, vsebovanih v carinski deklaraciji, ki so jo sprejeli:

- (a) pregledajo deklaracijo in vse spremne listine;
- (b) zahtevajo, da deklarant predloži dodatne listine;
- (c) pregledajo blago;
- (d) vzamejo vzorce blaga zaradi analize ali podrobnejšega pregleda blaga.

*Člen 118***Pregled in vzorčenje blaga**

1. Prevoz blaga do kraja pregleda blaga in odvzema vzorcev ter manipulacijo, potrebno zaradi takšnega pregleda ali odvzema vzorcev, opravi deklarant ali se opravi na njegovo odgovornost. Nastale stroške nosi deklarant.
2. Deklarant ali njegov zastopnik ima pravico prisostvovati pregledu blaga in odvzemu vzorcev. Kadar imajo carinski organi utemeljen razlog za takšno ravnanje, lahko zahtevajo, da deklarant ali njegov zastopnik prisostvuje pregledu blaga ali odvzemu vzorcev ali da jim deklarant zagotovi pomoč, ki je potrebna za lažje izvajanje takšnega pregleda ali odvzema vzorcev.
3. Pod pogojem, da se vzorci odvzamejo v skladu z veljavnimi določbami, carinskim organom ni treba plačati kakršnega koli nadomestila v zvezi s tem, vendar nosijo stroške svoje analize ali pregleda.

▼B*Člen 119***Delni pregled in vzorčenje blaga**

1. Kadar se pregleda samo del blaga, ki je zajeto s carinsko deklaracijo, ali se odvzamejo vzorci, se šteje, da rezultati delnega pregleda ali analize ali pregleda vzorcev veljajo za vse blago, ki je zajeto z isto deklaracijo.

Vendar lahko deklarant zahteva dodatni pregled ali vzorčenje blaga, če meni, da rezultati delnega pregleda ali analize ali pregleda odvzetih vzorcev niso veljavni za preostalo prijavljeno blago. Zahtevi se ugotovi, pod pogojem, da blago še ni prepuščeno ali, če je že prepuščeno, da deklarant dokaže, da se ni v ničemer spremenilo.

2. Kadar carinska deklaracija zajema dve ali več postavk blaga, se za namene odstavka 1 šteje, da navedbe za posamezno postavko tvorijo ločeno deklaracijo.

3. Komisija v skladu z upravljalnim postopkom iz člena 184(3) sprejme ukrepe, ki določajo postopek, po katerem se ravna v primeru, da so rezultati pregledov v skladu z odstavkom 1 tega člena različni.

*Člen 120***Rezultati preverjanja**

1. Rezultati preverjanja carinske deklaracije so podlaga za uporabo določb, ki urejajo carinski postopek, v katerega je dano blago.

2. Kadar se carinska deklaracija ne preveri, se odstavek 1 uporabi na podlagi navedb v deklaraciji.

3. Rezultati preverjanja carinskih organov imajo enako dokazno moč na celotnem carinskem območju Skupnosti.

*Člen 121***Ukrepi za prepoznavanje**

1. Carinski organi ali, kadar je to primerno, gospodarski subjekti, ki so jih carinski organi za to pooblastili, sprejmejo potrebne ukrepe za prepoznavanje blaga, kadar se prepoznavanje zahteva zaradi izpolnjevanja pravil, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno.

Navedeni ukrepi za prepoznavanje imajo enak pravni učinek na celotnem carinskem območju Skupnosti.

2. Sredstva za prepoznavanje, pritrjena na blago ali prevozno sredstvo, odstranijo ali uničijo samo carinski organi ali gospodarski subjekti, kadar jih carinski organi za to pooblastijo, razen kadar sta zaradi nepredvidljivih okoliščin ali višje sile njihova odstranitev ali uničenje nujna za zaščito blaga ali prevoznega sredstva.

▼B*Člen 122***Izvedbeni ukrepi**

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega oddelka.

O d d e l e k 2

Prepustitev*Člen 123***Prepustitev blaga**

1. Kadar so pogoji za dajanje blaga v zadevni postopek izpolnjeni ter v kolikor je bila uporabljena kakršna koli omejitev in za blago ne velja nobena prepoved, carinski organi brez poseganja v člen 117 prepustijo blago, takoj ko preverijo navedbe v carinski deklaraciji ali jih sprejmejo brez preverjanja.

Prvi pododstavek se prav tako uporabi, kadar se preverjanje, kakor je navedeno v členu 117, ne more zaključiti v razumnem roku in navzočnost blaga za preverjanje ni več potrebna.

2. Vse blago, zajeto z isto deklaracijo, se prepusti hkrati.

Kadar carinska deklaracija zajema dve ali več postavk blaga, se za namene prvega pododstavka šteje, da navedbe za posamezno postavko tvorijo ločeno carinsko deklaracijo.

3. Kadar se blago predloži v carinskem uradu, ki ni urad, pri katerem je bila sprejeta carinska deklaracija, zadevni carinski organi izmenjajo informacije, ki so potrebne za prepustitev blaga, ne da bi to vplivalo na ustrezne kontrole.

*Člen 124***Prepustitev, pogojena s plačilom zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali s predložitvijo zavarovanja**

1. Kadar zaradi dajanja blaga v carinski postopek nastane carinski dolg, je prepustitev blaga pogojena s plačilom zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali s predložitvijo zavarovanja za kritje navedenega dolga.

Brez poseganja v tretji pododstavek pa se prvi pododstavek ne uporablja za začasni uvoz z delno oprostitvijo uvoznih dajatev.

Kadar carinski organi na podlagi določb, ki urejajo carinski postopek, za katerega je blago prijavljeno, zahtevajo predložitev zavarovanja, se navedeno blago prepusti v zadevni carinski postopek šele po predložitvi zavarovanja.

▼B

2. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe o določitvi izjem od prvega in tretjega pododstavka odstavka 1 tega člena.

*POGLAVJE 4****Razpolaganje z blagom****Člen 125***Uničenje blaga**

Kadar imajo carinski organi utemeljen razlog za takšno ravnanje, lahko zahtevajo, da se blago, ki je bilo predloženo carini, uniči in imetnika blaga o tem ustrezno obvestijo. Stroške uničenja nosi imetnik blaga.

*Člen 126***Ukrepi, ki jih izvajajo carinski organi**

1. V naslednjih primerih carinski organi sprejmejo vse potrebne ukrepe, vključno z odvzemom in prodajo ali uničenjem, za ureditev položaja blaga:

- (a) kadar ni bila izpolnjena katera od obveznosti, ki so določene s carinsko zakonodajo glede vnosa neskupnostnega blaga na carinsko območje Skupnosti, ali blago ni bilo predloženo carinskemu nadzoru;
- (b) kadar se blago ne more prepustiti zaradi katerega od naslednjih razlogov:
  - (i) blaga zaradi razlogov, ki jih je mogoče pripisati deklarantu, ni bilo mogoče pregledati ali s pregledom nadaljevati v roku, ki so ga predpisali carinski organi;
  - (ii) dokumenti, ki jih je treba predložiti, preden se blago lahko da ali prepusti v zahtevani carinski postopek, niso bili dani na razpolago;
  - (iii) plačila ali zavarovanja, ki bi jih bilo treba plačati ali predložiti v zvezi z uvoznimi ali izvoznimi dajatvami, odvisno od primera, niso bila plačana ali predložena v predpisanem roku;
  - (iv) za blago veljajo prepovedi ali omejitve;
- (c) kadar blago po prepustitvi ni bilo odstranjeno v razumnem obdobju;
- (d) kadar je bilo po prepustitvi blaga ugotovljeno, da blago ne izpolnjuje pogojev za navedeno prepustitev;
- (e) kadar se blago odstopi državi v skladu s členom 127.

2. Neskupnostno blago, ki se ga odstopi državi, zaseže ali odvzame, se šteje, da je dano v postopek začasne hrambe.

▼B*Člen 127***Odstop blaga državi**

1. Neskupnostno blago ali blago v postopku posebne rabe lahko s predhodnim dovoljenjem carinskih organov imetnik postopka ali, kjer je primerno, imetnik blaga odstopi državi.
2. Odstop blaga ne sme povzročiti nobenih stroškov za državo. Stroške uničenja ali drugih oblik razpolaganja z blagom nosi imetnik postopka ali, kjer je primerno, imetnik blaga.

*Člen 128***Izvedbeni ukrepi**

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, ki se navezujejo na izvajanje tega poglavja, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

NASLOV VI

SPROSTITEV BLAGA V PROSTI PROMET IN OPROSTITEV UVOZNIH DAJATEV*POGLAVJE 1****Sprostitev v prosti promet****Člen 129***Področje uporabe in učinek**

1. Neskupnostno blago, namenjeno na trg Skupnosti ali za zasebno uporabo ali porabo znotraj Skupnosti, se da v postopek sprostitve v prosti promet.
2. Sprostitev v prosti promet obsega:
  - (a) pobiranje kakršnih koli zapadlih uvoznih dajatev;
  - (b) po potrebi pobiranje drugih dajatev, kakor določajo veljavne zadevne določbe o pobiranju navedenih dajatev;
  - (c) uporabo ukrepov trgovinske politike ter prepovedi in omejitev, kolikor jih ni treba uporabiti že v zgodnejši fazi;
  - (d) izpolnitev drugih predpisanih formalnosti glede uvoza blaga.
3. S sprostitvijo v prosti promet dobi neskupnostno blago carinski status skupnostnega blaga.

▼B*POGLAVJE 2****Oprostitev uvoznih dajatev***

Oddelek 1

Vrnjeno blago*Člen 130***Področje uporabe in učinek**

1. Neskupnostno blago, ki je bilo prvotno izvoženo kot skupnostno blago iz carinskega območja Skupnosti in je bilo na navedeno območje vrnjeno v obdobju treh let ter prijavljeno za sprostitev v prosti promet, je lahko na zahtevo zadevne osebe oproščeno plačila uvoznih dajatev.

2. Triletno obdobje iz odstavka 1 se lahko v primeru posebnih okoliščin podaljša.

3. Če je bilo vrnjeno blago pred izvozom iz carinskega območja Skupnosti zaradi določene posebne rabe sproščeno v prosti promet z znižano stopnjo uvozne dajatve ali dajatev prosto, se oprostitev iz odstavka 1 odobri, če se blago sprosti v prosti promet za enako posebno rabo.

Če posebna raba, zaradi katere se zadevno blago sprosti v prosti promet, ni več enaka, se od zneska uvozne dajatve za to blago odštejejo vsi zneski, pobrani ob prvi sprostitvi v prosti promet. Če slednji zneski presegajo znesek, obračunan za sprostitev vrnjenega blaga v prosti promet, se povračila ne odobrijo.

4. Kadar skupnostno blago v skladu s točko (b) člena 102 izgubi svoj carinski status skupnostnega blaga in se naknadno sprosti v prosti promet, se smiselno uporabljajo odstavki 1, 2 in 3 tega člena.

5. Oprostitev uvoznih dajatev se odobri samo za blago, ki se ponovno uvozi v enakem stanju, kot je bilo izvoženo.

*Člen 131***Primeri, v katerih se oprostitev uvoznih dajatev ne odobri**

Oprostitev uvoznih dajatev, predvidenih v členu 130, se ne odobri v naslednjih primerih:

(a) če je blago izvoženo iz carinskega območja Skupnosti v okviru postopka pasivnega oplemenitenja, razen če:

(i) navedeno blago ostane v enakem stanju, kot je bilo izvoženo;

(ii) pravila, sprejeta v skladu s členom 134, to dovoljujejo;

▼B

- (b) če je bilo blago deležno ugodnosti ukrepov, določenih v skladu s skupno kmetijsko politiko, v zvezi z njegovim izvozom iz carinskega območja Skupnosti, razen če pravila, sprejeta v skladu s členom 134, to dovoljujejo.

*Člen 132***Blago, predhodno дано v postopek aktivnega oplemenitenja**

1. Člen 130 se smiselno uporablja za oplemenitene proizvode, ki so se po postopku aktivnega oplemenitenja prvotno ponovno izvozili s carinskega območja Skupnosti.
2. Na zahtevo deklaranta in pod pogojem, da predloži potrebne informacije, se znesek uvozne dajatve za blago iz odstavka 1 tega člena določi v skladu s členom 53(3). Dan prejema obvestila o ponovnem izvozu se šteje za dan sprostitve v prosti promet.
3. Oprostitev uvoznih dajatev, predvidena v členu 130, se ne odobri za oplemenitene proizvode, izvožene v skladu s točko (b) člena 142(2), razen če se zagotovi, da nobeno blago ne bo дано v postopek aktivnega oplemenitenja.

Oddelek 2

Morski ribolov in morski proizvodi*Člen 133***Proizvodi morskega ribolova in drugi morski proizvodi**

Brez poseganja v člen 36(1) so naslednji proizvodi ob sprostitvi v prosti promet izvzeti od uvoznih dajatev:

- (a) proizvodi morskega ribolova in drugi proizvodi, ki jih iz ozemeljskega morja države ali ozemlja zunaj carinskega območja Skupnosti pridobijo plovila, ki so registrirana ali vpisana izključno v državi članici in plujejo pod zastavo navedene članice;
- (b) proizvodi, pridobljeni iz proizvodov, navedenih v točki (a) na predelovalnih ladjah, ki izpolnjujejo pogoje iz navedene točke.

Oddelek 3

Izvedbeni ukrepi*Člen 134***Izvedbeni ukrepi**

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, ki se navezujejo na izvajanje tega poglavja, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

▼B**NASLOV VII
POSEBNI POSTOPKI***POGLAVJE 1*
Splošne določbe*Člen 135***Področje uporabe**

Blago se lahko da v katero koli od naslednjih kategorij posebnih postopkov:

- (a) tranzit, kar zajema zunanji in notranji tranzit;
- (b) hramba, kar zajema začasno hrambo, carinsko skladiščenje in proste cone;
- (c) posebna uporaba, kar zajema začasen uvoz in posebno rabo;
- (d) predelava, kar zajema aktivno in pasivno oplemenitenje.

*Člen 136***Dovoljenje**

1. Dovoljenje carinskih organov se zahteva, ko gre za:
  - uporabo postopka aktivnega ali pasivnega oplemenitenja, postopka začasnega uvoza ali postopka posebne rabe,
  - upravljanje skladišč za začasno hrambo ali carinsko skladiščenje blaga, razen če je upravljavec skladišč carinski organ.

Pogoji, pod katerimi se dovoli uporaba enega ali več zgoraj navedenih postopkov ali upravljanje skladišč, so določeni v dovoljenju.

2. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določa zlasti pravila v zvezi z naslednjim:
  - (a) podelitev dovoljenja iz odstavka 1;
  - (b) primeri, v katerih se preverja dovoljenje;
  - (c) pogoji, pod katerimi se podeli dovoljenje;
  - (d) kateri carinski organ je pristojen za podelitev dovoljenja;
  - (e) po potrebi posvetovanje z drugimi carinskimi organi in zagotavljanje informacij tem;
  - (f) pogoji, pod katerimi se dovoljenje lahko začasno odvzame ali razveljavi;

▼ B

(g) posebno vlogo in odgovornosti zadevnih pristojnih carinskih uradov, zlasti glede kontrol, ki jih je treba izvajati;

(h) način izpolnitve formalnosti in kakršen koli rok za to izpolnitev,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

Ti ukrepi upoštevajo naslednje:

(a) v zvezi s točko (c) prvega pododstavka, če je vpletena več kot ena država članica, vlagateljevo izpolnjevanje meril iz člena 14 za podelitev statusa pooblaščenega gospodarskega subjekta;

(b) v zvezi s točko (d) prvega pododstavka kraj, v katerem se vodi oziroma je dostopna glavna računovodska evidenca vlagatelja za carinske namene, kar poenostavlja revizijski nadzor, in v katerem se bo izvajal vsaj del dejavnosti, ki bodo zajete v dovoljenju.

3. Razen kadar ni v carinski zakonodaji drugače določeno, se dovoljenje iz odstavka 1 podeli samo naslednjim osebam:

(a) osebam s sedežem na carinskem območju Skupnosti;

(b) osebam, ki dajo potrebno zagotovilo za pravilno izvajanje operacij in ki v primerih, ko lahko nastane carinski dolg ali druge dajatve za blago, dano v posebni postopek, predložijo zavarovanje v skladu s členom 56;

(c) v primeru začasnega uvoza ali postopka aktivnega oplemenitenja osebi, ki blago uporablja ali organizira njegovo uporabo ali ki izvaja oplemenitenje blaga oziroma uredi takšno izvajanje.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo odstopanja od prvega pododstavka tega odstavka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

4. Razen, kadar ni drugače določeno, in poleg odstavka 3 se dovoljenje iz odstavka 1 podeli samo ob izpolnjevanju naslednjih pogojev:

(a) kadar carinski organi lahko opravljajo carinski nadzor, ne da bi morali uvesti upravne ukrepe, ki bi bili nesorazmerni z zadevnimi gospodarskimi potrebami;

(b) kadar dovoljenje za postopek oplemenitenja (gospodarski pogoji) ne škodi bistvenim interesom proizvajalcev Skupnosti.

Šteje se, da bistveni interesi proizvajalcev Skupnosti niso oškodovani v skladu s točko (b) prvega pododstavka, razen če obstaja dokaz o nasprotnem ali če carinska zakonodaja določa, da se gospodarski pogoji štejejo za izpolnjene.

▼ B

Kadar obstaja dokaz, da bodo bistveni interesi proizvajalcev Skupnosti verjetno oškodovani, se izvede preverjanje gospodarskih pogojev v skladu s členom 185.

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe v zvezi z naslednjim:

- (a) preverjanjem gospodarskih pogojev;
- (b) določitvijo primerov, kjer obstaja verjetnost, da bi lahko bili oškodovani bistveni interesi Skupnosti, pri čemer se upoštevajo ukrepi trgovinske in kmetijske politike;
- (c) določitvijo primerov, kjer se šteje, da so gospodarski pogoji izpolnjeni.

5. Imetnik dovoljenja obvesti carinske organe o vsem, kar se zgodi po pridobitvi dovoljenja in bi utegnilo vplivati na njegovo trajanje ali vsebino.

*Člen 137***Evidence**

1. Razen pri tranzitnem postopku ali če carinska zakonodaja ne določa drugače, mora imetnik dovoljenja, imetnik postopka in vse osebe, ki opravljajo neko dejavnost v zvezi s hrambo, obdelavo ali predelavo blaga ter prodajo ali nakupom blaga v prostih conah, voditi evidence v obliki, ki jo potrjuje carinski organi.

Evidence morajo carinskim organom omogočati nadzor nad zadevnim postopkom, zlasti glede prepoznavanja blaga, danega v navedeni postopek, njegovega carinskega statusa in gibanja.

2. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, ki se navezujejo na izvajanje tega člena, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*Člen 138***Zaključek postopka**

1. V drugih primerih, ki niso tranzitni postopek, in brez poseganja v člen 166 je posebni postopek zaključen, ko se blago, dano v postopek, ali oplemenitene proizvode da v naknadni carinski postopek, ko to blago oz. proizvodi zapustijo carinsko območje Skupnosti, so uničeni, brez da bi ostali odpadki, ali se v skladu s členom 127 odstopijo državi.

2. Carinski organi zaključijo tranzitni postopek, ko lahko na podlagi primerjave podatkov, ki jih ima carinski urad odhoda, in podatkov, ki jih ima carinski namembni urad, ugotovijo, da se je postopek pravilno končal.

▼B

3. Carinski organi sprejmejo vse potrebne ukrepe, da uredijo položaj blaga, katerega postopek ni bil zaključen po predpisanih pogojih.

*Člen 139***Prenos pravic in obveznosti**

Pod pogoji, ki jih določijo carinski organi, se lahko pravice in obveznosti imetnika postopka za blago, ki je bilo dano v posebni postopek, ki ni tranzit, v celoti ali deloma prenesejo na druge osebe, ki izpolnjujejo pogoje za zadevni postopek.

*Člen 140***Gibanje blaga**

1. Blago, dano v posebni postopek, ki ni tranzit ali prosta cona, se lahko giblje med različnimi kraji na carinskem območju Skupnosti, če je to določeno v dovoljenju ali carinski zakonodaji.

2. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena.

*Člen 141***Običajno ravnanje**

Blago, ki je dano v carinsko skladiščenje, v postopek predelave ali v prosto cono, je lahko predmet običajnega ravnanja, katerega namen je blago ohraniti, izboljšati njegov izgled ali tržno kakovost ali ga pripraviti za distribucijo ali nadaljnjo prodajo.

*Člen 142***Enakovredno blago**

1. Enakovredno blago obsega skupnostno blago, ki se hrani, uporablja ali predela namesto blaga, ki je dano v posebni postopek.

Pri postopku pasivnega oplemenitenja enakovredno blago obsega neskupnostno blago, ki se predela namesto skupnostnega blaga, danega v postopek pasivnega oplemenitenja.

Enakovredno blago ima enako osemestno oznako kombinirane nomenklature, enako tržno kakovost in enake tehnične lastnosti kot blago, ki ga zamenjuje.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo odstopanja od tretjega pododstavka tega odstavka, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

▼B

2. Pod pogojem, da je zagotovljen pravilen potek postopka, zlasti glede carinskega nadzora, carinski organi odobrijo:

- (a) uporabo enakovrednega blaga v okviru posebnega postopka, ki ni tranzit, začasni uvoz in postopek začasne hrambe;
- (b) v primeru postopka aktivnega oplemenitenja izvoz oplemenitenih proizvodov, pridobljenih iz enakovrednega blaga pred uvozom blaga, ki ga zamenjujejo;
- (c) v primeru postopka pasivnega oplemenitenja uvoz oplemenitenih proizvodov, pridobljenih iz enakovrednega blaga pred izvozom blaga, ki ga zamenjujejo.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo primeri, v katerih lahko carinski organi dovolijo uporabo enakovrednega blaga v okviru začasnega uvoza, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

3. Uporaba enakovrednega blaga ni dovoljena v naslednjih primerih:

- (a) kadar gre za le običajno ravnanje, kakor je opredeljeno v členu 141, v okviru aktivnega oplemenitenja;
- (b) kadar se prepoved povračila ali izjem od uvoznih dajatev uporablja za blago brez porekla, ki se uporablja za proizvodnjo izdelkov iz postopka aktivnega oplemenitenja, za katere je dokazilo o poreklu izdano ali sestavljeno v okviru preferencialne ureditve med Skupnostjo in nekaterimi državami ali ozemlji zunaj carinskega območja Skupnosti ali skupinami takšnih držav ali ozemelj; ali
- (c) kadar bi pomenila neupravičeno prednost glede uvozne dajatve.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se opredeljujejo dodatni primeri, v katerih se enakovredno blago ne sme uporabljati, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

4. V primeru iz točke (b) odstavka 2 tega člena in kadar bi bili oplemeniteni proizvodi zavezani izvoznim dajatvam, če se ne bi izvozili v okviru postopka aktivnega oplemenitenja, imetnik dovoljenja priskrbi zavarovanje za zagotovitev plačila dajatev, če neskupnostno blago ne bi bilo uvoženo v roku iz člena 169(3).

*Člen 143***Izvedbeni ukrepi**

Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje postopkov iz tega naslova.

▼B*POGLAVJE 2****Tranzit***

Oddelek 1

Zunanji in notranji tranzit*Člen 144***Zunanji tranzit**

1. V okviru postopka zunanjega tranzita se neskupnostno blago lahko giblje iz enega v drug kraj na carinskem območju Skupnosti, ne da bi zanj veljale naslednje obveznosti:

- (a) uvozne dajatve;
- (b) druge dajatve, kakor jih določajo druga veljavna pravila;
- (c) ukrepi trgovinske politike, če ne prepovedujejo vstopa blaga na carinsko območje Skupnosti ali izstopa blaga iz njega.

2. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo primeri, v katerih se skupnostno blago da v zunanji tranzitni postopek, in pogoji za to, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

3. Gibanje iz odstavka 1 se izvaja na enega od naslednjih načinov:

- (a) po postopku zunanjega skupnostnega tranzitnega postopka;
- (b) v skladu s Konvencijo TIR, pod pogojem, da:
  - (i) se je takšno gibanje začelo ali se bo končalo zunaj carinskega območja Skupnosti, ali
  - (ii) se takšno gibanje opravi med dvema krajema na carinskem območju Skupnosti po ozemlju države ali ozemlja zunaj carinskega območja Skupnosti;
- (c) v skladu s Konvencijo ATA/Istanbulsko konvencijo, kadar gre za tranzit;
- (d) po Renskem manifestu (člen 9 revidirane Konvencije za plovbo po Renu);
- (e) po obrazcu 302, predvidenem v sporazumu med pogodbenicami Severnoatlantskega pakta o statusu njihovih sil, ki je bil podpisan v Londonu 19. junija 1951;
- (f) po poštnem sistemu v skladu z akti Svetovne poštne zveze, kadar blago prevažajo nosilci pravic in obveznosti iz takšnih aktov ali se blago prevažata zanje.

4. Zunanji tranzit se uporablja brez poseganja v člen 140.

▼B*Člen 145***Notranji tranzit**

1. V okviru postopka notranjega tranzita in pod pogoji iz odstavkov 2 in 3 se skupnostno blago lahko giblje iz enega v drug kraj na carinskem območju Skupnosti in prehaja po drugem ozemlju zunaj navedenega območja, ne da bi pri tem spremenilo svoj carinski status.
2. Gibanje iz odstavka 1 se izvaja na enega od naslednjih načinov:
  - (a) po postopku notranjega skupnostnega tranzita, če je takšna možnost predvidena z mednarodnim sporazumom;
  - (b) v skladu s Konvencijo TIR;
  - (c) v skladu s Konvencijo ATA/Istanbulsko konvencijo, kadar gre za tranzit;
  - (d) po Renskem manifestu (člen 9 revidirane Konvencije za plovbo po Renu);
  - (e) po obrazcu 302, predvidenem v sporazumu med pogodbenicami Severnoatlantskega pakta o statusu njihovih sil, ki je bil podpisan v Londonu 19. junija 1951;
  - (f) po poštnem sistemu v skladu z akti Svetovne poštne zveze, kadar blago prevažajo nosilci pravic in obveznosti iz takšnih aktov ali se blago prevaža zanje.
3. V primerih iz točk (b) do (f) odstavka 2 blago ohrani carinski status skupnostnega blaga samo, če je navedeni status dodeljen pod posebnimi pogoji in na načine, določene v carinski zakonodaji.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo pogoji, pod katerimi se ta carinski status sme dodeliti, in načini za to, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

Oddelek 2

Skupnostni tranzit*Člen 146*

Obveznosti imetnika skupnostnega tranzitnega postopka ter prevoznika in prejemnika blaga, ki se giblje v okviru postopka skupnostnega tranzita

1. Imetnik skupnostnega tranzitnega postopka je odgovoren za:
  - (a) predložitev nedotaknjenega blaga in zahtevanih informacij namembnemu carinskemu uradu v predpisanem roku in v skladu z ukrepi, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev prepoznavanja blaga;

▼B

- (b) spoštovanje carinskih določb v zvezi s postopkom;
  - (c) predložitev zavarovanja za zagotovitev plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali drugih dajatev, ki utegnejo nastati v zvezi z blagom, kakor določajo druga ustrezna veljavna pravila, razen če ni v carinski zakonodaji določeno drugače.
2. Obveznost imetnika postopka je izpolnjena in tranzitni postopek se konča, ko so blago, ki je dano v postopek, in zahtevane informacije na razpolago namembnemu carinskemu uradu v skladu z določbami carinske zakonodaje.
3. Prevoznik ali prejemnik blaga, ki ob prejemu blaga ve, da se giblje v okviru postopka skupnostnega tranzita, je tudi odgovoren za predložitev nedotaknjene blaga namembnemu carinskemu uradu v predpisanem roku in v skladu z ukrepi, ki so jih carinski organi sprejeli za zagotovitev prepoznavanja blaga.

*Člen 147***Blago, ki v okviru postopka zunanjega skupnostnega tranzita prehaja območje države zunaj carinskega območja Skupnosti**

1. Postopek zunanjega skupnostnega tranzita se uporablja za blago, ki prehaja ozemlje zunaj carinskega območja Skupnosti, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
- (a) taka možnost je predvidena po mednarodnem sporazumu;
  - (b) prevoz po navedenem območju poteka na podlagi enotne prevozne listine, sestavljene na carinskem območju Skupnosti.
2. V primeru iz točke (b) odstavka 1 se izvajanje postopka zunanjega skupnostnega tranzita prekine, ko je blago zunaj carinskega območja Skupnosti.

*POGLAVJE 3****Hramba***

Oddelek 1

Skupne določbe*Člen 148***Področje uporabe**

1. V okviru postopka hrambe se neskupnostno blago lahko hrani na carinskem območju Skupnosti, ne da bi zanj veljale naslednje obveznosti:
- (a) uvozne dajatve;
  - (b) druge dajatve, kakor jih določajo druga ustrezna veljavna pravila;
  - (c) ukrepi trgovinske politike, če ne prepovedujejo vstopa blaga na carinsko območje Skupnosti ali izstopa blaga iz njega.

▼B

2. Skupnostno blago je lahko dano v postopek carinskega skladiščenja ali v prosto cono v skladu s carinsko zakonodajo ali zakonodajo Skupnosti, ki ureja posamezna področja, ali da bi bilo deležno ugodnosti na podlagi odločbe o odobritvi povračila ali odpusta uvoznih dajatev.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo primeri, v katerih se skupnostno blago sme dati v postopek carinskega skladiščenja ali v prosto cono, in pogoji za to, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*Člen 149***Odgovornosti imetnika dovoljenja ali postopka**

1. Imetnik dovoljenja in imetnik postopka sta odgovorna:
  - (a) zagotoviti, da se blago v postopku začasne hrambe ali carinskega skladiščenja ne odstrani izpod carinskega nadzora;
  - (b) izpolniti obveznosti, ki izhajajo iz hrambe blaga v okviru postopka začasne hrambe ali carinskega skladiščenja;
  - (c) izpolniti posebne pogoje, določene v dovoljenju za upravljanje carinskega skladišča ali prostorov za začasno hrambo.
2. Kadar se dovoljenje nanaša na javno carinsko skladišče, lahko to z odstopanjem od odstavka 1 določi, da se obveznosti iz točk (a) ali (b) odstavka 1 naložijo izključno imetniku postopka.
3. Imetnik postopka je odgovoren za izpolnjevanje obveznosti, ki nastanejo z dajanjem blaga v postopek začasne hrambe ali carinskega skladiščenja.

*Člen 150***Trajanje postopka hrambe**

1. Blago lahko ostane v postopku hrambe brez časovne omejitve.
2. Carinski organi pa lahko določijo rok, do katerega je treba postopek hrambe zaključiti, in sicer v naslednjih primerih:
  - (a) ko prostore za hrambo upravljajo carinski organi in je na voljo vsakomur za začasno hrambo blaga po členu 151;
  - (b) izjemoma, zlasti ko lahko vrsta in narava blaga v primeru dolgoročne hrambe ogrožata zdravje ljudi, živali ali rastlin ali ogrožata okolje.

▼B

3. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določi primere iz odstavka 2, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

O d d e l e k 2

Z a č a s n a h r a m b a

Člen 151

Dajanje blaga v začasno hrambo

1. Kadar naslednje neskupnostno blago ni prijavljeno za drug carinski postopek, se šteje, da ga je imetnik blaga ob predložitvi blaga carini prijavil za postopek začasne hrambe:

- (a) blago, ki se vnese na carinsko območje Skupnosti, ne da bi bilo vneseno neposredno v prosto cono;
- (b) blago, ki se iz proste cone vnese na drug del carinskega območja Skupnosti;
- (c) blago, za katerega je zunanji tranzitni postopek končan.

Šteje se, da je bila carinska deklaracija vložena in s strani carinskih organov sprejeta v trenutku predložitve blaga carini.

2. Vstopna skupna deklaracija ali tranzitni dokument, ki jo nadomešča, predstavlja carinsko deklaracijo za postopek začasne hrambe.

3. Carinski organi lahko zahtevajo, da imetnik blaga predloži zavarovanje za zagotovitev plačila zneska uvozne ali izvozne dajatve, ki ustreza carinskemu dolgu, ali drugih dajatev, ki utegnejo nastati, in sicer kakor določajo druga ustrezna veljavna pravila.

4. Kadar blaga iz kakršnega koli razloga ni mogoče dati v postopek začasne hrambe ali ga zanj ni mogoče več uporabljati, carinski organi nemudoma ukrenejo vse potrebno za ureditev položaja blaga. Členi 125 do 127 se smiselno uporabljajo.

5. Komisija lahko v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena.

Člen 152

Blago v začasni hrambi

1. Blago v postopku začasne hrambe se sme hraniti samo na krajih, odobrenih za začasno hrambo.

2. Brez poseganja v določbe člena 91(2) je blago v postopku začasne hrambe predmet samo takšnega ravnanja, ki zagotavlja njegovo ohranitev v nespremenjenem stanju brez spreminjanja njegovega izgleda ali tehničnih lastnosti.

▼B**Oddelek 3****Carinsko skladiščenje***Člen 153***Hramba v carinskih skladiščih**

1. V okviru postopka carinskega skladiščenja je neskupnostno blago mogoče hraniti v prostorih ali na drugih lokacijah, ki jih carinski organi odobrijo za ta postopek in so pod carinskim nadzorom (v nadaljnjem besedilu „carinska skladišča“).
2. Carinska skladišča lahko uporabijo vse osebe za skladiščenje blaga (javno carinsko skladišče) ali imetnik dovoljenja za carinsko skladiščenje za hrambo blaga (zasebno carinsko skladišče).
3. Blago, dano v postopek carinskega skladiščenja, se lahko začasno iznese iz carinskega skladišča. Tak iznos morajo carinski organi, razen v primeru višje sile, predhodno dovoliti.

*Člen 154***Skupnostno blago, posebna raba in dejavnosti oplemenitenja**

1. Kadar obstaja gospodarska potreba in ni ogrožen carinski nadzor, lahko carinski organi v carinskih skladiščih dovolijo naslednje dejavnosti:
  - (a) hrambo skupnostnega blaga;
  - (b) predelavo blaga v postopku aktivnega oplemenitenja ali posebne rabe v skladu s pogoji, ki jih predvidevajo ti postopki.
2. V primerih iz odstavka 1 se ne šteje, da je blago v postopku carinskega skladiščenja.

Oddelek 4**Proste cone***Člen 155***Določitev prostih con**

1. Države članice lahko dele carinskega območja Skupnosti določijo za proste cone.

Država članica za vsako prosto cono določi območje, ki ga zajema, in opredeli vstopne in izstopne točke.
2. Proste cone so zaprto območje.

Meja ter vstopne in izstopne točke z območja proste cone so predmet carinskega nadzora.

▼B

3. Osebe, blago in prevozna sredstva, ki vstopajo v proste cone ali jih zapuščajo, so lahko predmet carinske kontrole.

*Člen 156***Objekti in dejavnosti v prostih conah**

1. Za postavitev kakršnih koli objektov v prosti coni je potrebno predhodno dovoljenje carinskih organov.
2. Ob upoštevanju carinske zakonodaje je v prosti coni dovoljena katera koli industrijska, trgovinska ali storitvena dejavnost. O izvajanju teh dejavnosti je treba carinske organe obvestiti vnaprej.
3. Carinski organi lahko opravljajo dejavnosti iz odstavka 2 prepovejo ali omejijo zaradi narave zadevnega blaga, zaradi zahtev carinskega nadzora ali zaradi zahtev varnosti in varstva.
4. Carinski organi lahko prepovejo izvajanje dejavnosti v prosti coni osebam, ki ne dajo potrebnega zagotovila o spoštovanju carinskih določb.

*Člen 157***Predložitev blaga in dajanje blaga v postopek**

1. Blago, vneseno v prosto cono, se predloži carini in zanj se opravijo predpisane carinske formalnosti, kadar:
  - (a) vstopi v prosto cono neposredno z območja, ki je zunaj carinskega območja Skupnosti;
  - (b) je bilo dano v carinski postopek, ki se konča ali se zaključi, ko je blago dano v postopek proste cone;
  - (c) je dano v postopek proste cone, da bi bilo deležno ugodnosti na podlagi odločitve o odobritvi povračila ali odpusta uvoznih dajatev;
  - (d) so takšne formalnosti določene v zakonodaji, ki ni carinska.
2. Blaga, ki je v prosto cono vneseno v drugih okoliščinah, kot so tiste iz odstavka 1, ni treba predložiti carini.
3. Brez poseganja v člen 158 se šteje, da je blago, vneseno v prosto cono, dano v postopek proste cone:
  - (a) v trenutku, ko se vnese v prosto cono, razen če je že bilo dano v drug carinski postopek;
  - (b) v trenutku, ko je tranzitni postopek končan, razen če je nemudoma dano v naknadni carinski postopek.

▼B*Člen 158***Skupnostno blago v prosti coni**

1. Skupnostno blago se lahko v prosto cono vnese, hrani, giblje, uporablja, predela ali porabi. V takih primerih se ne šteje, da je blago v postopku proste cone.

2. Na zahtevo zadevne osebe carinski organi potrdijo carinski status skupnostnega blaga za naslednje blago:

- (a) skupnostno blago, ki vstopi v prosto cono;
- (b) skupnostno blago, ki je bilo oplemeniteno v prosti coni;
- (c) blago, ki se v prosti coni sprosti v prosti promet.

*Člen 159***Neskupnostno blago v prostih conah**

1. Neskupnostno blago se lahko, dokler je na območju proste cone, sprosti v prosti promet ali da v postopek aktivnega oplemenitenja, začasnega uvoza ali posebne rabe, pod pogoji, določenimi za te postopke

V takih primerih se ne šteje, da je blago v postopku proste cone.

2. Brez poseganja v določbe, ki se uporabljajo za dobave ali hrambo blaga za oskrbo, in kadar zadevni postopek tako predvideva, odstavek 1 tega člena ne izključuje uporabe ali porabe blaga, katerega sprostitev v prosti promet ali začasen uvoz nima za posledico uporabe uvoznih dajatev ali ukrepov skupne kmetijske ali trgovinske politike.

V primeru take uporabe ali porabe se ne zahteva carinska deklaracija za sprostitev v prosti promet ali za začasni uvoz.

Takšna deklaracija pa se zahteva, če za takšno blago velja tarifna kvota ali plafon.

*Člen 160***Iznašanje blaga iz proste cone**

Brez poseganja v zakonodajo na drugih področjih se lahko blago v prosti coni izvozi ali ponovno izvozi s carinskega območja Skupnosti ali vnese na drug del carinskega območja Skupnosti.

Členi 91 do 98 se smiselno uporabljajo za blago, vneseno na druge dele carinskega območja Skupnosti.

▼B*Člen 161***Carinski status**

Kadar je blago izneseno iz proste cone na drug del carinskega območja Skupnosti ali dano v carinski postopek, se šteje za neskupnostno blago, razen če se s potrdilom iz člena 158(2) ali katerim koli drugim dokumentom predvidenim s carinsko zakonodajo Skupnosti ne dokaže njegovega statusa kot skupnostnega blaga.

Vendar se za potrebe uporabe izvoznih dajatev in izvoznih dovoljenj ali izvoznih kontrolnih ukrepov, predpisanih v okviru skupne kmetijske ali trgovinske politike, takšno blago šteje za skupnostno, razen če se ugotovi, da nima carinskega statusa skupnostnega blaga.

*POGLAVJE 4****Posebna uporaba***

O d d e l e k 1

Z a č a s n i u v o z*Člen 162***Področje uporabe**

1. V okviru postopka začasnega uvoza se neskupnostno blago, namenjeno za ponovni izvoz, lahko uporablja na carinskem območju Skupnosti s popolno ali delno oprostitvijo uvoznih dajatev in ne da bi zanj veljalo naslednje:

(a) druge dajatve, kakor jih določajo druga ustrezna veljavna pravila;

(b) ukrepi trgovinske politike, če ne prepovedujejo vstopa blaga na carinsko območje Skupnosti ali izstopa blaga iz njega.

2. Postopek začasnega uvoza se lahko uporabi samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) predvidena ni nobena sprememba blaga, razen običajnega zmanjšanja vrednosti zaradi uporabe;

(b) zagotoviti je mogoče prepoznavanje blaga, danega v postopek, razen kadar glede na naravo blaga ali predvideno uporabo ni verjetna zloraba postopka zaradi odsotnosti ukrepov za zagotovitev prepoznavanja, ali v primeru iz člena 142, kadar se lahko preveri usklajenost s predpisanimi pogoji glede enakovrednega blaga;

▼B

- (c) imetnik postopka ima sedež izven carinskega območja Skupnosti, razen če ni v carinski zakonodaji drugače določeno;
- (d) zahteve za popolno ali delno oprostitvev dajatev, podane v carinski zakonodaji Skupnosti, so izpolnjene.

*Člen 163***Rok, v katerem blago lahko ostane v postopku začasnega uvoza**

1. Carinski organi določijo rok, v katerem mora biti blago, dano v postopek začasnega uvoza, ponovno izvoženo ali dano v nadaljnji carinski postopek. Tak rok mora biti dovolj dolg, da se doseže cilj dovoljene uporabe.
2. Najdaljši rok, v katerem blago lahko ostane v postopku začasnega uvoza zaradi istega namena in na odgovornost istega imetnika dovoljenja, tudi če se je postopek zaključil z dajanjem blaga v drug posebni postopek in nato ponovno v postopek začasnega uvoza, je 24 mesecev.
3. Kadar se v izjemnih okoliščinah dovoljena uporaba ne more izvesti v roku iz odstavkov 1 in 2, lahko carinski organi na ustrezno utemeljeno zahtevo imetnika dovoljenja ta rok podaljšajo za razumno obdobje.

*Člen 164***Okoliščine, zajete z začasnim uvozom**

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo primeri, v katerih se sme uporabiti postopek začasnega uvoza in odobriti popolna ali delna oprostitvev uvoznih dajatev, in pogoji za to, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

Pri sprejemanju teh ukrepov se upoštevajo mednarodni sporazumi ter narava in uporaba blaga.

*Člen 165***Znesek uvozne dajatve v primeru začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvoznih dajatev**

1. Znesek uvoznih dajatev za blago, dano v postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvoznih dajatev, znaša 3 % zneska uvozne dajatve, ki bi jo bilo za navedeno blago treba plačati, če bi bilo sproščeno v prosti promet na dan, ko je bilo dano v postopek začasnega uvoza.

▼B

Navedeni znesek se plača za vsak mesec ali del meseca, v katerem je bilo blago dano v postopek začasnega uvoza z delno oprostitvijo uvozne dajatve.

2. Znesek uvozne dajatve ne sme presegati zneska, ki bi se plačal, če bi se zadevno blago sprostilo v prosti promet na dan, ko je bilo dano v postopek začasnega uvoza.

Oddelek 2**Posebna raba***Člen 166***Postopek posebne rabe**

1. V okviru postopka posebne rabe se lahko blago zaradi njegove posebne rabe sprost v prosti promet z izvzetjem od dajatve ali po znižani stopnji dajatve. Blago ostane pod carinskim nadzorom.

2. Carinski nadzor v postopku posebne rabe se konča v naslednjih primerih:

(a) kadar je bilo blago uporabljeno za namene, določene za uporabo izvzetja od dajatve ali znižane stopnje dajatve;

(b) kadar se blago izvozi, uniči ali odstopi državi;

(c) kadar je bilo blago uporabljeno za namene, ki niso določeni za uporabo izvzetja od dajatve ali znižane stopnje dajatve in so bile veljavne uvozne dajatve plačane.

3. Če se zahteva stopnja donosa, se za postopek posebne rabe smiselno uporablja člen 167.

*POGLAVJE 5***Oplemenjenje****Oddelek 1****Splošne določbe***Člen 167***Stopnja donosa**

Carinski organi določijo bodisi stopnjo donosa ali povprečno stopnjo donosa za oplemenjenje, po potrebi pa tudi način določanja takšne stopnje, razen kjer je stopnja donosa določena z zakonodajo Skupnosti, ki ureja posamezna področja.

▼B

Stopnja donosa ali povprečna stopnja donosa se določi na podlagi dejanskih okoliščin, v katerih se oplemenitenje izvaja ali se bo izvajalo. Ta stopnja se po potrebi lahko spremeni v skladu s členoma 18 in 19.

Oddelek 2

Aktivno oplemenitenje*Člen 168***Področje uporabe**

1. Brez poseganja v člen 142 se neskupnostno blago v okviru postopka aktivnega oplemenitenja lahko uporabi na carinskem območju Skupnosti v eni ali več operacijah oplemenitenja, ne da bi za takšno blago veljale:

- (a) uvozne dajatve;
- (b) druge dajatve, kakor jih določajo druga ustrezna veljavna pravila;
- (c) ukrepi trgovinske politike, če ne prepovedujejo vstopa blaga na carinsko območje Skupnosti ali izstopa blaga z njega.

2. Postopek aktivnega oplemenitenja se brez poseganja v uporabo proizvodnih pripomočkov lahko uporabi v primerih, ko ne gre za popravilo in uničenje, samo kadar se blago, dano v postopek, lahko prepozna v oplemenitenih proizvodih.

V primeru iz člena 142 se postopek lahko uporabi, kadar se lahko preveri skladnost s predpisanimi pogoji glede enakovrednega blaga.

3. Postopek aktivnega oplemenitenja se lahko poleg primerov iz odstavkov 1 in 2 uporablja tudi za naslednje blago:

- (a) blago, za katerega so predvidene operacije za zagotovitev usklajenosti s tehničnimi zahtevami za sprostitev blaga v prosti promet;
- (b) blago, ki je predmet običajnega ravnanja v skladu s členom 141.

*Člen 169***Rok za zaključek postopka**

1. Carinski organi določijo rok, v katerem je treba postopek aktivnega oplemenitenja v skladu s členom 138 zaključiti.

Rok teče od dne, ko je neskupnostno blago dano v postopek, pri čemer se upošteva čas, ki je potreben za izvedbo oplemenitenja in za zaključek postopka.

▼B

2. Carinski organi lahko odobrijo podaljšanje roka iz odstavka 1 za razumno obdobje, če imetnik dovoljenja predloži ustrezno utemeljen zahtevek.

Dovoljenje lahko določa, da se rok, ki začne teči sredi koledarskega meseca, trimesečja ali polletja, izteče zadnji dan naslednjega koledarskega meseca oziroma trimesečja ali polletja.

3. V primeru predhodnega izvoza v skladu s točko (b) člena 142(2) carinski organi določijo rok, v katerem je treba neskupnostno blago prijaviti za postopek. Navedeni rok teče od dne sprejema izvozne deklaracije za oplemenitene proizvode, pridobljene iz ustreznega enakovrednega blaga.

*Člen 170***Začasni ponovni izvoz zaradi nadaljnega oplemenitenja**

Del blaga ali vse blago, dano v postopek aktivnega oplemenitenja, ali oplemeniteni proizvodi se lahko ob dovoljenju carinskih organov začasno izvozijo zaradi nadaljnega oplemenitenja zunaj carinskega območja Skupnosti v skladu s pogoji, določenimi za postopek pasivnega oplemenitenja.

Oddelek 3

Pasivno oplemenitenje*Člen 171***Področje uporabe**

1. V okviru postopka pasivnega oplemenitenja se skupnostno blago lahko začasno izvozi s carinskega območja Skupnosti, da se izvedejo operacije oplemenitenja blaga. Oplemeniteni proizvodi, pridobljeni iz navedenega blaga, se lahko na zahtevo imetnika dovoljenja ali katere koli osebe s sedežem na carinskem območju Skupnosti, v kolikor ima ta oseba soglasje imetnika dovoljenja in so izpolnjeni pogoji iz dovoljenja, sprostijo v prosti promet s popolno ali delno oprostitvijo uvoznih dajatev.

2. Pasivno oplemenitenje ni dovoljeno za naslednje skupnostno blago:

- (a) blago, ki je zaradi izvoza upravičeno do povračila ali odpusta uvoznih dajatev;
- (b) blago, ki je bilo pred izvozom sproščeno v prosti promet z izvzetjem od dajatve ali po nižani stopnji dajatve zaradi njegove posebne rabe, vse dokler niso izpolnjeni nameni takšne posebne rabe, razen če mora tako blago v popravilo;
- (c) blago, ki je zaradi izvoza upravičeno do izvoznih nadomestil;

▼B

- (d) blago, ki je zaradi izvoza upravičeno do druge finančne ugodnosti, kot so nadomestila iz točke (c), odobrene v okviru skupne kmetijske politike.

3. V primerih, ki niso zajeti v členih 172 in 173, in kadar gre za vrednostne dajatve, se znesek uvozne dajatve izračuna na podlagi stroškov oplemenitenja, opravljenega zunaj carinskega območja Skupnosti.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo pravila za takšen izračun in pravila v zvezi s posebnimi dajatvami, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

4. Carinski organi določijo rok, v katerem mora biti začasno izvoženo blago ponovno uvoženo na carinsko območje Skupnosti v obliki oplemenitenih proizvodov in sproščeno v prosti promet, da je lahko upravičeno do popolne ali delne oprostitve uvoznih dajatev. Ta rok lahko podaljšajo za razumno obdobje, če imetnik dovoljenja predloži ustrezno utemeljen zahtevek.

*Člen 172***Brezplačno popravljeno blago**

1. Kadar se carinski organi prepričajo, da je bilo blago popravljeno brezplačno bodisi zaradi pogodbene ali zakonske obveznosti, ki izhaja iz garancije, bodisi zaradi tovarniške napake ali napake v materialu, je upravičeno do popolne oprostitve uvoznih dajatev.

2. Odstavek 1 se ne uporablja, kadar se tovarniška napaka oziroma napaka v materialu opazi že ob prvi sprostitvi zadevnega blaga v prosti promet.

*Člen 173***Sistem standardne zamenjave**

1. V okviru sistema standardne zamenjave lahko uvoženi proizvod (v nadaljnjem besedilu „nadomestni proizvod“) v skladu z odstavki 2 do 5 nadomesti oplemeniteni proizvod.

2. Carinski organi dovolijo uporabo sistema standardne zamenjave, kadar oplemenitenje zajema popravilo pomanjkljivega skupnostnega blaga, ki ni predmet ukrepov, določenih v skladu s skupno kmetijsko politiko, ali posebnih dogovorov, ki se uporabljajo za določeno blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov.

3. Nadomestno blago ima enako osemestno oznako kombinirane nomenklature, enako tržno kakovost in enake tehnične lastnosti, kot bi jih imelo pomanjkljivo blago, če bi bilo na njem opravljeno popravilo.

4. Kadar se pomanjkljivo blago uporabi že pred izvozom, morajo biti rabljeni tudi nadomestni proizvodi.

▼B

Vendar carinski organi opustijo zahtevo, določeno v prvem pododstavku, če je bil nadomestni proizvod dobavljen brezplačno bodisi zaradi pogodbene ali zakonske obveznosti, ki izhaja iz garancije, bodisi zaradi napake v materialu ali tovarniške napake.

5. Določbe, ki bi se uporabljale za oplemenitene proizvode, se uporabljajo tudi za nadomestne proizvode.

*Člen 174***Predhodni uvoz nadomestnih proizvodov**

1. Carinski organi pod pogoji, ki jih sami določijo, in na zahtevo zadevne osebe dovolijo uvoz nadomestnih proizvodov, preden se pomanjkljivo blago izvozi.

V primeru takega predhodnega uvoza nadomestnega proizvoda se predloži zavarovanje za znesek uvozne dajatve, ki bi se plačala, če se pomanjkljivo blago ne bi izvozilo v skladu z odstavkom 2.

2. Pomanjkljivo blago se izvozi v roku dveh mesecev od dne, ko carinski organi sprejmejo deklaracijo za sprostitev nadomestnih proizvodov v prosti promet.

3. Kadar v izjemnih okoliščinah pomanjkljivega blaga ni mogoče izvoziti v roku iz odstavka 2, lahko carinski organi na ustrezno utemeljeno zahtevo zadevne osebe navedeni rok podaljšajo za razumno obdobje.

NASLOV VIII

ODHOD BLAGA S CARINSKEGA OBMOČJA SKUPNOSTI*POGLAVJE 1****Blago, ki zapušča carinsko območje skupnosti****Člen 175***Obveznost vložitve predodhodne deklaracije**

1. Blago, namenjeno, da zapusti carinsko območje Skupnosti, je zajeto s predodhodno deklaracijo, ki se vloži ali se da na razpolago pri pristojnem carinskem uradu, preden se blago iznese s carinskega območja Skupnosti.

Vendar se prvi pododstavek ne uporablja za blago, ki se prevaža na prevoznem sredstvu, ki le prehaja ozemeljske vode ali zračni prostor carinskega območja Skupnosti, ne da bi se tam ustavilo.

2. Predodhodna deklaracija ima obliko naslednjega:

(a) ustrezne carinske deklaracije, kadar je blago, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, dano v carinski postopek, zaradi katerega se zahteva carinska deklaracija;

▼B

- (b) obvestila o ponovnem izvozu v skladu s členom 179;
  - (c) izstopne skupne deklaracije iz člena 180, kadar se ne zahteva niti carinska deklaracija niti obvestilo o ponovnem izvozu.
3. Predodhodna deklaracija vsebuje najmanj podatke, potrebne za izstopno skupno deklaracijo.

*Člen 176***Ukrepi za določitev nekaterih podrobnosti**

1. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb in ki so v zvezi:

- (a) s primeri in pogoji, ko za blago, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, ni potrebna predodhodna deklaracija;
- (b) s pogoji, pod katerimi se zahteva po predodhodni deklaraciji lahko opusti ali se spremeni;
- (c) z rokom, do katerega je treba vložiti ali dati na razpolago predodhodno deklaracijo, preden se blago iznese s carinskega območja Skupnosti;
- (d) z vsemi izjemami in spremembami roka iz točke (c);
- (e) z določitvijo pristojnega carinskega urada, pri katerem se predodhodna deklaracija vloži ali da na razpolago ter pri katerem se izvajajo analiza tveganja in kontrole na podlagi ocene tveganja ob izvozu in izstopu,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

2. Pri sprejemanju teh ukrepov se upoštevajo:

- (a) posebne okoliščine;
- (b) uporaba teh ukrepov pri nekaterih vrstah prometa blaga, vrstah prevoza ali gospodarskih subjektih;
- (c) mednarodni sporazumi, ki predvidevajo posebne varnostne ureditve.

*Člen 177***Carinski nadzor in izstopne formalnosti**

1. Blago, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, je pod carinskim nadzorom in je lahko predmet carinskih kontrol. Kadar je to primerno, lahko carinski organi v skladu z ukrepi, sprejetimi v okviru odstavka 5, določijo pot, po kateri blago zapusti carinsko območje Skupnosti, in rok, ki ga je treba ob tem spoštovati.

▼B

2. Blago, namenjeno, da zapusti carinsko območje Skupnosti, se predloži carini na carinskem uradu, ki je pristojen za kraj, kjer blago zapusti carinsko območje Skupnosti, in je zanj treba opraviti izstopne formalnosti, ki po potrebi vključujejo naslednje:

- (a) povračilo ali odpust uvoznih dajatev ali plačilo izvoznih nadomestil;
- (b) pobiranje izvoznih dajatev;
- (c) formalnosti, ki se zahtevajo v okviru veljavnih pravil o drugih dajatah;
- (d) uporabo prepovedi in omejitev, upravičenih med drugim iz razlogov javne morale, javnega reda ali javne varnosti, varovanja zdravja in življenja ljudi, živali ali rastlin, varstva okolja, varstva narodnega bogastva umetniške, zgodovinske ali arheološke vrednosti in varstva industrijske ali poslovne lastnine, vključno s kontrolami predhodnih sestavin za prepovedane droge, blaga, ki krši nekatere pravice intelektualne lastnine, in gotovine, ki zapušča Skupnost, kakor tudi izvajanja ukrepov za ohranjanje in upravljanje ribolovnih virov ter ukrepov trgovinske politike.

3. Blago, ki zapušča carinsko območje Skupnosti, predloži carini ena od naslednjih oseb:

- (a) oseba, ki blago izvozi iz carinskega območja Skupnosti;
- (b) oseba, v imenu katere ali za račun katere deluje oseba, ki blago izvozi iz navedenega območja;
- (c) oseba, ki je prevzela odgovornost za prevoz blaga pred njegovim izvozom s carinskega območja Skupnosti.

4. Prepustitev za izstop se odobri pod pogojem, da zadevno blago zapusti carinsko območje Skupnosti v enakem stanju, kot je bilo ob sprejemu predhodne deklaracije.

5. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje odstavkov 1, 2 in 3 tega člena.

*POGLAVJE 2**Izvoz in ponovni izvoz**Člen 178***Skupnostno blago**

1. Skupnostno blago, ki bo zapustilo carinsko območje Skupnosti, se da v izvozni postopek.

▼B

2. Odstavek 1 se ne uporablja za naslednje blago:
  - (a) blago, ki je dano v postopek posebne rabe ali pasivnega oplemenitenja;
  - (b) blago, ki je dano v postopek notranjega tranzita ali začasno zapušča carinsko območje Skupnosti v skladu s členom 103.
3. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za določitev izvoznih formalnosti, ki se uporabljajo za blago dano v postopek izvoza, postopek posebne rabe ali postopek pasivnega oplemenitenja.

*Člen 179***Neskupnostno blago**

1. Neskupnostno blago, ki bo zapustilo carinsko območje Skupnosti, je zavezano obvestilo o ponovnem izvozu, ki se vloži pri pristojnem carinskem uradu, in izstopnim formalnostim.
2. Členi 104 do 124 se smiselno uporabljajo za obvestilo o ponovnem izvozu.
3. Odstavek 1 se ne uporablja za naslednje blago:
  - (a) blago, ki je dano v postopek zunanjega tranzita in le prehaja carinsko območje Skupnosti;
  - (b) blago, ki se pretovarja znotraj proste cone ali se neposredno ponovno izvozi iz proste cone;
  - (c) blago v postopku začasne hrambe, ki se neposredno ponovno izvozi iz odobrenih prostorov za začasno hrambo.

*Člen 180***Izstopna skupna deklaracija**

1. Kadar bo blago zapustilo carinsko območje Skupnosti in se zanj ne zahteva carinska deklaracija ali obvestilo o ponovnem izvozu, se na pristojnem carinskem uradu v skladu s členom 175 vloži izstopna skupna deklaracija.
2. Izstopna skupna deklaracija se vloži z uporabo tehnike elektronske obdelave podatkov. Trgovinske, pristaniške ali prevozne informacije se lahko uporabijo pod pogojem, da vsebujejo potrebne navedbe za izstopno skupno deklaracijo.
3. Carinski organi lahko v izjemnih okoliščinah sprejmejo izstopne skupne deklaracije v papirni obliki, pod pogojem, da uporabijo enako stopnjo obvladovanja tveganja kot pri izstopnih skupnih deklaracijah, vloženi z uporabo tehnike elektronske obdelave podatkov, ter da je mogoče izpolniti zahteve po izmenjavi takšnih podatkov z drugimi carinskimi uradi.

Carinski organi lahko namesto vložitve izstopne skupne deklaracije sprejmejo vložitev obvestila in dostop do podatkov iz skupne deklaracije v računalniškem sistemu gospodarskega subjekta.

▼B

4. Izstopno skupno deklaracijo vloži ena od naslednjih oseb:
- (a) oseba, ki iznese blago ali prevzame odgovornost za prevoz blaga s carinskega območja Skupnosti;
  - (b) izvoznik ali pošiljatelj ali druga oseba, v imenu ali za račun katere delujejo osebe iz točke (a);
  - (c) katera koli oseba, ki zadevno blago lahko predloži ali da predložiti pristojnemu carinskemu organu.

*Člen 181***Sprememba izstopne skupne deklaracije**

Deklarantu se na njegovo zahtevo dovoli, da po vložitvi deklaracije spremeni eno ali več navedb v izstopni skupni deklaraciji.

Popravki pa niso več mogoči, potem ko:

- (a) carinski organi obvestijo osebo, ki je vložila skupno deklaracijo, da nameravajo pregledati blago;
- (b) carinski organi ugotovijo, da zadevne navedbe niso pravilne;
- (c) carinski organi že dovolijo odstranitev blaga.

Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebistvenih določb, s katerimi se določajo izjeme od točke (c) drugega odstavka tega člena, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*POGLAVJE 3****Oprostitev izvoznih dajatev****Člen 182***Začasni izvoz**

1. Skupnostno blago se brez poseganja v člen 171 lahko začasno izvozi s carinskega območja Skupnosti in je deležno ugodnosti oprostitve izvoznih dajatev, pod pogojem, da se ponovno uvozi.

▼B

2. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme ukrepe za izvajanje tega člena.

NASLOV IX

ODBOR ZA CARINSKI ZAKONIK IN KONČNE DOLOČBE*POGLAVJE 1****Odbor za carinski zakonik****Člen 183***Nadaljnji izvedbeni ukrepi**

1. Komisija v skladu z regulativnim postopkom iz člena 184(2) sprejme pravila za interoperabilnost elektronskih carinskih sistemov držav članic in za ustrezne elemente Skupnosti zaradi uresničevanja boljšega sodelovanja na podlagi elektronske izmenjave podatkov med carinskimi organi, med carinskimi organi in Komisijo ter med carinskimi organi in gospodarskimi subjekti.

2. Ukrepi za dopolnitev te uredbe s spreminjanjem njenih nebitvenih določb, s katerimi se določajo:

- (a) pogoji, pod katerimi lahko Komisija izda odločbe, s katerimi od držav članic zahteva, da razveljavijo ali spremenijo odločbo, ki ni navedena v členu 20(8)(c) in je bila izdana v okviru carinske zakonodaje ter ki odstopa od primerljivih odločb drugih pristojnih organov in s tem ogroža enotno uporabo carinske zakonodaje;
- (b) po potrebi kateri koli drugi izvedbeni ukrepi, tudi kadar je Skupnost sprejela obveznosti in odgovornosti v povezavi z uporabo mednarodnih sporazumov, ki zahtevajo prilagoditev določb Zakonika;
- (c) nadaljnji primeri in pogoji, v skladu s katerimi se lahko uporaba tega zakonika poenostavi,

se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 184(4).

*Člen 184***Odbor**

1. Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik (v nadaljnjem besedilu „Odbor“).

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

▼B

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 4 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 4(3) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen iz člena 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

*Člen 185***Dodatna vprašanja**

Odbor lahko obravnava vsa vprašanja v zvezi s carinsko zakonodajo, ki jih njegov predsednik postavi bodisi na pobudo Komisije bodisi na zahtevo predstavnika države članice in ki zadevajo zlasti:

- (a) težave, ki izhajajo iz uporabe carinske zakonodaje;
- (b) vsako stališče, ki ga bo Skupnost zavzela v odborih, delovnih skupinah in komisijah, ustanovljenih na podlagi ali v okviru mednarodnih sporazumov, ki se nanašajo na carinsko zakonodajo.

*POGLAVJE 2***Končne določbe***Člen 186***Razveljavitev**

Uredbe (EGS) št. 3925/91, (EGS) št. 2913/92 in (ES) št. 1207/2001 se razveljavijo.

Sklicevanja na razveljavljene uredbe se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijskima tabelama iz Priloge.

*Člen 187***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 188***Začetek uporabe**

1. Drugi pododstavek člena 1(3), drugi pododstavek člena 5(1), prvi pododstavek člena 5(2), člen 10(2), člen 11(3), drugi pododstavek člena 12(2), člen 15(1), člen 16(5), člen 18(4), člen 19(5), člen 20(7), člen 20(8), člen 20(9), drugi pododstavek člena 24(3), člen 25(3), člen 28(3), člen 30(2), člena 31(3), člen 33(5), člen 38, člen 39(3), člen 39(6), člen 43, člen 54, drugi pododstavek člena 55(2), člen 56(9), člen 57(3), drugi odstavek člena 58, drugi pododstavek člena 59(1), člen 62(3), člen 63(3), člen 65(3), tretji pododstavek člena 67(1), člen 71, prvi pododstavek člena 72(3), člen 76, člen 77(3), drugi pododstavek člena 78(1), člen 78(5), člen 85, člen 86(7), prvi pododstavek člena 87(3), drugi pododstavek člena 88(4), člen 89(2), člen 93(2), člen 101(2), člen 103, člen 105(2), prvi pododstavek člena 106(4), člen 107(3), drugi pododstavek člena 108(1), člen 108(4), člen 109(2), člen 109(3), tretji pododstavek člena 110(1), člen 111(3), člen 112(4), člen 113(3), drugi pododstavek člena 114(2), drugi odstavek člena 115, prvi pododstavek člena 116(2), člen 119(3), člen 122, člen 124(2),

▼B

člen 128, člen 134, prvi pododstavek člena 136(2), drugi pododstavek člena 136(3), četrti pododstavek člena 136(4), člen 137(2), člen 140(2), četrti pododstavek člena 142(1), drugi pododstavek člena 142(2), drugi pododstavek člena 142(3), člen 143, člen 144(2), drugi pododstavek člena 145(3), drugi pododstavek člena 148(2), člen 150(3), člen 151(5), prvi odstavek člena 164, drugi pododstavek člena 171(3), člen 176(1), člen 177(5), člen 178(3), tretji odstavek člena 181, člen 182(2), člen 183(1) in člen 183(2) se uporabljajo od 24. junija 2008.

2. Vse druge določbe se začnejo uporabljati, ko se začnejo uporabljati izvedbene določbe, sprejete na podlagi členov iz odstavka 1. Izvedbene določbe ne začnejo veljati pred 24. junijem 2009.

Ne glede na začetek veljavnosti izvedbenih določb pa se določbe te uredbe iz tega odstavka uporabljajo najpozneje od ►**M1** 1. novembra 2013 ◀.

3. Člen 30(1) se uporablja od 1. januarja 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

PRILOGA

KORELACIJSKI TABELI

1. Uredba (EGS) št. 2913/92

Uredba (EGS) št. 2913/92	Ta uredba
Člen 1	Člen 4
Člen 2	Člen 1
Člen 3	Člen 3
Člen 4	Člen 4
Člen 4, točke (4a) do (4d)	—
Člen 5	Člena 11 in 12
Člen 5a	Členi 13, 14 in 15
Člen 6	Člen 16
Člen 7	Člen 16
Člen 8	Člen 18
Člen 9	Člen 19
Člen 10	Člen 16
Člen 11	Člena 8 in 30
Člen 12	Člen 20
Člen 13	Člena 25 in 26
Člen 14	Člen 9
Člen 15	Člen 6
Člen 16	Člen 29
Člen 17	Člen 32
Člen 18	Člen 31
Člen 19	Člena 116 in 183
Člen 20	Člena 33 in 34
Člen 21	Člen 33
Člen 22	Člen 35
Člen 23	Člen 36
Člen 24	Člen 36
Člen 25	—
Člen 26	Člen 37
Člen 27	Člen 39
Člen 28	Člen 40
Člen 29	Člen 41
Člen 30	Člen 42
Člen 31	Člen 42
Člen 32	Člen 43
Člen 33	Člen 43
Člen 34	Člen 43

▼B

Uredba (EGS) št. 2913/92	Ta uredba
Člen 35	Člen 31
Člen 36	Člen 41
Člen 36a	Člen 87
Člen 36b	Členi 5, 88 in 89
Člen 36c	Člen 90
Člen 37	Člen 91
Člen 38	Člena 92 in 93
Člen 39	Člen 94
Člen 40	Člen 95
Člen 41	Člen 95
Člen 42	Člen 91
Člen 43	—
Člen 44	—
Člen 45	—
Člen 46	Člen 96
Člen 47	Člen 96
Člen 48	Člen 97
Člen 49	—
Člen 50	Člena 98 in 151
Člen 51	Člena 151 in 152
Člen 52	Člen 152
Člen 53	Člen 151
Člen 54	Člen 99
Člen 55	Člen 100
Člen 56	Člen 125
Člen 57	Člen 126
Člen 58	Člena 91 in 97
Člen 59	Člen 104
Člen 60	Člen 105
Člen 61	Člen 107
Člen 62	Člen 108
Člen 63	Člen 112
Člen 64	Člen 111
Člen 65	Člen 113
Člen 66	Člen 114
Člen 67	Člen 112
Člen 68	Člen 117
Člen 69	Člen 118
Člen 70	Člen 119
Člen 71	Člen 120
Člen 72	Člen 121

▼B

Uredba (EGS) št. 2913/92	Ta uredba
Člen 73	Člen 123
Člen 74	Člen 124
Člen 75	Člen 126
Člen 76	Členi 108, 109, 110 in 112
Člen 77	Člena 107 in 108
Člen 78	Člen 27
Člen 79	Člen 129
Člen 80	—
Člen 81	Člen 115
Člen 82	Člen 166
Člen 83	Člen 102
Člen 84	Člen 135
Člen 85	Člen 136
Člen 86	Člen 136
Člen 87	Člen 136
Člen 87a	—
Člen 88	Člen 136
Člen 89	Člen 138
Člen 90	Člen 139
Člen 91	Člena 140 in 144
Člen 92	Člen 146
Člen 93	Člen 147
Člen 94	Členi 62, 63, 136 in 146
Člen 95	Člena 136 in 146
Člen 96	Člen 146
Člen 97	Člen 143
Člen 98	Členi 143, 148 in 153
Člen 99	Člen 153
Člen 100	Člen 136
Člen 101	Člen 149
Člen 102	Člen 149
Člen 103	—
Člen 104	Člen 136
Člen 105	Člen 137
Člen 106	Člena 137 in 154
Člen 107	Člen 137
Člen 108	Člen 150
Člen 109	Člena 141 in 143
Člen 110	Člen 153
Člen 111	Člen 140

▼B

Uredba (EGS) št. 2913/92	Ta uredba
Člen 112	Člen 53
Člen 113	—
Člen 114	Člena 142 in 168
Člen 115	Člena 142 in 143
Člen 116	Člen 136
Člen 117	Člen 136
Člen 118	Člen 169
Člen 119	Člen 167
Člen 120	Člen 143
Člen 121	Člena 52 in 53
Člen 122	Člena 52 in 53
Člen 123	Člen 170
Člen 124	—
Člen 125	—
Člen 126	—
Člen 127	—
Člen 128	—
Člen 129	—
Člen 130	Člen 168
Člen 131	Člen 143
Člen 132	Člen 136
Člen 133	Člen 136
Člen 134	—
Člen 135	Člen 53
Člen 136	Člen 53
Člen 137	Člen 162
Člen 138	Člen 136
Člen 139	Člen 162
Člen 140	Člen 163
Člen 141	Člen 164
Člen 142	Člena 143 in 164
Člen 143	Člena 47 in 165
Člen 144	Členi 47, 52 in 53
Člen 145	Člena 48 in 171
Člen 146	Člena 143 in 171
Člen 147	Člen 136
Člen 148	Člen 136
Člen 149	Člen 171
Člen 150	Člen 171
Člen 151	Člen 171

▼B

Uredba (EGS) št. 2913/92	Ta uredba
Člen 152	Člen 172
Člen 153	Člen 171
Člen 154	Člena 173 in 174
Člen 155	Člen 173
Člen 156	Člen 173
Člen 157	Člen 174
Člen 158	—
Člen 159	—
Člen 160	—
Člen 161	Členi 176, 177 in 178
Člen 162	Člen 177
Člen 163	Člen 145
Člen 164	Člena 103 in 145
Člen 165	Člen 143
Člen 166	Člen 148
Člen 167	Člena 155 in 156
Člen 168	Člen 155
Člen 168a	—
Člen 169	Člena 157 in 158
Člen 170	Člena 157 in 158
Člen 171	Člen 150
Člen 172	Člen 156
Člen 173	Člena 141 in 159
Člen 174	—
Člen 175	Člen 159
Člen 176	Člen 137
Člen 177	Člen 160
Člen 178	Člen 53
Člen 179	—
Člen 180	Člen 161
Člen 181	Člen 160
Člen 182	Členi 127, 168 in 179
Člen 182a	Člen 175
Člen 182b	Člen 176
Člen 182c	Členi 176, 179 in 180
Člen 182d	Členi 5, 180 in 181
Člen 183	Člen 177
Člen 184	—
Člen 185	Člena 130 in 131
Člen 186	Člen 130
Člen 187	Člen 132

▼B

Uredba (EGS) št. 2913/92	Ta uredba
Člen 188	Člen 133
Člen 189	Člen 56
Člen 190	Člen 58
Člen 191	Člen 56
Člen 192	Člena 57 in 58
Člen 193	Člen 59
Člen 194	Člen 59
Člen 195	Člen 61
Člen 196	Člen 60
Člen 197	Člen 59
Člen 198	Člen 64
Člen 199	Člen 65
Člen 200	—
Člen 201	Člen 44
Člen 202	Člen 46
Člen 203	Člen 46
Člen 204	Člena 46 in 86
Člen 205	Člen 46
Člen 206	Člena 46 in 86
Člen 207	Člen 86
Člen 208	Člen 47
Člen 209	Člen 48
Člen 210	Člen 49
Člen 211	Člen 49
Člen 212	Člen 50
Člen 212a	Člen 53
Člen 213	Člen 51
Člen 214	Člena 52 in 78
Člen 215	Člena 55 in 66
Člen 216	Člen 45
Člen 217	Člena 66 in 69
Člen 218	Člen 70
Člen 219	Člen 70
Člen 220	Člena 70 in 82
Člen 221	Člena 67 in 68
Člen 222	Člen 72
Člen 223	Člen 73
Člen 224	Člen 74
Člen 225	Člen 74
Člen 226	Člen 74

▼B

Uredba (EGS) št. 2913/92	Ta uredba
Člen 227	Člen 75
Člen 228	Člen 76
Člen 229	Člen 77
Člen 230	Člen 73
Člen 231	Člen 73
Člen 232	Člen 78
Člen 233	Člen 86
Člen 234	Člen 86
Člen 235	Člen 4
Člen 236	Členi 79, 80 in 84
Člen 237	Člena 79 in 84
Člen 238	Členi 79, 81 in 84
Člen 239	Členi 79, 83, 84 in 85
Člen 240	Člen 79
Člen 241	Člen 79
Člen 242	Člen 79
Člen 243	Člen 23
Člen 244	Člen 24
Člen 245	Člen 23
Člen 246	Člen 22
Člen 247	Člen 183
Člen 247a	Člen 184
Člen 248	Člen 183
Člen 248a	Člen 184
Člen 249	Člen 185
Člen 250	Členi 17, 120 in 121
Člen 251	Člen 186
Člen 252	Člen 186
Člen 253	Člen 187

2. **Uredbi (EGS) št. 3925/91 in (ES) št. 1207/2001**

Razveljavljena uredba	Ta uredba
Uredba (EGS) št. 3925/91	Člen 28
Uredba (ES) št. 1207/2001	Člen 39